

Europeiska unionens officiella tidning

L 22

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextiofjärde årgången

22 januari 2021

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 ⁽¹⁾ 1**

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2021/23

av den 16 december 2020

om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Finansiella marknader har en avgörande betydelse för hur väl moderna ekonomier fungerar. Ju mer integrerade de är, desto större blir potentialen för en effektiv fördelning av ekonomiska resurser, vilket potentiellt gynnar det ekonomiska resultatet. För att den inre marknaden för finansiella tjänster ska fungera bättre är det dock viktigt att införa förfaranden för att hantera effekterna av marknadsturbulens och säkerställa att hela den finansiella marknaden inte destabiliseras och att tillväxtutsikterna i ekonomin som helhet inte skadas om ett finansiellt institut eller en finansiell marknadsinfrastruktur som är verksam på denna marknad befinner sig i finansiellt nödläge eller är på väg att fallera.
- (2) Centrala motparter är en viktig del av de globala finansiella marknaderna. De träder in mellan deltagare och agerar som köpare till varje säljare och säljare till varje köpare, och spelar en central roll i behandlingen av finansiella transaktioner och hanteringen av exponeringar mot olika risker som ingår i dessa transaktioner. De centrala motparterna centraliserar hanteringen av motparters transaktioner och positioner, de fullgör de skyldigheter som följer av transaktionerna och kräver tillräckliga säkerheter från sina medlemmar som marginal och som bidrag till obeståndsfonder.

⁽¹⁾ EUT C 209, 30.6.2017, s. 28.

⁽²⁾ EUT C 372, 1.11.2017, s. 6.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 27 mars 2019 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 17 november 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den 14 december 2020 (ännu inte offentliggjord i EUT).

- (3) Integrationen av unionens finansiella marknader har medfört att centrala motparter har utvecklats från att i första hand betjäna inhemska behov och marknader till att mer allmänt utgöra viktiga knutpunkter på unionens finansiella marknader. Centrala motparter som är auktoriserade i unionen clearar i dag flera produktklasser, inbegripet börsnoterade och OTC-handlade finansiella derivat och råvaruderivat och börshandlade aktier, obligationer och andra produkter såsom repor. De tillhandahåller tjänster över nationsgränserna till ett brett spektrum av finansiella institut och andra institut i hela unionen. Samtidigt som vissa centrala motparter fortsätter att inrikta sig på inhemska marknader är de alla systemviktiga åtminstone på sina hemmamarknader.
- (4) Eftersom en betydande andel av de finansiella riskerna i unionens finansiella system behandlas av och är koncentrerad hos centrala motparter för clearingmedlemmars och deras kunders räkning, är det avgörande att det sker en effektiv reglering och kraftfull tillsyn av centrala motparter. Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012⁽⁴⁾ ska centrala motparter som är auktoriserade i unionen iakttä strikta krav på försiktighet, organisation och uppförande. Behöriga myndigheter som arbetar tillsammans inom tillsynskollegier som sammanför relevanta myndigheter för de särskilda uppgifter som de har tilldelats har till uppgift att utöva fullständig tillsyn över verksamhet som bedrivs av centrala motparter verksamhet. I enlighet med åtaganden som G20-ledarna har ingått sedan finanskrisen 2008 krävs också enligt förordning (EU) nr 648/2012 att standardiserade OTC-derivat ska clearas centralt av en central motpart. När kravet på central clearing av OTC-derivat får verkan kommer sannolikt volymen och omfattningen av den affärsverksamhet som utförs av centrala motparter att öka, vilket i sin tur skulle kunna skapa ytterligare utmaningar för de centrala motparternas riskhanteringsstrategier.
- (5) Förordning (EU) nr 648/2012 har bidragit till att centrala motparter och de finansiella marknaderna som helhet har fått ökad förmåga att stå emot en lång rad risker som behandlas av och är koncentrerad hos centrala motparter. Inget system med regler och praxis kan dock förhindra situationer där befintliga resurser är otillräckliga för att hantera de risker som uppstår hos en central motpart, inbegripet att en eller flera clearingmedlemmar hamnar på obestånd. I en situation där finansiella institut står inför allvarligt finansiellt nödläge eller nära förestående fallissemang bör finansiella institut i princip vara föremål för normala insolvensförfaranden. Som finanskrisen 2008 har visat kan dock, särskilt under en tid av långvarig ekonomisk instabilitet och osäkerhet, sådana förfaranden leda till en störning av funktioner som är av kritisk betydelse för ekonomin och därigenom äventyra den finansiella stabiliteten. Normala insolvensförfaranden för företag säkerställer kanske inte alltid tillräckligt snabba ingrepp och prioriterar kanske inte alltid på lämpligt sätt upprätthållandet av finansiella instituts kritiska funktioner i syfte att bevara den finansiella stabiliteten. För att förhindra sådana negativa konsekvenser vid normala insolvensförfaranden är det nödvändigt att inrätta en särskild resolutionsram för centrala motparter.
- (6) Finanskrisen 2008 framhävde bristen på lämpliga verktyg för att upprätthålla kritiska funktioner hos fallerande finansiella institut. Den påvisade dessutom avsaknaden av ramar som kan möjliggöra samarbete och samordning mellan myndigheter, särskilt när dessa är belägna i olika medlemsstater eller jurisdiktioner, med målet att säkerställa att snabba och beslutsamma åtgärder vidtas. Utan sådana verktyg och i avsaknad av samarbets- och samordningsramar tvingades medlemsstater att rädda finansiella institut genom att använda skattebetalarnas pengar för att motverka spridningseffekter och minska paniken. Medan centrala motparter inte var direkta mottagare av extraordinärt offentligt finansiellt stöd under finanskrisen 2008 skyddades de från de effekter som banker som underlät att fullgöra sina förpliktelser annars skulle ha haft på dem. En återhämtnings- och resolutionsram för centrala motparter kompletterar den ram för resolution av banker som antogs enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU⁽⁵⁾ och är därför nödvändig för att förhindra ett beroende av skattebetalarnas pengar i händelse av ett oordnat fallissemang. En sådan ram bör också omfatta möjligheten att centrala motparter försätts i resolution av andra skäl än obestånd hos en eller flera av deras clearingmedlemmar.
- (7) Målet för en trovärdig återhämtnings- och resolutionsram är att i största möjliga mån säkerställa att centrala motparter vidtar åtgärder för att återhämta sig från finansiellt nödläge, för att upprätthålla kritiska funktioner hos en central motpart som fallerar, eller sannolikt kommer att falla, medan den återstående verksamheten avvecklas genom normala insolvensförfaranden, och för att upprätthålla den finansiella stabiliteten samt undvika betydande negativa effekter på det finansiella systemet och dess förmåga att tjäna den reala ekonomin, samtidigt som de kostnader som en central motparts fallissemang kan få för skattebetalarna minimeras. En ram för återhämtning och resolution stärker ytterligare de centrala motparternas och myndigheternas beredskap att mildra det finansiella nödläget och ge myndigheterna ytterligare inblick i de centrala motparternas förberedelser för stressscenarier. Den ger också myndigheterna befogenheter att förbereda en potentiell resolution av en central motpart och hantera en central motparts avtagande hälsa på ett samordnat sätt, vilket i sin tur bidrar till väl fungerande finansiella marknader.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

- (8) För närvarande finns det inga harmoniserade bestämmelser om återhämtning och resolution av centrala motparter i unionen. Vissa medlemsstater har redan godkänt lagstiftningsändringar som kräver att centrala motparter ska utarbeta återhämtningsplaner och som inför mekanismer för resolution av fallerande centrala motparter. Dessutom finns det betydande materiella och formella skillnader mellan medlemsstaternas lagar och andra författningar som reglerar centrala motparters insolvens. Det är sannolikt att avsaknaden av gemensamma villkor, befogenheter och förfaranden för återhämtning och resolution av centrala motparter utgör ett hinder för en väl fungerande inre marknad och hindrar samarbete mellan nationella myndigheter när de hanterar en central motparts fallissemang och tillämpar lämpliga mekanismer för förlustfördelning på clearingmedlemmarna, både i unionen och globalt. Detta är särskilt fallet när olika tillvägagångssätt medför att nationella myndigheter inte har samma nivå av kontroll eller samma möjligheter att försätta centrala motparter i resolution. Dessa skillnader i återhämtnings- och resolutionsordningar kan påverka centrala motparter, clearingmedlemmar och clearingmedlemmars kunder på olika sätt i olika medlemsstater och potentiellt leda till snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden. Avsaknaden av gemensamma regler och verktyg för hur en central motparts finansiella nödläge eller fallissemang bör hanteras kan påverka clearingmedlemmarnas och deras kunders val att clara och de centrala motparternas val av etableringsort, och därigenom hindra centrala motparter från att till fullo dra nytta av de grundläggande friheterna på den inre marknaden. Detta skulle i sin tur kunna avskräcka clearingmedlemmar och deras kunder från att vända sig till centrala motparter över gränserna på den inre marknaden och hindra ytterligare integration på unionens kapitalmarknader. Gemensamma regler för återhämtning och resolution i alla medlemsstater är därför nödvändiga för att säkerställa att centrala motparter vid utövandet av sina friheter på den inre marknaden inte begränsas av medlemsstaternas och deras myndigheters finansiella kapacitet att hantera centrala motparters fallissemang.
- (9) Den översyn av regelverket för banker och andra finansiella institut som har ägt rum i kölvattnet av finanskrisen 2008 och särskilt förstärkningen av bankernas kapital- och likviditetsbuffertar, bättre verktyg för makrotillsynspolitik och heltäckande regler om återhämtning och resolution av banker har minskat sannolikheten för framtida kriser och ökat alla finansiella instituts och marknadsinfrastrukturers, inbegripet centrala motparters, förmåga att stå emot ekonomisk stress, oavsett om denna orsakas av systemstörningar eller av händelser som är specifika för enskilda institut. Sedan den 1 januari 2015 har en återhämtnings- och resolutionsordning för banker varit tillämplig i medlemsstaterna enligt direktiv 2014/59/EU.
- (10) På grundval av tillvägagångssättet för återhämtning och resolution av banker bör behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter vara förberedda och ha lämpliga verktyg till sitt förfogande för att hantera situationer som inbegriper centrala motparters fallissemang. Men på grund av deras olika funktioner och affärsmodeller är de inneboende riskerna i banker och centrala motparter olika. Specifika verktyg och befogenheter behövs därför för scenarier som omfattar centrala motparters fallissemang som orsakas av att den centrala motpartens clearingmedlemmar fallerar eller av att det inträffar en icke-obeståndshändelse.
- (11) En förordning är ett lämpligt val av rättsakt i syfte att komplettera och bygga vidare på det tillvägagångssätt som fastställs i förordning (EU) nr 648/2012, som föreskriver enhetliga tillsynskrav tillämpliga på centrala motparter. Att föreskriva återhämtnings- och resolutionskrav i ett direktiv skulle kunna skapa motsägelser genom antagandet av potentiellt olika nationella regler avseende ett område som annars regleras i direkt tillämplig unionsrätt och alltmer kännetecknas av gränsöverskridande tillhandahållande av centrala motparters tjänster. Därför bör enhetliga och direkt tillämpliga regler om återhämtning och resolution av centrala motparter antas.
- (12) För att säkerställa överensstämmelse med gällande unionslagstiftning på området för finansiella tjänster och största möjliga finansiella stabilitet i unionen bör den återhämtnings- och resolutionsordning som fastställs i denna förordning tillämpas på centrala motparter som omfattas av tillsynskraven i förordning (EU) nr 648/2012, oavsett om de har banktillstånd eller inte. Även om det kan finnas skillnader i fråga om riskprofil i samband med alternativa företagsstrukturer är centrala motparter fristående enheter som är skyldiga att uppfylla alla krav enligt den här förordningen och enligt förordning (EU) nr 648/2012 oberoende av deras moderföretag eller andra koncernenheter. Den koncern i vilken en central motpart ingår behöver därför inte omfattas av den här förordningen. Koncerndimensionen, inbegripet bland annat en central motparts operativa, personliga och finansiella förbindelser med koncernenheter, bör dock beaktas i den centrala motpartens återhämtnings- och resolutionsplanering i den mån denna dimension kan påverka återhämtningen eller resolutionen av den centrala motparten eller i den mån återhämtnings- och resolutionsåtgärderna kan ha en inverkan på andra koncernenheter.
- (13) För att säkerställa att resolutionsåtgärder vidtas på ett effektivt och ändamålsenligt sätt och i linje med resolutionsmålen bör medlemsstaterna utse, såsom resolutionsmyndigheter med avseende på denna förordning, nationella centralbanker, behöriga ministerier, offentliga administrativa myndigheter eller myndigheter med förvaltningsbefogenheter att utföra resolutionsrelaterade funktioner och uppgifter, inbegripet eventuella befintliga resolutionsmyndigheter. Medlemsstaterna bör också säkerställa att lämpliga resurser tilldelas dessa resolutionsmyndigheter. I medlemsstater där en central motpart är etablerad bör adekvata strukturella arrangemang inrättas för att separera funktionerna avseende resolution av centrala motparter från andra funktioner, i synnerhet om den myndighet som ansvarar för tillsynen över centrala motparter – eller tillsynen över kreditinstitut eller värdepappersföretag som är clearingmedlemmar i den centrala motparten – utses till resolutionsmyndighet, för att

undvika eventuella intressekonflikter och risk för återhållsam reglering. I sådana fall bör det säkerställas att resolutionsmyndighetens beslutsprocess är oberoende utan att beslutsfattandet därvid hindras från att konvergera på högsta nivå.

- (14) Med tanke på vilka konsekvenser en central motparts fallissemang och efterföljande åtgärder skulle kunna få för en medlemsstats finansiella system och ekonomi samt det eventuella slutliga behovet av att använda offentliga medel för att lösa en kris, bör finansministerierna eller andra berörda ministerier i medlemsstaterna i enlighet med nationella demokratiska förfaranden kunna besluta om användningen av offentliga medel som en sista utväg och bör följaktligen redan på ett tidigt stadium involveras i återhämtnings- och resolutionsförfarandet. Därför bör denna förordning, med avseende på användningen av offentliga medel som en sista utväg, inte påverka behörighetsfördelningen mellan berörda ministerier eller regeringen och resolutionsmyndigheten enligt medlemsstaternas rättssystem.
- (15) Eftersom centrala motparter ofta tillhandahåller tjänster inom hela unionen kräver ändamålsenlig återhämtning och resolution samarbete mellan behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter inom tillsyns- och resolutionskollegier, särskilt i de förberedande faserna av återhämtning och resolution. Detta innefattar att bedöma den återhämtningsplan som utvecklats av den centrala motparten, att bidra till och uppnå ett gemensamt beslut om resolutionsplaner som utarbetats av den centrala motpartens resolutionsmyndighet, och att hantera eventuella hinder för den centrala motpartens möjlighet till resolution.
- (16) Vid resolution av centrala motparter bör en avvägning göras mellan, å ena sidan, behovet av förfaranden som tar hänsyn till situationens brådskande karaktär och som möjliggör effektiva, rättvisa och snabba lösningar, och, å andra sidan, behovet av att skydda den finansiella stabiliteten i de medlemsstater där den centrala motparten tillhandahåller tjänster. De myndigheter vars behörighetsområden skulle påverkas av en central motparts fallissemang bör dela med sig av sina synpunkter i resolutionskollegiet för att uppnå dessa mål. Detta bör i synnerhet inbegripa utbyte av information om förberedelsen av clearingmedlemmar och, i förekommande fall, kunder vad gäller den eventuella obeståndshanteringen, återhämtnings- och resolutionsåtgärderna samt tillsynsbehandlingen av relaterade exponeringar mot den centrala motparten. Myndigheterna i de medlemsstater vars finansiella stabilitet kan påverkas av den centrala motpartens fallissemang bör kunna delta i resolutionskollegiet på grundval av sin bedömning av vilken inverkan resolutionen av den centrala motparten kan ha på den egna medlemsstatens finansiella stabilitet. Medlemsstaterna bör ha möjlighet att i resolutionskollegiet företrädas av clearingmedlemmarnas behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter. De medlemsstater som inte företräds av clearingmedlemmarnas myndigheter bör kunna delta genom att välja om den behöriga myndigheten för clearingmedlemmarnas kunder eller resolutionsmyndigheten för clearingmedlemmarnas kunder ska delta i kollegiet. Myndigheterna bör tillhandahålla den centrala motpartens resolutionsmyndighet en lämplig motivering till sitt deltagande, på grundval av sin analys av den negativa inverkan som resolutionen av den centrala motparten kan ha på den berörda medlemsstaten. För att säkerställa ett regelbundet utbyte av åsikter och samverka med relevanta myndigheter i tredjeland bör dessa, i tillämpliga fall, inbjudas att delta i resolutionskollegier som observatörer.
- (17) I syfte att hantera en central motparts potentiella fallissemang på ett ändamålsenligt och proportionellt sätt, bör myndigheterna ta hänsyn till ett antal faktorer när de utövar sina återhämtnings- och resolutionsbefogenheter såsom arten av den centrala motpartens verksamhet, ägarstruktur, juridiska och organisatoriska struktur, riskprofil, storlek, rättsliga ställning, utbytbarhet och grad av sammanlänkning med det finansiella systemet. Myndigheterna bör också ta hänsyn till huruvida dess fallissemang och därpå följande avveckling under normala insolvensförfaranden sannolikt skulle ha en betydande negativ påverkan på de finansiella marknaderna, andra finansiella institut eller ekonomin i stort.
- (18) För att effektivt hantera fallerande centrala motparter bör behöriga myndigheter ha befogenhet att ålägga centrala motparter förberedande åtgärder. En minimistandard bör fastställas vad gäller innehåll och information som ska ingå i återhämtningsplanerna för att säkerställa att alla centrala motparter i unionen har tillräckligt detaljerade återhämtningsplaner om de skulle drabbas av finansiella nödlägen. Sådana återhämtningsplaner bör beakta ett lämpligt urval av scenarier som omfattar både systembetingade och för den centrala motparten specifika stressituationer som kan äventyra dess bärkraft, samtidigt som hänsyn tas till de potentiella effekterna av spridning under en kris, både inom landet och över gränserna. Scenarierna bör vara strängare än de som används vid regelbundna stresstester enligt artikel 49 i förordning (EU) nr 648/2012, men ska fortfarande vara rimliga. Återhämtningsplanen bör täcka ett stort antal scenarier, inbegripet scenarier som uppstår genom obeståndshändelser, icke-obeståndshändelser och en kombination av båda, och bör inbegripa övergripande arrangemang för återställande av en balanserad derivatportfölj (*matched book*) och för en fullständig fördelning av de förluster som följer av att en clearingmedlem har hamnat på obestånd samt lämplig absorptionsförmåga för alla andra typer av förluster. Återhämtningsplaner bör skilja mellan olika typer av icke-obeståndshändelser. Återhämtningsplanen bör ingå i den centrala motpartens verksamhetsregler som avtalats med clearingmedlemmarna. Dessa verksamhetsregler bör vidare innehålla bestämmelser för att säkerställa att de återhämtningsåtgärder som beskrivs i återhämtningsplanen går att genomdriva i alla scenarier. Återhämtningsplaner bör inte förutsätta tillgång till extraordinärt offentligt finansiellt stöd eller utsätta skattebetalarna för förlustrisker.

- (19) Centrala motparter bör åläggas att utarbeta och regelbundet se över och uppdatera sina återhämtningsplaner. Återhämtningsfasen bör i det sammanhanget inledas när det föreligger en betydande försämring av den centrala motpartens finansiella situation eller risk för åsidosättande av dess kapital- och tillsynskrav enligt förordning (EU) nr 648/2012, vilket skulle kunna leda till en överträdelse av dess auktoriseringskrav som skulle motivera ett upphävande av dess auktorisation enligt förordning (EU) nr 648/2012. Detta bör anges med hänvisning till en ram för kvalitativa eller kvantitativa indikatorer som ingår i återhämtningsplanen.
- (20) För att skapa sunda incitament på förhand och sörja för en rättvis fördelning av förlusterna bör återhämtningsplaner säkerställa att tillämpningen av återhämtningsverktyg innebär en balanserad fördelning av förluster mellan centrala motparter, clearingmedlemmar och, i tillämpliga fall, deras kunder. Den allmänna principen är att förluster i samband med återhämtning bör fördelas mellan centrala motparter, clearingmedlemmar och, i tillämpliga fall, deras kunder som ett led i deras ansvar för den risk som överförs till den centrala motparten och deras förmåga att kontrollera och styra dessa risker. Återhämtningsplanerna bör säkerställa att den centrala motpartens kapital exponeras för förluster som uppstår genom både obeståndshändelser och icke-obeståndshändelser, innan förluster fördelas till clearingmedlemmar. I syfte att ge incitament för en korrekt riskhantering och för att ytterligare minska förlustriskerna för skattebetalarna bör den centrala motparten, som en återhämtningsåtgärd innan andra återhämtningsåtgärder tillgrips som kräver finansiella bidrag från clearingmedlemmar, använda en del av sina förfinansierade avsatta egna medel, som avses i artikel 43 i förordning (EU) nr 648/2012, som kan omfatta sådant kapital som de förfogar över utöver dess minimikapitalkrav, för att uppfylla det tröskelvärde för anmälan som avses i den delegerade akt som antagits på grundval av artikel 16.3 i förordning (EU) nr 648/2012.

Detta ytterligare belopp av förfinansierade avsatta egna medel, som skiljer sig från de förfinansierade egna medel som avses i artikel 45.4 i förordning (EU) nr 648/2012, bör inte vara lägre än 10 % och inte högre än 25 % av de riskbaserade kapitalkrav som beräknas i enlighet med artikel 16.2 i förordning (EU) nr 648/2012, oavsett om dessa krav är lägre eller högre än det startkapital som avses i artikel 16.1 i den förordningen.

- (21) Den centrala motparten bör lämna in sin återhämtningsplan till den behöriga myndigheten, som utan onödigt dröjsmål bör översända planen till tillsynskollegiet, som inrättats enligt förordning (EU) nr 648/2012, för en fullständig bedömning som ska göras genom gemensamt beslut av kollegiet. Bedömningen bör omfatta huruvida planen är heltäckande och om den inom rimlig tid torde kunna återställa den centrala motpartens bärkraft, också under perioder av allvarlig finansiellt nödläge.
- (22) Återhämtningsplaner bör på ett heltäckande sätt redogöra för de åtgärder som den centrala motparten planerar att vidta för att hantera eventuella icke avstämda utestående skyldigheter, förlust utan täckning, likviditetsbrist eller otillräcklig kapitalbas samt insatser för att fylla på alla uttömda förfinansierade finansiella medel och likviditetsarrangemang för att återställa den centrala motpartens bärkraft och dess fortsatta förmåga att uppfylla kraven för auktorisering. Varken resolutionsmyndighetens befogenhet att tillämpa infordran av medel vid resolution eller kravet på ett lägsta avtalsenliga åtagande för infordran av medel vid återhämtning bör påverka den centrala motpartens rätt att i sina regler införa infordringar av medel vid återhämtning som är högre än det lägsta obligatoriska avtalsenliga åtagande som anges i denna förordning, eller den centrala motpartens riskhantering.
- (23) Återhämtningsplanerna bör också ta hänsyn till cyberattacker som skulle kunna leda till en betydande försämring av den centrala motpartens finansiella situation eller till risk för brott mot försiktighetskraven enligt förordning (EU) nr 648/2012.
- (24) Centrala motparter bör säkerställa att deras återhämtningsplan är icke-diskriminerande och balanserad i fråga om dess konsekvenser och de incitament den ger upphov till. Återhämtningsåtgärdernas effekter på clearingmedlemmar och, om relevant information finns tillgänglig, deras kunder och på unionens eller en eller flera av dess medlemsstaters finansiella system i allmänhet bör vara proportionella. Särskilt är centrala motparter, i enlighet med förordning (EU) nr 648/2012, skyldiga att säkerställa att deras clearingmedlemmar har begränsad exponering gentemot den centrala motparten. Centrala motparter bör säkerställa att alla relevanta intressenter involveras i utarbetandet av återhämtningsplanen genom deltagande i den centrala motpartens riskkommitté, allt efter omständigheterna, och genom att de rådfrågas på lämpligt sätt. Eftersom åsikterna kan förväntas skilja sig åt intressenter emellan, bör centrala motparter fastställa tydliga förfaranden för att hantera intressenternas olika åsikter samt eventuella intressekonflikter mellan dessa intressenter och den centrala motparten.
- (25) Med hänsyn till den globala karaktären hos de marknader som betjänas av centrala motparter bör den centrala motpartens verksamhetsregler innehålla kontraktsbestämmelser för att säkerställa dess förmåga att vid behov tillämpa återhämtningsalternativen på kontrakt eller tillgångar som omfattas av lagstiftningen i ett tredjeland eller på enheter som är baserade i tredjeland.

- (26) Om en central motpart inte lägger fram en lämplig återhämtningsplan bör de behöriga myndigheterna kunna kräva att den centrala motparten vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att avhjälpa planens väsentliga brister i syfte att stärka den centrala motpartens affärsverksamhet och säkerställa att den centrala motparten kan fördela förluster, återställa sitt kapital och, i förekommande fall, på nytt balansera sin derivatportfölj i händelse av fallissemang. Denna befogenhet bör göra det möjligt för behöriga myndigheter att vidta förebyggande åtgärder i den mån det är nödvändigt för att avhjälpa eventuella brister och därmed uppfylla målen om finansiell stabilitet.
- (27) I de exceptionella fall då det föreligger värderingsavdrag från vinster på variationssäkerhet efter en icke-obeståndshändelse och om återhämtningen är framgångsrik, bör den behöriga myndigheten kunna kräva att den centrala motparten kompenserar sina clearingmedlemmar i proportion till deras förlust som överstiger deras avtalsenliga åtaganden, genom kontantbetalningar eller, när så är lämpligt, kunna kräva att den centrala motparten ger ut instrument som erkänner en fordran på den centrala motpartens framtida vinster.
- (28) Resolutionsplanering är ett väsentligt led i en ändamålsenlig resolution. Dessa planer bör utarbetas av den centrala motpartens resolutionsmyndighet och godkännas gemensamt i resolutionskollegiet. Planerna bör täcka ett stort antal scenarier och göra åtskillnad mellan scenarier som uppstår genom obeståndshändelser, icke-obeståndshändelser och en kombination av båda samt mellan olika typer av icke-obeståndshändelser. Myndigheterna bör ha all nödvändig information för att identifiera kritiska funktioner och säkerställa att de upprätthålls. Innehållet i en resolutionsplan bör dock vara lämpligt med avseende på den centrala motpartens verksamhet och de typer av produkter som den clearar och den bör grunda sig på bland annat den information som den centrala motparten har lämnat. För att underlätta genomdrivandet av infordran av medel vid resolution och av minskningen av eventuella vinstbelopp som ska betalas till en central motpart i resolutions clearingmedlem som inte är på obestånd, bör den centrala motpartens verksamhetsregler innehålla en hänvisning till resolutionsmyndighetens befogenhet att kräva en sådan infordran av medel vid resolution och en sådan minskning. Vid behov bör den centrala motpartens verksamhetsregler, som avtalas med clearingmedlemmar, innehålla bestämmelser som säkerställer att andra resolutionsåtgärder kan genomdrivas av resolutionsmyndigheter.
- (29) Resolutionsmyndigheterna bör, på grundval av en bedömning av möjligheten till resolution, ha befogenhet att direkt eller indirekt genom de behöriga myndigheterna kräva ändringar av en central motparts rättsliga eller operativa struktur och organisation, vidta åtgärder som är nödvändiga och proportionerliga för att minska eller undanröja väsentliga hinder för tillämpningen av resolutionsverktyg och säkerställa deras möjlighet till resolution. Med beaktande av att de koncerner som centrala motparter tillhör har skiftande strukturer, att det finns strukturskillnader jämfört med bankkoncerner, och att olika regelverk gäller för enskilda enheter inom sådana koncerner, bör den centrala motpartens resolutionsmyndighet – i samråd med den centrala motpartens behöriga myndighet – kunna bedöma huruvida genomdrivandet av ändringar av den rättsliga eller operativa strukturen hos den centrala motparten, eller en koncernenhet som den direkt eller indirekt kontrollerar, innebär sådana ändringar i strukturerna i den koncern som den centrala motparten tillhör som kan föranleda rättsliga åtgärder eller frågor om verkställbarhet, beroende på vilka specifika rättsliga omständigheter som gäller. När resolutionsmyndigheten bedömer hur sådana hinder för resolution ska undanröjas bör den kunna föreslå en annan uppsättning resolutionsåtgärder än en som kräver ändringar i koncernens rättsliga eller operativa strukturer, om användningen av sådana alternativa åtgärder skulle undanröja hindren för möjlighet till resolution på ett likvärdigt sätt.
- (30) Vad gäller resolutionsplaner och bedömningar av möjligheten till resolution är den dagliga tillsynen underordnad behovet av att skynda på och säkerställa snabba omstruktureringsåtgärder för att säkra en central motparts kritiska funktioner och bevara den finansiella stabiliteten. I enlighet med artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽⁶⁾ bör Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esm) ha en medlarroll i händelse av oenighet mellan olika medlemmar i resolutionskollegiet om beslut som ska fattas angående den centrala motpartens resolutionsplan, bedömningen av den centrala motpartens möjlighet till resolution och beslutet att undanröja eventuella hinder för den. Denna bindande medling genom Esm bör dock utarbetas för övervägande av Esmas interna kommitté med tanke på att Esmas medlemmar har befogenheter att säkerställa finansiell stabilitet och övervaka clearingmedlemmar i flera medlemsstater. Vissa behöriga myndigheter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010⁽⁷⁾ bör inbjudas att delta som observatörer i Esmas interna kommitté mot bakgrund av att dessa myndigheter utför liknande uppgifter enligt direktiv 2014/59/EU. Denna bindande medling bör inte förhindra icke-bindande medling i enlighet med artikel 31 i förordning (EU) nr 1095/2010 i andra fall. I enlighet med artikel 38 i förordning (EU) nr 1095/2010 får sådan bindande medling inte inkräkta på medlemsstaternas finanspolitiska ansvarsområden.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (31) Det skulle kunna vara nödvändigt att i den centrala motpartens återhämtningsplan fastställa villkor enligt vilka eventuellt avtalsenligt bindande avtal om finansiellt stöd, garantier eller andra former av operativt stöd från ett moderföretag eller en annan koncernenhet till en central motpart inom samma koncern skulle utlösas. Transparens avseende sådana arrangemang skulle minska riskerna för likviditeten och solvensen i den koncernenhet som ger stöd till en central motpart som befinner sig i finansiellt nödläge. Därför bör alla sådana ändringar av dessa arrangemang som påverkar kvaliteten på och karaktären av detta stöd från koncernen anses vara väsentliga förändringar som föranleder en översyn av resolutionsplanen.
- (32) Med tanke på hur känslig informationen i återhämtnings- och resolutionsplanerna är bör dessa planer vara föremål för lämpliga bestämmelser om konfidentialitet.
- (33) De behöriga myndigheterna bör översända återhämtningsplanerna och eventuella ändringar av dessa till de berörda resolutionsmyndigheterna, som i sin tur bör översända resolutionsplanerna och eventuella ändringar av dessa till de behöriga myndigheterna, så att samtliga berörda myndigheter ständigt är fullt informerade.
- (34) För att bevara den finansiella stabiliteten är det nödvändigt att behöriga myndigheter kan åtgärda en central motparts försämrade finansiella och ekonomiska situation innan den centrala motparten når en punkt där myndigheterna inte har något annat alternativ än att försätta den i resolution eller få den centrala motparten att ändra sina återhämtningsåtgärder i fall då de kan vara skadliga för den övergripande finansiella stabiliteten. Behöriga myndigheter bör därför ges befogenheter att ingripa tidigt för att undvika eller minimera de negativa effekter för den finansiella stabiliteten, eller för kundernas intresse, som skulle kunna uppstå till följd av att den centrala motparten genomför vissa åtgärder. Befogenheter att ingripa tidigt bör tilldelas behöriga myndigheter utöver de befogenheter som föreskrivs i medlemsstaternas nationella rätt eller enligt förordning (EU) nr 648/2012 för andra omständigheter än de som anses vara tidigt ingripande. Befogenheter att ingripa tidigt bör omfatta befogenheten att i största möjliga utsträckning utan att försäkra en utlösande händelse begränsa eller förbjuda all ersättning i form av aktier och instrument som behandlas som aktier, inklusive utdelningar och återköp från den centrala motpartens sida, liksom befogenheten att begränsa, förbjuda eller frysa alla betalningar av rörlig ersättning enligt vad som fastställs i den centrala motpartens lönepolitik enligt artikel 26.5 i förordning (EU) nr 648/2012, av diskretionära pensionsförmåner eller avgångsvederlag till den verkställande ledningen.
- (35) Inom ramen för befogenheter för tidigt ingripande, och i enlighet med relevanta bestämmelser i nationell rätt, bör den behöriga myndigheten kunna utse en tillfällig förvaltare, antingen för att ersätta eller för att tillfälligt arbeta med den centrala motpartens styrelse och verkställande ledning. Den tillfälliga förvaltarens uppgift bör vara att utöva de befogenheter som den tilldelats, med förbehåll för eventuella villkor som den åläggs vid utnämningen, i syfte att främja lösningar för att åtgärda den centrala motpartens finansiella situation. Tillsättandet av den tillfälliga förvaltarens bör dock inte på otillbörligt sätt påverka aktieägarnas eller ägarnas rättigheter eller formella förfarandekrav som fastställs i unionens eller nationell bolagsrätt och bör följa unionens och medlemsstaternas internationella skyldigheter när det gäller investeringsskydd.
- (36) Under återhämtningsfasen och fasen med tidigt ingripande bör aktieägarna behålla sina rättigheter fullt ut. De bör förlora dessa rättigheter när den centrala motparten väl har försatts i resolution. Under återhämtningen bör all ersättning i form av aktier och instrument som behandlas som aktier, inklusive utdelningar och återköp från den centrala motpartens sida, i största möjliga utsträckning begränsas eller förbjudas utan att försäkra en utlösande händelse. En central motparts andelsinnehavare bör vid en resolution absorbera förluster först, vilket bör ske på ett sätt som minimerar risken för rättsliga åtgärder från deras sida i händelse av att dessa förluster är större än de förluster som de hade skulle ha drabbats av vid normala insolvensförfaranden, vilket även kallas principen "inte sämre villkor för borgenär". En resolutionsmyndighet bör kunna avvika från principen "inte sämre villkor för borgenär". En aktieägare eller en borgenär som drabbas av större förluster än den skulle ha drabbats av vid normala insolvensförfaranden skulle dock vara berättigad till utbetalning av mellanskillnaden.
- (37) Resolutionsramen bör sörja för att en central motpart försätts i resolution inom rimlig tid, innan den är insolvent. Det bör anses att en central motpart fallerar eller sannolikt kommer att falla när den inte uppfyller eller inom den närmaste framtiden sannolikt inte kommer att uppfylla kraven för fortsatt auktorisering, när dess återhämtningsplan inte har kunnat eller sannolikt inte kommer att kunna återställa dess bärkraft, när den centrala motparten inte kan eller sannolikt inte kommer att kunna tillhandahålla en kritisk funktion, när den centrala motpartens tillgångar understiger eller inom den närmaste framtiden sannolikt kommer att understiga dess åtaganden, när den centrala motparten är eller inom den närmaste framtiden sannolikt kommer att vara oförmögen att betala sina skulder eller andra åtaganden när de förfaller till betalning eller när den centrala motparten kräver extraordinärt offentligt finansiellt stöd. Det faktum att en central motpart inte uppfyller alla krav för auktorisering bör i sig inte motivera att den försätts i resolution.

- (38) Tillhandahållande av ett akut likviditetsstöd från en centralbank, när ett sådant stöd är tillgängligt, bör inte anses visa att en central motpart är eller inom den närmaste framtiden kommer att bli oförmögen att betala sina åtaganden när de förfaller till betalning. För att bevara den finansiella stabiliteten, bland annat vid systembetingad likviditetsbrist, bör statliga garantier för centralbankers likviditetsfaciliteter eller statliga garantier för nya skuldförbindelser för att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi inte utlösa resolution, förutsatt att ett antal villkor är uppfyllda.
- (39) Medlemmarna i Europeiska centralbankssystemet (ECBS), andra organ i medlemsstaterna som fyller likartade funktioner, andra offentliga unionsorgan som har i uppdrag att förvalta eller deltar i förvaltningen av statskulden, Banken för internationell betalningsutjämning samt andra enheter som förtecknas i artikel 1.4 och 1.5 i förordning (EU) nr 648/2012 kan handla i egenskap av clearingmedlem i samband med sin verksamhet. De verktyg för fördelning av förluster som avses i centrala motparters återhämtningsplan bör inte tillämpas på dessa enheter. På liknande sätt bör resolutionsmyndigheter inte tillämpa verktyg för fördelning av förluster med avseende på dessa enheter, i syfte att undvika exponering av offentliga medel.
- (40) Om en central motpart uppfyller villkoren för resolution bör den centrala motpartens resolutionsmyndighet förfoga över en harmoniserad uppsättning verktyg och befogenheter för resolution. Dessa bör göra det möjligt för resolutionsmyndigheten att hantera scenarier som uppstår genom både obeståndshändelser och icke-obeståndshändelser eller genom en kombination av båda. Användningen bör regleras av allmänna villkor, mål och allmänna principer. Särskilt bör tillämpningen av sådana verktyg eller befogenheter inte inkräkta på en ändamålsenlig resolution av gränsöverskridande koncerner.
- (41) De primära resolutionsmålen bör vara att säkerställa att kritiska funktioner upprätthålls, undvika negativa effekter på den finansiella stabiliteten och skydda offentliga medel.
- (42) En fallerande central motparts kritiska funktioner bör upprätthållas – även om de, när så är lämpligt, omstruktureras med förändringar av ledningen – genom tillämpning av resolutionsverktyg och i största möjliga utsträckning med användning av privata medel och utan att förlita sig på extraordinärt offentligt finansiellt stöd. Det målet skulle kunna uppnås genom fördelning av utestående förluster och återställande av den centrala motparten så att den får en balanserad derivatportfölj med tillämpning av verktygen för fördelning av positioner och förluster i händelse av förluster som orsakas av obestånd eller, när det rör sig om förluster som inte orsakas av obestånd, genom nedskrivning av aktiekapital och nedskrivning och konvertering till aktier av åtaganden utan säkerhet för att absorbera förluster och rekapisera den centrala motparten. För att förhindra tillämpningen av statliga stabiliseringsverktyg bör resolutionsmyndigheten kunna använda infordran av medel vid resolution även efter en icke-obeståndshändelse. En central motpart eller en särskild clearingtjänst bör också kunna säljas till eller slås samman med en solvent tredje part som är central motpart och som är i stånd att genomföra och förvalta de överförda clearingverksamheterna. I linje med målet att upprätthålla kritiska funktioner i den centrala motparten och innan de åtgärder som beskrivs ovan vidtas, bör resolutionsmyndigheten generellt genomdriva alla befintliga och utestående avtalsenliga skyldigheter gentemot den centrala motparten i linje med hur de skulle tas i anspråk enligt dess verksamhetsregler, inbegripet särskilt avtalsenliga skyldigheter för clearingmedlemmar att uppfylla infordran av medel vid återhämtning eller ta på sig positioner från clearingmedlemmar på obestånd, antingen genom en auktion eller på något annat överenskommet sätt i den centrala motpartens verksamhetsregler, samt eventuella befintliga och utestående avtalsenliga skyldigheter för parter som gjort åtaganden, men som inte är clearingmedlemmar, vad gäller alla former av finansiellt stöd.
- (43) Det krävs skyndsamma och beslutsamma åtgärder för att upprätthålla marknadsförtroendet och minimera spridning. När villkoren för resolution väl är uppfyllda bör den centrala motpartens resolutionsmyndighet utan dröjsmål vidta lämpliga och samordnade resolutionsåtgärder i allmänhetens intresse. En central motparts fallissemang kan inträffa under omständigheter som kräver en omedelbar reaktion från den relevanta resolutionsmyndighetens sida. Den myndigheten bör därför kunna vidta resolutionsåtgärder utan att det påverkar den centrala motpartens utövande av återhämtningsåtgärder eller utan att ålägga en skyldighet att först använda befogenheterna för tidigt ingripande.
- (44) Den centrala motpartens resolutionsmyndighet bör, när den vidtar resolutionsåtgärder, beakta och följa de åtgärder som anges i de resolutionsplaner som utvecklats inom resolutionskollegiet såvida resolutionsmyndigheten inte, med beaktande av omständigheterna i fallet, gör bedömningen att resolutionsmålen kommer att uppnås på ett mer ändamålsenligt sätt genom att åtgärder som inte anges i resolutionsplanerna vidtas. Resolutionsmyndigheten bör beakta de allmänna principerna för beslutsfattande, bland annat behovet att balansera den centrala motpartens olika intressenters intressen och att säkerställa transparens gentemot och deltagande av medlemsstaternas relevanta myndigheter i fall då det föreslagna beslutet eller den föreslagna åtgärden skulle kunna få konsekvenser för den finansiella stabiliteten eller skattemedlen. Särskilt bör resolutionsmyndigheten underrätta resolutionskollegiet om de planerade resolutionsåtgärderna, även i fall där dessa åtgärder avviker från resolutionsplanen.

- (45) Inskränkande av äganderätten bör stå i proportion till riskerna för den finansiella stabiliteten. Resolutionsverktyg bör därför tillämpas bara i fråga om de centrala motparter som uppfyller villkoren för resolution, mer specifikt i de fall då det är nödvändigt för att fullfölja målet om finansiell stabilitet i allmänhetens intresse. Resolutionsverktyg och resolutionsbefogenheter skulle kunna inkräkta på aktieägares, borgenärens och clearingmedlemmars rättigheter samt, i tillämpliga fall, clearingmedlemmarnas kunders rättigheter. Resolutionsåtgärder bör därför bara vidtas om det är nödvändigt för allmänintresset, och varje ingrepp i dessa rättigheter bör vara förenligt med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*).
- (46) Berörda aktieägare, clearingmedlemmar och den centrala motpartens andra borgenärer bör inte drabbas av större förluster än de skulle ha drabbats av om resolutionsmyndigheten inte hade vidtagit resolutionsåtgärder avseende den centrala motparten och de i stället hade varit föremål för alla tillämpliga utestående skyldigheter enligt den centrala motpartens regler vid obestånd eller andra kontraktsarrangemang i dess verksamhetsregler och den centrala motparten hade avvecklats under normala insolvensförfaranden (principen "inte sämre villkor för borgenär"). Om delar av tillgångarna hos en central motpart i resolution överförs till en privat köpare eller en central motpart som fungerar som broinstitut (*broinstitut*), bör den del som finns kvar av den centrala motparten i resolution avvecklas genom normala insolvensförfaranden.
- (47) För att säkra aktieägares, clearingmedlemmars och andra borgenärens rättigheter bör tydliga regler fastställas för värderingen av den centrala motpartens tillgångar och åtaganden och värderingen av hur aktieägare, clearingmedlemmar och andra borgenärer skulle ha behandlats om resolutionsmyndigheten inte hade vidtagit resolutionsåtgärder. I detta sammanhang bör den behandling som aktieägare, clearingmedlemmar och andra borgenärer faktiskt har fått vid resolution jämföras med den behandling de skulle ha fått om resolutionsmyndigheten inte hade vidtagit resolutionsåtgärder avseende den centrala motparten och de i stället hade varit föremål för eventuella utestående skyldigheter enligt den centrala motpartens återhämtningsplan eller andra arrangemang i dess verksamhetsregler och den centrala motparten hade avvecklats under normala insolvensförfaranden. Användningen av infordran av medel vid resolution, som bör ingå i den centrala motpartens verksamhetsregler, är reserverad för resolutionsmyndigheten. Den kan inte användas av den centrala motparten, eller av en förvaltare eller likvidator vid insolvens, och den bör därför inte ingå i den behandling som aktieägare, clearingmedlemmar och andra borgenärer skulle ha fått om resolutionsmyndigheten inte hade vidtagit resolutionsåtgärder. All användning av befogenheten att minska de eventuella vinstbelopp som en resolutionsmyndighet ska betala till en clearingmedlem som inte är på obestånd som överskrider avtalsenliga gränser för en sådan minskning, bör inte heller ingå i den behandling som aktieägare, clearingmedlemmar och andra borgenärer skulle ha fått om resolutionsmyndigheten inte hade vidtagit resolutionsåtgärder.

Om aktieägare, clearingmedlemmar och andra borgenärer har erhållit mindre betalning eller ersättning för sina fordringar än de skulle ha fått om resolutionsmyndigheten inte hade vidtagit resolutionsåtgärder avseende den centrala motparten och de i stället hade varit föremål för eventuella utestående skyldigheter enligt den centrala motpartens regler vid obestånd eller andra kontraktsarrangemang i dess verksamhetsregler och den centrala motparten hade avvecklats under normala insolvensförfaranden, bör de vara berättigade till utbetalning av mellanskillnaden. Kunder bör endast inkluderas i den jämförelsen och bör endast vara berättigade till utbetalning av eventuell mellanskillnad om det finns avtalsenlig grund för en direkt fordran från kunderna gentemot den centrala motparten som gör dem till borgenärer till den centrala motparten. Endast i sådana fall kan resolutionsmyndigheten kontrollera den direkta inverkan av sina åtgärder. Det bör vara möjligt att bestrida den jämförelsen separat från resolutionsbeslutet. Medlemsstaterna bör ha frihet att besluta om förfarandet för hur utbetalning av eventuell mellanskillnad ska ske till aktieägare, clearingmedlemmar och andra borgenärer.

- (48) Återhämtnings- och resolutionsåtgärder kan indirekt påverka kunder och indirekta kunder som inte är borgenärer till den centrala motparten, i den mån kostnaderna för återhämtning och resolution har överförts till dessa kunder och indirekta kunder enligt tillämpliga kontraktsarrangemang. Effekterna av en central motparts återhämtnings- och resolutionsscenario på kunder och indirekta kunder bör därför också hanteras genom samma kontraktsarrangemang med clearingmedlemmarna och kunder som tillhandahåller clearingtjänster. Detta kan uppnås genom att säkerställa att dessa kontraktsarrangemang – om de gör det möjligt för clearingmedlemmar att överföra de negativa konsekvenserna av resolutionsverktygen till sina kunder – även omfattar, på en likvärdig och proportionell grund, kundernas rätt till eventuell ersättning som clearingmedlemmarna mottar från den centrala motparten, eller eventuella likvida tillgångar av en sådan ersättning eller eventuella intäkter som de får till följd av ett krav enligt principen "inte sämre villkor för borgenär", i den mån dessa gäller kundpositioner. Sådana bestämmelser bör även gälla kontraktsarrangemang mellan kunder och indirekta kunder som erbjuder sina kunder indirekta clearingtjänster.
- (49) För att säkerställa en ändamålsenlig resolution av en central motpart bör värderingsprocessen så noggrant som möjligt fastställa eventuella förluster som behöver fördelas för att den centrala motparten ska återställa en balanserad derivatportfölj med utestående positioner och uppfylla löpande betalningsförpliktelser. Värderingen av en fallerande central motparts tillgångar och åtaganden bör baseras på rättvisa, försiktiga och realistiska antaganden

vid tidpunkten då resolutionsverktygen tillämpas. Värdet på åtagandena bör dock inte påverkas av värderingen av den centrala motpartens finansiella ställning. Det bör vara möjligt för resolutionsmyndigheterna att, i brådskande fall, snabbt värdera tillgångar eller åtaganden i en fallerande central motpart. Den värderingen bör vara preliminär och bör tillämpas till dess att en oberoende värdering görs.

- (50) Efter det att den centrala motparten har försatts i resolution bör resolutionsmyndigheten genomdriva alla utestående avtalsenliga skyldigheter som anges i den centrala motpartens verksamhetsregler, inklusive utestående återhämtningsåtgärder, utom i fall då utövandet av en annan resolutionsbefogenhet eller användningen av ett annat resolutionsverktyg är lämpligare för att mildra negativa effekter på den finansiella stabiliteten eller för att inom rimlig tid säkra de kritiska funktionerna i den centrala motparten. Resolutionsmyndigheten bör ha rätt, men inte skyldighet, att genomdriva dessa avtalsenliga skyldigheter också efter resolution om skälen till att avstå från att genomdriva dem inte längre föreligger. För att clearingmedlemmar och andra berörda parter ska kunna förbereda sig för ett genomdrivande av de återstående skyldigheterna bör resolutionsmyndigheten underrätta berörda clearingmedlemmar och andra parter på förhand. Den fristen för förhandsanmälan bör vara tre till sex månader.

Resolutionsmyndigheten bör, i samråd med de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna för de berörda clearingmedlemmarna och alla andra parter som omfattas av befintliga och utestående skyldigheter, fastställa huruvida skälen till att inte genomdriva de avtalsenliga skyldigheterna inte längre föreligger och huruvida de återstående skyldigheterna ska genomdrivas. Om skälen fortfarande föreligger bör resolutionsmyndigheten avstå från att genomdriva dessa skyldigheter. Intäkterna från det försenade genomdrivandet av utestående avtalsenliga skyldigheter bör användas för att återhämta eventuella offentliga medel som har använts för att betala fordringar grundade på principen "inte sämre villkor för borgenär" som härrör från resolutionsmyndighetens beslut att inte genomdriva dessa skyldigheter eller från tillämpningen av ett statligt stabiliseringsverktyg. Resolutionsmyndigheten bör använda denna befogenhet till försenat genomdrivande endast i den mån detta inte strider mot skyddsåtgärden "inte sämre villkor för borgenär" med avseende på den intressent som kommer att bli föremål för det försenade genomdrivandet. I händelse av förluster som orsakas av obestånd bör resolutionsmyndigheten återställa den centrala motparten så att den får en balanserad derivatportfölj och fördela utestående förluster med hjälp av verktygen för fördelning av positioner och förluster. I händelse av förluster som inte orsakas av obestånd bör förlusterna absorberas av lagstadgade kapitalbasinstrument och fördelas på aktieägare upp till deras kapacitet antingen genom indragning eller överföring av äganderättsinstrument eller genom kraftig utspädning. Om dessa instrument inte är tillräckliga bör resolutionsmyndigheterna ha befogenhet att skriva ned skulder och åtaganden utan säkerhet, i enlighet med deras rangordning enligt gällande nationell insolvensrätt, och använda verktyget för fördelning av förluster, i den mån som krävs, utan att äventyra den övergripande finansiella stabiliteten.

- (51) Om, efter det att förluster har absorberats och i tillämpliga fall den centrala motparten har återställts till en balanserad derivatportfölj och den centrala motpartens förfinansierade medel är uttömda, bör resolutionsmyndigheten säkerställa att dessa resurser återställs till de nivåer som krävs för att uppfylla tillsynsmässiga krav, endera genom fortsatt användning av verktygen i den centrala motpartens verksamhetsregler eller genom andra åtgärder. Resolutionsmyndigheterna bör i synnerhet ha möjlighet att ersätta clearingmedlemmar som inte är på obestånd och som skulle ha haft rätt till betalning enligt principen "inte sämre villkor för borgenär" för tillämpningen av verktyg för fördelning av förluster utöver dem som clearingmedlemmar skulle ha burit inom ramen för sina skyldigheter enligt den centrala motpartens verksamhetsregler med äganderättsinstrument, skuldinstrument eller instrument som erkänner en fordran på den centrala motpartens framtida vinster. När resolutionsmyndigheten bedömer ersättningsbeloppet och typen av ersättning kan den beakta till exempel den centrala motpartens finansiella sundhet och kvaliteten på de instrument som är tillgängliga för ersättning och för att följa principen "inte sämre villkor för borgenär". För att en lämplig incitamentsstruktur ska upprätthållas bör en sådan ersättning avspegla i vilken utsträckning en clearingmedlem har stöttat den centrala motpartens återhämtning och därför också ta hänsyn till clearingmedlemmarnas återstående utestående avtalsenliga skyldigheter gentemot den centrala motparten. En sådan ersättning bör räknas av från all rätt till betalning enligt principen "inte sämre villkor för borgenär".
- (52) Resolutionsmyndigheterna bör också säkerställa att kostnaderna för den centrala motpartens resolution minimeras och att borgenärer med samma förmånsrätt behandlas likvärdigt. Resolutionsmyndigheten bör kunna vidta en resolutionsåtgärd som avviker från principen om likabehandling av borgenärer om det motiveras av allmänintresset att uppnå resolutionsmålen och står i proportion till den risk som hanteras. Om resolutionsmyndigheten vidtar en sådan åtgärd bör den inte diskriminera någon på grundval av nationalitet.
- (53) Resolutionen av en central motpart bör inte medföra extraordinärt offentligt finansiellt stöd. De utestående återhämtningsverktygen och resolutionsverktygen, särskilt nedskrivningsverktyget, bör i största möjliga utsträckning tillämpas innan eller samtidigt som eventuella offentliga kapitaltillskott eller motsvarande extraordinärt offentligt finansiellt stöd ges till en central motpart. Användningen av extraordinärt offentligt finansiellt stöd för att bistå vid resolution av fallerande institut måste vara en sista utväg, vara tidsbegränsad och vara förenlig med relevanta bestämmelser om statligt stöd.

- (54) En ändamålsenlig resolutionsordning bör minimera de kostnader som drabbar skattebetalarna för resolutionen av en fallerande central motpart. Den bör säkerställa att centrala motparter kan försättas i resolution, utan att den finansiella stabiliteten äventyras. Nedskrivningsverktyget och verktygen för fördelning av förluster och positioner bör uppfylla det målet genom att säkerställa att aktieägare och motparter som finns bland borgenärerna i den fallerande centrala motparten lider relevanta förluster och bär en lämplig del av de kostnader som uppstår till följd av den centrala motpartens fallissemang. Nedskrivningsverktyget och verktygen för fördelning av förluster och positioner ger därmed aktieägare och motparter till centrala motparter starkare incitament att övervaka hälsan hos en central motpart under normala förhållanden i enlighet med rekommendationerna från rådet för finansiell stabilitet (FSB) som finns i dess dokument *Utmärkande drag för effektiva resolutionssystem för finansiella institut (Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions)*.
- (55) För att säkerställa att resolutionsmyndigheterna ges tillräcklig flexibilitet att fördela förluster och positioner till motparter under en rad olika omständigheter, bör dessa myndigheter kunna använda verktygen för fördelning av positioner och förluster såväl när målet är att bevara kritiska clearingtjänster i en central motpart i resolution som i samband med överföringen av kritiska tjänster till ett broinstitut eller en tredje part, varefter den del som finns kvar av den centrala motparten upphör att drivas och avvecklas.
- (56) Om verktygen för fördelning av positioner och förluster används med målet att återställa bärkraften i den fallerande centrala motparten, i syfte att möjliggöra fortsatt drift enligt fortlevnadsprincipen, bör ett utbyte av ledningen ingå i resolutionen, utom när det anses lämpligt och nödvändigt att behålla ledningen för att uppnå resolutionsmålen, och en därpå följande omstrukturering av den centrala motparten och dess verksamhet på ett sätt som hanterar orsakerna till dess fallissemang. Den omstruktureringen bör åstadkommas genom genomförande av en omorganiseringsplan för verksamheten, som bör vara förenlig med den omstruktureringsplan som den centrala motparten är skyldig att lämna enligt reglerna om statligt stöd.
- (57) Verktygen för fördelning av positioner och förluster bör användas i syfte att på nytt balansera den centrala motpartens derivatportfölj, hejda eventuella ytterligare förluster och utverka ytterligare medel för att hjälpa till att rekapitalisera den centrala motparten och fylla på dess förfinansierade medel. För att säkerställa att de är ändamålsenliga och uppnår sitt mål bör de kunna tillämpas på så många som möjligt av de kontrakt som ger upphov till åtaganden utan säkerhet eller som skapar en derivatportfölj som inte är balanserad för den fallerande centrala motparten. De bör ge möjlighet att auktionera ut positioner för clearingmedlemmar som hamnat på obestånd bland resterande clearingmedlemmar eller att fördela dem i den mån frivilliga arrangemang som ingår som en del av återhämtningsplanen inte är uttömda när resolutionen inleds, att helt eller delvis säga upp kontrakten för clearingmedlemmar som hamnat på obestånd, för en berörd clearingtjänst eller tillgångsklass och andra kontrakt som den centrala motparten har, att göra ytterligare värderingsavdrag av utgående betalningar av variationssäkerhet till sådana medlemmar och, i tillämpliga fall, deras kunder, att använda utestående infordran av medel vid återhämtningsplanen som anges i återhämtningsplanerna, samt att använda ytterligare infordran av medel vid resolution och nedskrivning av kapital- och skuldinstrument som getts ut av den centrala motparten eller andra åtaganden utan säkerhet och en konvertering av eventuella skuldinstrument till aktier. Detta inbegriper möjligheten att tillämpa verktygen för fördelning av förluster för att bidra till återställandet av en balanserad derivatportfölj genom att förse den centrala motparten med medel för att godta ett auktionsbud, så att den centrala motparten kan fördela positionerna för den clearingmedlem som hamnat på obestånd eller göra betalningar på uppsagda kontrakt.
- (58) Vid användning av det verktyg för fördelning av förluster som möjliggör en minskning av värdet av eventuella vinster som ska betalas av den centrala motparten till clearingmedlemmar som inte är på obestånd bör resolutionsmyndigheten stödja sig på en behandling av variationssäkerhet i enlighet med den centrala motpartens konstruktur, minskningen av värdet av eventuella vinster som ska betalas av den centrala motparten till clearingmedlemmar som inte är på obestånd, i tillämpliga fall, samt principen "inte sämre villkor för borgenär".
- (59) Med vederbörlig hänsyn till effekterna på den finansiella stabiliteten och som en sista utväg bör resolutionsmyndigheterna, under ett antal omständigheter, kunna utesluta eller delvis utesluta vissa kontrakt från positions- och förlustfördelning. I sådana fall där uteslutning tillämpas bör det vara möjligt att höja den exponerings- eller förlustnivå som tillämpas på andra kontrakt i syfte att beakta sådana uteslutningar, under förutsättning att principen "inte sämre villkor för borgenär" iakttas.
- (60) Om resolutionsverktygen har tillämpats för att överföra en central motparts kritiska funktioner eller bärkraftiga verksamhet till en enhet med sunda finanser, exempelvis en privat köpare eller ett broinstitut, bör den del som finns kvar av den centrala motparten avvecklas, vilket bör ske inom en lämplig tidsram, med beaktande av behovet av att den fallerande centrala motparten tillhandahåller tjänster till eller bistår köparen eller broinstitutet för att möjliggöra fortsatt utförande av den verksamhet eller tillhandahållande av de tjänster som överförts till dessa.
- (61) Verktyget för försäljning av verksamhet bör ge myndigheterna möjlighet att sälja den centrala motparten eller delar av dess affärsverksamhet till en eller flera köpare, utan aktieägarnas medgivande. Vid tillämpningen av verktyget för försäljning av verksamhet bör myndigheterna vidta åtgärder för att saluföra den centrala motparten eller en del av dess affärsverksamhet genom ett öppet, transparent och icke-diskriminerande förfarande, och samtidigt eftersträva högsta möjliga försäljningspris.

- (62) Eventuella nettointäkter från överföringen av tillgångarna eller åtagandena hos den centrala motparten i resolution vid tillämpningen av verktyget för försäljning av verksamhet bör gynna den enhet som blivit föremål för avvecklingsförfarandena. Eventuella nettointäkter från överföringen av äganderättsinstrument, som getts ut av den centrala motparten i resolution vid tillämpningen av verktyget för försäljning av verksamhet, bör komma aktieägarna till godo. All eventuell ersättning som betalas av köparen bör också vara till förmån för alla clearingmedlemmar som inte är på obestånd och som har lidit förluster. Alla sådana nettointäkter eller tillgångar bör vara föremål för fullt återhämtande av alla offentliga medel som tillhandahållits vid resolution. Intäkterna bör beräknas netto, efter avdrag för de kostnader som har uppstått genom den centrala motpartens fallissemang och genom resolutionsförfarandet.
- (63) För att i tid genomföra försäljningen av en verksamhet och skydda den finansiella stabiliteten bör bedömningen av köparen av ett kvalificerat innehav göras i så god tid att det inte försenar användningen av verktyget för försäljning av verksamhet. Den centrala motparten, köparen eller båda, beroende på effekterna av verktyget för försäljning av verksamhet och slaget av förvärv, bör kunna utöva eller behålla sin befintliga rätt till medlemskap och tillgång till betalnings- och avvecklingssystem och andra anknutna finansmarknadsinfrastrukturer och handelsplatser. Sådan rätt bör inte nekas, vare sig på grund av att de relevanta kriterierna för medlemskap eller deltagande inte har uppfyllts eller på grund av otillräckligt kreditbetyg. En köpare som inte uppfyller dessa kriterier kan utöva sådan rätt endast under en viss period som ska fastställas av resolutionsmyndigheten.
- (64) Det är sannolikt systemviktigt med information om saluföringen av en fallerande central motpart och om de förhandlingar med potentiella köpare som föregår användningen av verktyget för försäljning av verksamhet. För att säkerställa finansiell stabilitet är det viktigt att det är möjligt att skjuta upp offentliggörandet av sådan information enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014⁽⁸⁾ så länge som det krävs för att planera och organisera resolutionen av den centrala motparten i enlighet med de tidsfrister som medges i enlighet med ordningen om marknadsmissbruk.
- (65) Liksom en central motpart som helt eller delvis ägs av en eller flera offentliga myndigheter eller kontrolleras av resolutionsmyndigheten, bör ett broinstitut ha som främsta syfte att säkerställa att väsentliga finansiella tjänster fortsätter att tillhandahållas till clearingmedlemmar och kunder till den centrala motpart som försatts i resolution och att väsentlig finansiell verksamhet fortsätter att utföras. Ett broinstitut bör drivas som en bärkraftig enhet enligt fortlevnadsprincipen (*going concern*) och antingen återintroduceras på marknaden när villkoren är lämpliga eller avvecklas om det inte längre är bärkraftigt.
- (66) Om andra alternativ inte finns att tillgå eller om de visar sig vara otillräckliga för att skydda finansiell stabilitet bör statens deltagande i form av stöd till eget kapital eller tillfälligt offentligt ägande vara möjligt, i enlighet med tillämpliga regler om statligt stöd, inklusive en omstrukturering av den centrala motpartens verksamhet. För att undvika moralisk risk bör sådant extraordinärt offentligt finansiellt stöd endast ges som en sista utväg, vara tillfälligt till sin natur och alltid återhämtas under en lämplig period. Därför bör omfattande och trovärdiga arrangemang för återhämtande av medel, som inte utgör något hinder för tillämpning av statliga stabiliseringsverktyg, inrättas av medlemsstaterna. Tillämpningen av statliga stabiliseringsverktyg påverkar inte en centralbanks roll vad gäller potentiellt tillhandahållande, uteslutande efter centralbankens eget skön, av likvida medel till det finansiella systemet, även under perioder av stress.
- (67) För att säkerställa att en resolutionsmyndighet har möjlighet att tillämpa verktygen för fördelning av förluster och positioner verktygen på kontrakt med enheter baserade i tredjeländer bör ett erkännande av denna möjlighet inkluderas i den centrala motpartens verksamhetsregler.
- (68) Resolutionsmyndigheterna bör ha alla de nödvändiga rättsliga befogenheter som i olika kombinationer skulle kunna utövas när resolutionsverktygen tillämpas. De bör omfatta befogenhet att överföra äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden i en fallerande central motpart till en annan enhet, såsom en annan central motpart eller ett broinstitut, befogenhet att skriva ned eller dra in äganderättsinstrument, eller skriva ned eller konvertera åtaganden i en fallerande central motpart, befogenhet att skriva ned variationssäkerhet, befogenhet att genomdriva tredje parts eventuella utestående skyldigheter mot den centrala motparten, inbegripet infordran av medel vid återhämtning, enligt den centrala motpartens verksamhetsregler, och tilldelning av positioner, befogenhet att utöva infordran av medel vid resolution, befogenhet att helt eller delvis säga upp den centrala motpartens kontrakt, befogenhet att ersätta ledningen samt befogenhet att införa ett tillfälligt moratorium för betalning av fordringar. Den centrala motparten, dess styrelseledamöter och verkställande ledning bör förbli ansvariga, om inte annat följer av nationell civil- eller straffrätt, för den centrala motpartens fallissemang.

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordningen) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG (EUT L 173, 12.6.2014, s. 1).

- (69) Resolutionsramen bör inkludera förfarandekrav för att säkerställa att resolutionsåtgärder meddelas på korrekt sätt och offentliggörs. Eftersom uppgifter som resolutionsmyndigheter och deras professionella rådgivare inhämtar under resolutionsförfarandet sannolikt är känsliga, bör dessa, innan resolutionsbeslutet offentliggörs, omfattas av en ändamålsenlig konfidentialitetsordning. Hänsyn måste tas till att uppgifter om innehåll och detaljer om återhämtnings- och resolutionsplaner och resultatet av eventuella bedömningar av dessa planer kan få långtgående effekter, särskilt för berörda företag. Alla uppgifter som tillhandahålls om ett beslut innan det fattas oavsett om de gäller huruvida villkoren för resolution är uppfyllda, användningen av ett särskilt verktyg eller någon åtgärd under förfarandena, måste antas få effekter på offentliga och privata intressen som berörs av åtgärden. Uppgifter om att resolutionsmyndigheten undersöker en viss central motpart skulle kunna räcka för att negativa följder skulle kunna uppstå för den centrala motparten. Det är därför nödvändigt att säkerställa att det finns lämpliga mekanismer för att upprätthålla konfidentialiteten kring sådana uppgifter, såsom innehåll och detaljer i återhämtnings- och resolutionsplaner och resultatet av eventuella bedömningar som genomförts i det sammanhanget.
- (70) Resolutionsmyndigheter bör ha kompletterande befogenheter för att säkerställa att överföringen av äganderättsinstrument eller skuldinstrument, tillgångar, åtaganden, rättigheter och skyldigheter, inbegripet positioner och tillhörande marginalsäkerhet, genomförs effektivt. Befogenheterna bör, med förbehåll för de skyddsåtgärder som specificeras i denna förordning, inkludera befogenheten att avlägsna tredje parter rättigheter från de överförda instrumenten eller tillgångarna och befogenheten att genomdriva kontrakt och tillgodose kontinuiteten i överenskommelser gentemot mottagaren av de överförda tillgångarna och äganderättsinstrumenten. Anställdas rätt att säga upp ett anställningsavtal bör dock inte påverkas. En parts rätt att säga upp ett kontrakt med en central motpart i resolution, eller med en koncernenhet i en sådan, av andra orsaker än att den fallerande centrala motparten är i resolution, bör inte heller påverkas. Resolutionsmyndigheterna bör ha den kompletterande befogenheten att kräva att den resterande delen av en central motpart som avvecklas enligt normala insolvensförfaranden tillhandahåller tjänster som är nödvändiga för att verksamheten ska kunna fortsätta i den centrala motpart till vilken tillgångar, kontrakt eller äganderättsinstrument har överförts genom användning av verktyget för försäljning av verksamhet eller broinstitutsverktyget.
- (71) Eftersom det skulle kunna krävas att krishanteringsåtgärder vidtas brådskande på grund av allvarliga risker för den finansiella stabiliteten i medlemsstaten och unionen, bör förfaranden enligt nationell rätt avseende ansökan till en rättslig myndighet om förhandsgodkännande av en krishanteringsåtgärd och domstolens behandling av en sådan ansökan vara skyndsamma. Med hänsyn till kravet att en krishanteringsåtgärd ska vidtas brådskande bör domstolen besluta inom 24 timmar och medlemsstaterna bör säkerställa att den relevanta myndigheten kan fatta sitt beslut omedelbart efter domstolens avgörande. Detta bör inte påverka de berörda parternas rätt att begära att domstolen om att upphäva ett beslut under en begränsad period efter det att resolutionsmyndigheten har vidtagit krishanteringsåtgärden.
- (72) I enlighet med artikel 47 i stadgan har de berörda parterna rätt till en rättvis rättegång och till ett effektivt rättsmedel mot åtgärder som berör dem. Därför bör beslut som fattas av resolutionsmyndigheterna kunna överklagas.
- (73) Resolutionsåtgärder som vidtas av nationella resolutionsmyndigheter skulle kunna kräva ekonomiska bedömningar och ett stort utrymme för skönsmässig bedömning. De nationella resolutionsmyndigheterna har specifikt utrustats med den sakkunnighet som behövs för att utföra dessa bedömningar och besluta om lämplig användning av utrymmet för skönsmässig bedömning. Det är därför viktigt att säkerställa att de ekonomiska bedömningar som görs i det sammanhanget av de nationella resolutionsmyndigheterna används som grund av de nationella domstolarna när de ser över de berörda krishanteringsåtgärderna. De bedömningarnas komplexa karaktär bör dock inte hindra nationella domstolar från att pröva huruvida de bevis resolutionsmyndigheten åberopar är materiellt riktiga, tillförlitliga och samstämmiga, huruvida dessa bevis utgör alla relevanta uppgifter som bör beaktas vid bedömningen av en komplicerad situation och huruvida de styrker de slutsatser som dragits.
- (74) För att täcka synnerligen brådskande situationer och eftersom uppskjutandet av ett beslut av resolutionsmyndigheterna skulle kunna hindra upprätthållandet av kritiska funktioner, är det nödvändigt att föreskriva att inlämnande av ett överklagande inte automatiskt bör skjuta upp verkan av det överklagade beslutet och att resolutionsmyndighetens beslut bör vara omedelbart verkställbart.
- (75) Där det behövs för att skydda tredje parter som i god tro har förvärvat tillgångar, kontrakt, rättigheter och åtaganden i den centrala motparten i resolution genom resolutionsmyndigheternas utövande av sina resolutionsbefogenheter och för att säkerställa stabiliteten på de finansiella marknaderna, bör vidare rätten att överklaga inte påverka någon senare administrativ akt eller transaktion som ingåtts på grundval av ett upphävt beslut. Korrigering åtgärder för att rätta till ett felaktigt beslut bör därför i sådana fall begränsas till ersättning för den skada som de berörda personerna lidit.

- (76) För att uppnå en ändamålsenlig resolution och för att undvika lagvalskonflikter bör inga normala insolvensförfaranden med avseende på den fallerande centrala motparten inledas eller fortgå medan resolutionsmyndigheten utövar sina resolutionsbefogenheter eller tillämpar resolutionsverktygen, utom på resolutionsmyndighetens initiativ eller med dess samtycke. Det är lämpligt och nödvändigt att, under en begränsad tidsperiod, tillfälligt upphäva vissa avtalsenliga skyldigheter för att ge resolutionsmyndigheten tid att faktiskt tillämpa resolutionsverktygen. Detta bör dock inte gälla en fallerande central motparts förpliktelser avseende system utformade enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG⁽⁹⁾, inbegripet andra centrala motparter och centralbanker. Genom direktiv 98/26/EG reduceras den risk som är förknippad med att delta i system för överföring av betalningar och värdepapper, i synnerhet genom att störningarna minskas i händelse av att en deltagare i systemet blir insolvent. För att säkerställa att dessa skydd tillämpas korrekt i krissituationer, samtidigt som lämplig säkerhet för operatörer av system för överföring av betalningar och värdepapper och andra marknadsdeltagare upprätthålls, bör krisförebyggande åtgärder eller resolutionsåtgärder inte anses utgöra insolvensförfaranden i den mening som avses i direktiv 98/26/EG, under förutsättning att väsentliga förpliktelser enligt kontraktet även fortsättningsvis fullgörs. Driften av ett system utformat enligt direktiv 98/26/EG, eller den rätt till säkerhet som garanteras i det direktivet, bör inte undergrävas.
- (77) För att säkerställa att resolutionsmyndigheter, när de överför tillgångar och åtaganden till en köpare i den privata sektorn eller ett broinstitut, ges en tillräcklig tidsperiod för att identifiera kontrakt som behöver överföras, kan det vara lämpligt att införa proportionerliga begränsningar av motparters rätt att slutavräkna, påskynda eller på annat sätt säga upp finansiella avtal före överföringen. En sådan begränsning skulle vara nödvändig för att låta myndigheterna få en rättvisande bild av den fallerande centrala motpartens balansräkning, utan de förändringar av värden och omfattning som en utbredd användning av uppsägningsrättigheter skulle medföra. För att i så liten utsträckning som möjligt intervensera i motparters avtalsenliga rättigheter bör begränsningen av uppsägningsrätten bara gälla under kortast möjliga period och bara vara tillämplig med avseende på den krisförebyggande åtgärden eller resolutionsåtgärden – inbegripet förekomsten av en händelse med direkt koppling till användningen av en sådan åtgärd – och på uppsägningsrätten på grund av att någon annan skyldighet inte uppfyllts, inklusive underlåtenhet att betala eller tillhandahålla marginalsäkerheter, bör kvarstå.
- (78) För att bevara legitima kapitalmarknadsarrangemang i händelse av överföring av vissa, men inte alla, tillgångar, kontrakt, rättigheter och åtaganden i en fallerande central motpart, är det lämpligt att inkludera skyddsåtgärder för att, beroende på vad som är lämpligt, förhindra uppdelning av inbördes sammanlänkade åtaganden, rättigheter och kontrakt. En sådan begränsning av viss praxis i samband med inbördes sammanlänkade kontrakt och därtill hörande säkerhet bör utsträckas till att även gälla kontrakt med samma motpart som täcks av arrangemang om säkerheter, avtal om finansiell äganderättsöverföring, kvittningsavtal, slutavräkningsbestämmelser och arrangemang om strukturerad finansiering. Om skyddsåtgärden är tillämplig bör resolutionsmyndigheterna vara skyldiga att överföra alla kontrakt med koppling till varandra i ett skyddat arrangemang eller låta alla ligga kvar i den del som finns kvar av den fallerande centrala motparten. Skyddsåtgärderna bör säkerställa att behandlingen av exponeringar som täcks av ett nettningssavtal i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU⁽¹⁰⁾ påverkas i minsta möjliga grad vid beräkning av lagstadgat kapital.
- (79) Unionens centrala motparter tillhandahåller tjänster till clearingmedlemmar och deras kunder som är belägna i tredjeländ, och tredjeländers centrala motparter tillhandahåller tjänster till clearingmedlemmar och deras kunder som är belägna i unionen. En ändamålsenlig resolution av internationellt verksamma centrala motparter kräver samarbete mellan medlemsstaternas myndigheter och myndigheter i ett tredjeländ. I detta syfte bör Esma ge vägledning om det relevanta innehållet i samarbetsarrangemang som ingås med myndigheter i tredjeländer. Samarbetsarrangemangen bör säkerställa effektiv planering, effektivt beslutsfattande och effektiv samordning vad gäller internationellt verksamma centrala motparter. Nationella resolutionsmyndigheter bör under vissa omständigheter erkänna och verkställa resolutionsförfaranden i tredjeländ. Samarbete bör också ske med avseende på dotterföretag till centrala motparter i unionen eller i tredjeländ och deras clearingmedlemmar och kunder.
- (80) För att säkerställa att administrativa sanktioner tillämpas konsekvent i alla medlemsstater vid åsidosättande av bestämmelserna i denna förordning bör denna förordning innehålla en förteckning över de viktigaste administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som måste finnas tillgängliga för resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna, bestämmelser om befogenheten att ålägga alla personer, såväl juridiska som fysiska, som är ansvariga för en överträdelse sådana administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder samt en förteckning över de viktigaste kriterierna för fastställandet av nivån på och typen av sådana administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder, samt nivåer på administrativa sanktionsavgifter. Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder bör fastställas med hänsyn till faktorer som identifierade finansiella

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper (EGT L 166, 11.6.1998, s. 45).

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

fördelar till följd av överträdelsen, överträdelsens allvar och varaktighet, försvårande eller förmildrande omständigheter samt vikten av att straffavgifterna får en avskräckande effekt och om lämpligt inkluderar en rabatt för samarbete med resolutionsmyndigheten eller den behöriga myndigheten. Beslut om och offentliggörande av administrativa sanktioner bör respektera de grundläggande rättigheterna enligt stadgan.

- (81) För att säkerställa en konsekvent harmonisering och ett adekvat skydd för marknadsaktörer i hela unionen bör kommissionen ges befogenhet att anta förslag till tekniska standarder för tillsyn, utarbetade av Esma, genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010 för att specificera följande uppgifter: a) innehållet i de skriftliga arrangemangen och förfarandena för resolutionskollegiernas funktionssätt, b) metoden för att beräkna och upprätthålla det belopp av ytterligare förfinansierade avsatta egna medel som ska användas av den centrala motparten vid återhämtning och de förfaranden, i fall då sådana egna medel inte är tillgängliga, som ska göra det möjligt för den centrala motparten att tillämpa återhämtningsåtgärder som kräver bidrag från clearingmedlemmar som inte är på obestånd och därefter återbetala sådana clearingmedlemmar, c) metoden för bedömning av återhämtningsplaner, d) innehållet i resolutionsplanerna, e) ordningsföljden för fördelning, maximiperioden och maximandelen avseende den centrala motpartens årliga vinst inom ramen för ersättningsmekanismen vid återhämtning, f) de uppgifter som är relevanta för utförandet av värderingar, g) metoden för att beräkna den buffert för ytterligare förluster som ska ingå i preliminära värderingar, h) de minimiuppgifter som bör ingå i en omorganiseringsplan för av verksamheten, i) de kriterier som en omorganiseringsplan för verksamheten ska uppfylla, j) metoden för slutlig värdering enligt principen "inte sämre villkor för borgenär" samt k) villkoren för att clearingmedlemmar ska kunna överföra ersättning till sina kunder i linje med kontraktssymmetriprincipen och de villkor på vilka det kan anses vara proportionellt.
- (82) Kommissionen bör kunna tillfälligt upphäva ett clearingkrav som inrättats enligt artikel 5 i förordning (EU) nr 648/2012 efter en begäran från resolutionsmyndigheten för en central motpart i resolution eller dess behöriga myndighet, på eget initiativ eller på begäran av den behöriga myndighet som ansvarar för övervakningen av en clearingmedlem i en central motpart i resolution, och efter att ha erhållit ett icke-bindande yttrande från Esma, för en särskild typ av motpart eller för särskilda klasser av OTC-derivat som clearas av en central motpart i resolution. Beslut om tillfälligt upphävande av clearingkravet bör bara tas om det är nödvändigt för att bevara finansiell stabilitet och marknadens förtroende, särskilt för att undvika spridningseffekter och förhindra att motparter och investerare har höga och osäkra riskexponeringar gentemot en central motpart. När kommissionen antar sitt beslut bör den beakta resolutionsmålen, kriterierna i förordning (EU) nr 648/2012 vad gäller OTC-derivat som ska omfattas av clearingkravet för de OTC-derivat för vilka tillfälligt upphävande begärts och huruvida ett tillfälligt upphävande av clearingkravet är nödvändigt för att bevara den finansiella stabiliteten eller de finansiella marknadernas korrekta funktionssätt i unionen. Esma bör ha möjlighet att begära att kommissionen tillfälligt upphäver handelsskyldigheten i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014⁽¹⁾, om Esma anser att ett tillfälligt upphävande av clearingkravet innebär en väsentlig ändring av kriterierna för handelsskyldigheten. Upphävandet bör vara av tillfällig art, med möjlighet till förlängning. På samma sätt bör uppgiften för den centrala motpartens riskkommitté, såsom fastställs i artikel 28 i förordning (EU) nr 648/2012, stärkas för att ytterligare uppmuntra den centrala motparten att hantera sina risker försiktigt och förbättra sin resiliens.

Riskkommitténs medlemmar bör ha möjlighet att underrätta den behöriga myndigheten om den centrala motparten inte följer riskkommitténs råd, och företrädare för clearingmedlemmar och kunder i riskkommittén bör kunna använda information som lämnats för att övervaka deras exponeringar mot en central motpart i enlighet med konfidentialitetsskyddet och utan att det påverkar tillämpningen av de begränsningar för informationsutbyte som fastställs i konkurrensrätten. Slutligen bör de centrala motparternas resolutionsmyndigheter också ges tillgång till all nödvändig information i transaktionsregister. Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 648/2012 och (EU) 2015/2365⁽²⁾ bör därför ändras i enlighet med detta.

- (83) För att säkerställa ett korrekt genomförande av FSB:s referensräntereform är det nödvändigt att göra det klart för marknadsdeltagarna att transaktioner som ingåtts eller förnyats innan clearing- eller marginalkrav börjat tillämpas på OTC-derivatransaktioner som hänvisar till en referensränta (*äldre transaktioner*) inte kommer att omfattas av kraven i förordning (EU) nr 648/2012 när de förnyats enbart i syfte att genomföra eller förbereda genomförandet av referensräntereformen. Detta skulle också förhindra varje risk för att unionens motparter till dessa äldre transaktioner är oförberedda när ett specifikt referensvärde ändras väsentligt eller upphör, vilket minskar den därmed sammanhängande oron för den finansiella stabiliteten. En sådan strategi ligger i linje med de internationella riktlinjerna från Baselkommittén för banktillsyn och Internationella organisationen för värdepapperstillsyn (Iosco).

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 337, 23.12.2015, s. 1).

- (84) För att genomföra resolution av centrala motparter på ett ändamålsenligt sätt bör de skyddsåtgärder som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG ⁽¹³⁾ inte tillämpas på några begränsningar av verkställigheten av ett avtal om finansiellt säkerhetsställande eller av verkan av ett avtal om finansiell säkerhet eller slutavräknings- eller kvittningsbestämmelser som föreskrivs i denna förordning.
- (85) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 ⁽¹⁴⁾, 2004/25/EG ⁽¹⁵⁾ och 2007/36/EG ⁽¹⁶⁾ innehåller regler om skydd av aktieägare i och borgenärer till centrala motparter som ingår i tillämpningsområdet för de direktiven. I en situation där resolutionsmyndigheterna behöver agera snabbt enligt denna förordning skulle de reglerna kunna hindra resolutionsmyndigheterna från att vidta ändamålsenliga resolutionsåtgärder och tillämpa resolutionsverktyg och resolutionsbefogenheter på ett ändamålsenligt sätt. Undantagen enligt direktiv 2014/59/EU bör följaktligen utvidgas till att omfatta åtgärder som vidtas enligt denna förordning. För att garantera största möjliga rättssäkerhet för intressenter bör undantagen definieras tydligt och snävt och enbart kunna användas i det allmänna intresset och när villkoren för utlösande av resolution är uppfyllda.
- (86) För att undvika dubbla kravuppsättningar bör direktiv 2014/59/EU och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 ⁽¹⁷⁾ ändras så att sådana enheter som också är auktoriserade i enlighet med förordning (EU) nr 648/2012 utesluts från deras tillämpningsområden.
- (87) I artikel 54.2 i förordning (EU) nr 600/2014 föreskrivs en övergångsperiod under vilken artiklarna 35 eller 36 i den förordningen inte ska vara tillämplig på de centrala motparter eller handelsplatser som ansökt hos sin behöriga myndighet om att få utnyttja övergångsarrangemangen för börshandlade derivat. Den övergångsperiod under vilken en handelsplats eller en central motpart av sin nationella behöriga myndighet kan beviljas undantag från tillämpningen av artiklarna 35 och 36 i den förordningen avseende börshandlade derivat löpte ut den 3 juli 2020. De nuvarande marknadsförhållandena, med en hög grad av osäkerhet och volatilitet på grund av covid-19-pandemin, inverkar negativt på verksamheten vid centrala motparter och handelsplatser genom att de operativa riskerna ökar. Dessa ökade risker kan, i kombination med en begränsad kapacitet för bedömning av begäran om tillträde och för hantering av migreringen av transaktionsflöden, inverka negativt på marknadernas funktion och den finansiella stabiliteten. I den förordningen föreskrivs dessutom en ny ordning för börshandlade derivat och gäller tillträde till kritiska marknadsinfrastrukturer, som syftar till att skapa jämvikt mellan den ökade konkurrensen bland sådana infrastrukturer och behovet av att bevara deras operativa integritet.
- Även om man genom den förordningen har försökt skapa en konkurrensutsatt marknad för finansiella infrastrukturer bör ekonomiska aktörer därför inte förvänta sig att befintliga regler och prioriteringar upprätthålls när de ekonomiska förhållandena förändras till följd av särskilt en större ekonomisk kris. Detta gäller i synnerhet på ett område där interaktionen mellan kritiska marknadsinfrastrukturer, såsom infrastrukturer för handel och clearing, kräver en exceptionell operativ förmåga att stå emot en ogynnsam marknadsutveckling, eftersom varje fallissemang i sådana kritiska infrastrukturer utgör en risk för den finansiella stabiliteten. Som en följd av covid-19-pandemin har den dag då den nya ordningen med öppet tillträde för handelsplatser och centrala motparter som erbjuder handels- och clearingtjänster för börshandlade derivat börjar gälla skjutits upp ett år, till den 3 juli 2021.
- (88) För att säkerställa att centrala motparters resolutionsmyndigheter är representerade i alla relevanta forum och för att säkerställa att Esmas drar nytta av all sakkunskap som krävs för att utföra uppgifterna i samband med återhämtning och resolution av centrala motparter, bör förordning (EU) nr 1095/2010 ändras för att inkludera centrala motparters nationella resolutionsmyndigheter i begreppet behöriga myndigheter enligt den förordningen.
- (89) För att förbereda Esmas beslut vad gäller de uppgifter som den tilldelats, som inbegriper utarbetande av förslag till tekniska standarder för förhands- och efterhandsvärderingar och för resolutionskollegier och resolutionsplaner och av riktlinjer om villkoren för resolution och om bindande medling samt för att säkerställa ett omfattande deltagande av Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) (EBA) och dess medlemmar i beredningen av

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet (EGT L 168, 27.6.2002, s. 43).

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1132 av den 14 juni 2017 om vissa aspekter av bolagsrätt (EUT L 169, 30.6.2017, s. 46).

⁽¹⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden (EUT L 142, 30.4.2004, s. 12).

⁽¹⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/36/EG av den 11 juli 2007 om utnyttjande av vissa av aktieägares rättigheter i börsnoterade företag (EUT L 184, 14.7.2007, s. 17).

⁽¹⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 30.7.2014, s. 1).

dessa beslut, bör Esmas skapa en intern kommitté (*Esmas resolutionskommitté*) med resolutionsmyndigheter som medlemmar. I relevanta fall bör de behöriga myndigheter som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013⁽¹⁸⁾, inbegripet Europeiska centralbanken, och de resolutionsmyndigheter som anges i direktiv 2014/59/EU, inbegripet den gemensamma resolutionsnämnd som inrättats genom förordning (EU) nr 806/2014, inbjudas att delta som observatörer.

- (90) Esmas resolutionskommitté bör rådfrågas under utarbetandet av den begreppsmässiga ramen för bedömning av centrala motparters förmåga att stå emot negativ marknadsutveckling, när denna bedömning inbegriper den aggregerade effekten av centrala motparters återhämtnings- och resolutionsarrangemang på unionens finansiella stabilitet. I sådana fall bör Esmas resolutionskommitté rådfrågas även vid bedömningen av resultaten av sådana stresstester.
- (91) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de rättigheter, friheter och principer som erkänns i stadgan.
- (92) När behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter fattar beslut eller vidtar åtgärder inom ramen för denna förordning, bör de alltid ta vederbörlig hänsyn till vilka effekter deras beslut och åtgärder får för den finansiella stabiliteten i andra medlemsstater och för den ekonomiska situationen i andra medlemsstater där den centrala motpartens verksamhet är kritisk eller viktig för lokala finansiella marknader, inklusive där clearingmedlemmar och, om relevant information finns tillgänglig, deras kunder är belägna och där anknutna handelsplatser och finansmarknadsinfrastrukturer, inklusive samverkande centrala motparter, är etablerade.
- (93) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att harmonisera regler och förfaranden för återhämtning och resolution av centrala motparter, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av hur centrala motparters fallissemang kan påverka hela unionen, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (94) Denna förordning bör inte börja tillämpas förrän den 12 augusti 2022 för att fastställa alla nödvändiga genomförandeåtgärder och ge centrala motparter och andra marknadsdeltagare möjlighet att vidta de åtgärder som krävs för att efterleva bestämmelserna. Kravet på centrala motparter att använda avsatta egna medel vid återhämtning och bestämmelserna om ersättning till clearingmedlemmar i det extraordinära fall då värderingsavdrag från vinster på variationssäkerhet tillämpas vid återhämtning är emellertid beroende av att lämpliga tekniska standarder för tillsyn har fastställts. Det är därför lämpligt att senarelägga tillämpningsdatumet för en sådan bestämmelse till och med den 12 februari 2023. Dessutom bör vissa bestämmelser som gäller centrala motparters återhämtningsplaner och antagandet och översynen av återhämtningsplaner, inbegripet skyldigheten att lämna in en återhämtningsplan, tillämpas från och med ett tidigare datum eftersom alla centrala motparter redan har återhämtningsplaner, i enlighet med de principer för finansmarknadsinfrastrukturer (*Principles for Financial Market Infrastructures*) som getts ut av Kommittén för betalningar och marknadsinfrastruktur (*Committee on Payments and Market Infrastructures*) och Iosco. Centrala motparter som redan auktoriserats inom ramen för förordning (EU) nr 648/2012 bör vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att de kommer att kunna lämna in sina återhämtningsplaner till de behöriga myndigheterna senast den 12 februari 2022. De bestämmelser som gäller återhämtningsplaner bör tillämpas från och med den 12 februari 2022. Om resolutionsmyndigheten inte har rådfrågats om den centrala motpartens återhämtningsplan innan övriga bestämmelser i denna förordning börjar gälla, bör den behöriga myndigheten för den centrala motparten utan dröjsmål rådfråga resolutionsmyndigheten om den centrala motpartens återhämtningsplan. För att säkerställa rättssäkerhet för motparter bör de ändringar av förordning (EU) nr 648/2012 som är avsedda att säkerställa ett korrekt genomförande av FSB:s referensräntereform vara tillämpliga från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande.
- (95) För att säkerställa att ökade operativa risker till följd av tillämpningen av ordningen med öppet tillträde för börshandlade derivat inte äventyrar marknadernas funktion eller den finansiella stabiliteten och för att undvika diskontinuitet är det nödvändigt att retroaktivt tillämpa förlängningen av sådana övergångsperioder från och med den 4 juli 2020 till och med den 3 juli 2021.

⁽¹⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

- (96) Förordningen bör säkerställa att de centrala motparterna har en tillräcklig förlustabsorberings- och rekaptaliseringsskapacitet för att säkerställa en smidig och snabb förlustabsorbering och rekaptalisering med minimala effekter på den finansiella stabiliteten och samtidigt eftersträva att undvika följder för skattebetalarna. I överensstämmelse med de internationellt överenskomna principerna för ändamålsenliga resolutionsordningar för finansiella institut, som utarbetats av FSB, bör denna förordning säkerställa att andelsinnehavare i en central motpart i resolution absorberar förluster först, på ett sätt som minimerar risken för rättsliga åtgärder från andelsinnehavarna, i händelse av att deras förluster vid resolution är större än de förluster som de skulle ha drabbats av vid normala insolvensförfaranden enligt principen ”inte sämre villkor för borgenär”. Den 15 november 2018 offentliggjorde FSB ett samrådsdokument med titeln *Finansiella resurser till stöd för resolution av centrala motparter och om behandlingen av centrala motparter kapital i resolution (Financial resources to support CCP resolution and the treatment of CCP equity in resolution)*.

På grundval av samrådssvaren på detta dokument och av kompletterande bedömningar, planerar FSB att i slutet av 2020 utfärda riktlinjer för hur eget kapital bör användas vid resolution av centrala motparter på ett sätt som minimerar risken för rättsliga åtgärder från andelsinnehavarna till följd av att principen ”inte sämre villkor för borgenär” tillämpas. Efter offentliggörandet av dessa riktlinjer bör kommissionen se över tillämpningen av reglerna i denna förordning med avseende på nedskrivningen av eget kapital i resolution, varvid dessa internationellt överenskomna standarder ska beaktas. Utöver denna specifika översyn bör kommissionen se över tillämpningen av denna förordning efter fem år från dagen för dess ikraftträdande, och därvid bland annat beakta den internationella utvecklingen. Denna allmänna översyn bör omfatta åtminstone vissa kärnfrågor som rör återhämtning och resolution av centrala motparter, till exempel vilka finansiella resurser som resolutionsmyndigheterna har att tillgå för att täcka förluster som inte orsakas av obestånd och vilka av de centrala motparternas egna resurser som ska användas för återhämtning och resolution.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

INNEHÅLL OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Innehåll

I denna förordning fastställs regler och förfaranden för återhämtning och resolution av centrala motparter som är auktoriserade i enlighet med förordning (EU) nr 648/2012 och regler för överenskommelser med tredjeländer i fråga om återhämtning och resolution av centrala motparter.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *central motpart*: en central motpart enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) nr 648/2012.
2. *resolutionskollegium*: det kollegium som inrättats enligt artikel 4.
3. *resolutionsmyndighet*: en myndighet som en medlemsstat har utsett i enlighet med artikel 3.
4. *resolutionsverktyg*: ett resolutionsverktyg som anges i artikel 27.1.
5. *resolutionsbefogenhet*: en befogenhet som anges i artiklarna 48–58.
6. *resolutionsmål*: de resolutionsmål som anges i artikel 21.

7. *behörig myndighet*: en myndighet som en medlemsstat har utsett i enlighet med artikel 22 i förordning (EU) nr 648/2012.
8. *obeståndshändelse*: ett scenario i vilket den centrala motparten har förklarat någon av de följande på obestånd:
 - a) En eller flera clearingmedlemmar i enlighet med det förfarande som anges i artikel 48 i förordning (EU) nr 648/2012.
 - b) En eller flera samverkande centrala motparter i enlighet med relevanta kontraktsarrangemang eller med det förfarande som anges i artikel 52 i förordning (EU) nr 648/2012.
9. *icke-obeståndshändelse*: ett scenario där förluster uppstår för en central motpart på grund av något annat än en obeståndshändelse, inbegripet men inte begränsat till näringsverksamhet, förvar och förvaltning, investering, rättsliga eller operativa misslyckanden eller bedrägeri, inbegripet misslyckanden till följd av cyberattacker.
10. *resolutionsplan*: en resolutionsplan för en central motpart som upprättats i enlighet med artikel 12.
11. *resolutionsåtgärd*: ett beslut att placera en central motpart i resolution enligt artikel 22, tillämpa ett resolutionsverktyg eller utöva en eller flera resolutionsbefogenheter.
12. *clearingmedlem*: en clearingmedlem enligt definitionen i artikel 2.14 i förordning (EU) nr 648/2012.
13. *moderföretag*: ett moderföretag enligt definitionen i artikel 4.1.15 a i förordning (EU) nr 575/2013.
14. *central motpart i tredjeland*: en central motpart vars huvudkontor är etablerat i ett tredjeland.
15. *kvittningsavtal*: ett avtal genom vilket två eller flera ömsesidiga fordringar eller skyldigheter som den centrala motparten i resolution och en motpart har kan kvittas mot varandra.
16. *finansmarknadsinfrastruktur*: en central motpart, en värdepapperscentral, ett transaktionsregister, ett betalningssystem eller ett annat system som en medlemsstat definierat och betecknat som system enligt artikel 2 a i direktiv 98/26/EG.
17. *handelsplats*: en handelsplats enligt definitionen i artikel 2.4 i förordning (EU) nr 648/2012.
18. *kund*: en kund enligt definitionen i artikel 2.15 i förordning (EU) nr 648/2012.
19. *andra systemviktiga institut*: sådana andra systemviktiga institut som avses i artikel 131.3 i direktiv 2013/36/EU.
20. *indirekt kund*: ett företag som har upprättat indirekta clearingarrangemang med en clearingmedlem i den mening som avses i artikel 4.3 andra stycket i förordning (EU) nr 648/2012.
21. *samverkande central motpart*: en central motpart med vilken en samverkansöverenskommelse har inrättats.
22. *återhämtningsplan*: en återhämtningsplan som utformas och upprätthålls av en central motpart i enlighet med artikel 9.
23. *styrelse*: den administrativa styrelse och/eller det tillsynsråd som inrättas enligt nationell bolagsrätt och i enlighet med artikel 27.2 i förordning (EU) nr 648/2012.
24. *tillsynskollegium*: det kollegium som avses i artikel 18.1 i förordning (EU) nr 648/2012.
25. *kapital*: kapital enligt definitionen i artikel 2.25 i förordning (EU) nr 648/2012.
26. *vattenfallsprincipen vid obestånd*: vattenfallsprincipen vid obestånd i enlighet med artikel 45 i förordning (EU) nr 648/2012.
27. *kritiska funktioner*: aktiviteter, tjänster eller transaktioner som tillhandahålls tredje parter utanför den centrala motparten, som om de upphörde sannolikt skulle leda till störningar av tjänster som är avgörande för realekonomin eller störa den finansiella stabiliteten i en eller flera medlemsstater på grund av den centrala motpartens storlek, marknadsandel, externa och interna sammanlänkning, komplexitet eller gränsöverskridande verksamhet i en eller flera medlemsstater, särskilt med avseende på dessa aktiviteter, tjänsters eller transaktioners utbytbarhet.

28. *koncern*: en grupp enligt definitionen i artikel 2.16 i förordning (EU) nr 648/2012.
29. *anknuten finansmarknadsinfrastruktur*: en finansmarknadsinfrastruktur med vilken den centrala motparten har ingått kontraktarrangemang, inbegripet samverkansöverenskommelser.
30. *extraordinärt offentligt finansiellt stöd*: statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), eller något annat offentligt finansiellt stöd på överstatlig nivå som skulle utgöra statligt stöd om det gavs på nationell nivå, vilket ges för att bevara eller återställa bärkraften, likviditeten eller solvensen hos en central motpart.
31. *finansiella avtal*: avtal och överenskommelser enligt definitionen i artikel 2.1.100 i direktiv 2014/59/EU.
32. *normala insolvensförfaranden*: kollektiva insolvensförfaranden som innebär total eller delvis avyttring av en gäldenärs tillgångar och tillsättande av en likvidator eller förvaltare och som normalt gäller för centrala motparter enligt nationell rätt och antingen är specifika för dessa institutioner eller allmänt tillämpliga för alla fysiska eller juridiska personer.
33. *äganderättsinstrument*: aktier, andra instrument som ger äganderätt, instrument som kan konverteras till eller ger rätt att förvärva aktier eller andra äganderättsinstrument, samt instrument som utgör intressen i aktier eller andra äganderättsinstrument.
34. *utsett nationellt makrotillsynsorgan*: den myndighet som har anförtrots genomförandet av den politik för makroprudentiell tillsyn som avses i rekommendation B1 i rekommendationen från Europeiska systemrisknämnden (ESRB) av den 22 december 2011 om de nationella myndigheternas mandat för makrotillsyn (ESRB/2011/3).
35. *obeståndsfond*: en obeståndsfond som en central motpart har i enlighet med artikel 42 i förordning (EU) nr 648/2012.
36. *förfinansierade medel*: medel som innehas av och är fritt tillgängliga för den berörda juridiska personen.
37. *verkställande ledning*: den eller de personer som effektivt leder den centrala motpartens affärsverksamhet samt arbetande styrelseledamot eller styrelseledamöter.
38. *transaktionsregister*: ett transaktionsregister enligt definitionen i artikel 2.2 i förordning (EU) nr 648/2012 eller i artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 ⁽¹⁹⁾.
39. *unionens regler om statligt stöd*: den ram som fastställs genom artiklarna 107, 108 och 109 i EUF-fördraget samt förordningar och alla unionsrättsakter, inbegripet riktlinjer, meddelanden och tillkännagivanden, som utfärdats eller antagits med stöd av artikel 108.4 eller 109 i EUF-fördraget.
40. *skuldinstrument*: obligationer och andra former av överlåtbara skuldförbindelser utan säkerhet, instrument som skapar eller bekräftar en skuld samt instrument som ger rätt att förvärva skuldinstrument.
41. *initialsäkerhet*: marginalsäkerhet som centrala motparter kräver för att täcka potentiell framtida exponering mot de clearingmedlemmar som ställer säkerheten och, i förekommande fall, samverkande centrala motparter under tiden mellan det senaste uttaget av säkerheter och likvideringen av positioner när en clearingmedlem eller en samverkande central motpart har hamnat på obestånd.
42. *variationssäkerhet*: marginalsäkerhet som krävs eller betalats ut för att spegla aktuella exponeringar till följd av faktiska marknadsprisförändringar.
43. *infordran av medel vid resolution*: en begäran om att likvida medel ska tillhandahållas av clearingmedlemmarna till den centrala motparten, utöver förfinansierade medel, på grundval av lagstadgade befogenheter som en resolutionsmyndighet har tillgång till i enlighet med artikel 31.
44. *infordran av medel vid återhämtning*: en begäran om likvida medel, som inte är en infordran av medel vid resolution, som ska tillhandahållas av clearingmedlemmar till den centrala motparten, utöver förfinansierade medel, på grundval av kontraktarrangemang som anges i den centrala motpartens verksamhetsregler.

⁽¹⁹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 av den 25 november 2015 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning samt om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 337, 23.12.2015, s. 1).

45. *överföringsbefogenheter*: de befogenheter som specificeras i artikel 48.1 c och d som avser överföring av aktier, andra äganderättsinstrument, skuldinstrument, tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden, eller en kombination av dessa från en central motpart i resolution till en mottagare.
46. *derivat*: ett derivat enligt definitionen i artikel 2.5 i förordning (EU) nr 648/2012.
47. *nettningsavtal*: ett arrangemang i enlighet med vilket ett antal fordringar eller skyldigheter kan konverteras till en enda nettofordran, inklusive ett slutavräkningsavtal där fullgörandet av parternas skyldigheter påskyndas när en utlösande händelse inträffar (oavsett hur och var denna definieras) så att de ska fullgöras omedelbart eller avslutas, och i varje fall konverteras till eller ersätts av en enda nettofordran, inbegripet en slutavräkningsklausul enligt definitionen i artikel 2.1 n i) i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG⁽²⁰⁾ och nettnings enligt definitionen i artikel 2 k i direktiv 98/26/EG.
48. *krisförebyggande åtgärd*: utövande av befogenheter att kräva att en central motpart vidtar åtgärder för att rätta till brister i sin återhämtningsplan i enlighet med artikel 10.8 och 10.9, utövande av befogenheter att åtgärda eller undanröja hinder för möjligheten till resolution i enlighet med artikel 16 eller tillämpning av en åtgärd för tidigt ingripande enligt artikel 18.
49. *uppsägningsrätt*: rätten att säga upp ett avtal, rätten att påskynda, slutavräkna, kvitta eller netta skyldigheter eller liknande bestämmelser som skjuter upp, modifierar eller upphäver en avtalsparts skyldighet eller en bestämmelse som hindrar en skyldighet enligt avtalet från att uppkomma som annars skulle uppkomma.
50. *avtal om finansiell äganderättsöverföring*: avtal om finansiell äganderättsöverföring enligt definitionen i artikel 2.1 b i direktiv 2002/47/EG.
51. *säkerställd obligation*: en säkerställd obligation enligt definitionen i artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2162⁽²¹⁾.
52. *resolutionsförfaranden i tredjeland*: en åtgärd enligt lagstiftningen i ett tredjeland som syftar till att hantera fallissemang för en central motpart i tredjeland som är jämförbar, i termer av mål och förväntade resultat, med resolutionsåtgärder enligt denna förordning.
53. *relevanta nationella myndigheter*: resolutionsmyndigheter, behöriga myndigheter eller behöriga ministerier som har utsetts i enlighet med denna förordning eller enligt artikel 3 i direktiv 2014/59/EU eller andra myndigheter i medlemsstaterna som har befogenheter avseende tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden för centrala motparter i tredjeland som tillhandahåller clearingtjänster i deras jurisdiktion.
54. *relevant myndighet i tredjeland*: myndighet i tredjeland med ansvar för uppgifter som är jämförbara med de uppgifter som utförs av resolutionsmyndigheter eller behöriga myndigheter enligt denna förordning.

AVDELNING II

MYNDIGHETER, RESOLUTIONSKOLLEGIUM OCH FÖRFARANDEN

Avsnitt 1

Resolutionsmyndigheter, resolutionskollegier och de europeiska tillsynsmyndigheternas deltagande

Artikel 3

Utseende av resolutionsmyndigheter och behöriga ministerier

1. Varje medlemsstat ska utse en eller flera resolutionsmyndigheter med befogenhet att tillämpa resolutionsverktygen och utöva resolutionsbefogenheterna enligt denna förordning.

⁽²⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet (EUT L 168, 27.06.2002, s. 43).

⁽²¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2162 av den 27 november 2019 om utgivning av säkerställda obligationer och offentlig tillsyn över säkerställda obligationer samt om ändring av direktiven 2009/65/EG och 2014/59/EU (EUT L 328, 18.12.2019, s. 29).

Resolutionsmyndigheterna ska vara nationella centralbanker, behöriga ministerier, offentliga förvaltningsmyndigheter eller andra myndigheter med förvaltningsbefogenheter.

2. Resolutionsmyndigheterna ska ha den sakkunskap, de resurser och den operativa kapacitet som krävs för att tillämpa resolutionsåtgärder och utöva sina befogenheter med den skyndsamhet och flexibilitet som krävs för att uppnå resolutionsmålen.

3. När en resolutionsmyndighet som utsetts enligt punkt 1 i denna artikel har fått andra funktioner ska det finnas adekvata strukturella arrangemang för att undvika intressekonflikter mellan de funktioner som resolutionsmyndigheten anförtrotts enligt denna förordning samt alla andra funktioner som myndigheten anförtrotts. I synnerhet ska arrangemang inrättas för att säkerställa ett faktiskt operativt oberoende, inbegripet separat personal, rapporteringsvägar och beslutsprocess inom den resolutionsmyndigheten, från alla uppgifter som resolutionsmyndigheten får utföra enligt artikel 22 i förordning (EU) nr 648/2012 som behörig myndighet för den centrala motparten och från de uppgifter som resolutionsmyndigheten får utföra som behörig myndighet för de clearingmedlemmar som avses i artikel 18.2 c i förordning (EU) nr 648/2012.

4. De krav som anges i punkt 3 ska inte hindra att rapporteringsvägar konvergerar på högsta nivå i en organisation som innefattar olika funktioner eller myndigheter, eller att personal, enligt förutbestämda villkor, får delas upp mellan de andra funktioner som resolutionsmyndigheten anförtrotts för att klara av tillfällig hög arbetsbelastning, eller för att resolutionsmyndigheten ska kunna dra nytta av expertisen hos gemensam personal.

5. Myndigheter som utövar tillsyns- och resolutionsfunktioner enligt förordning (EU) nr 648/2012 och denna förordning, och personer som utövar de funktionerna på myndigheternas vägnar, ska bedriva ett nära samarbete vid beredningen, planeringen och tillämpningen av resolutionsbeslut, både när resolutionsmyndigheten och den behöriga myndigheten är separata enheter och när funktionerna utförs av samma enhet.

6. Resolutionsmyndigheterna ska anta och offentliggöra de interna regler som de har för att säkerställa att de krav som anges i punkt 3 är uppfyllda, inbegripet regler som rör tystnadsplikt och informationsutbyte mellan de olika funktionsområdena.

7. Medlemsstater där ingen central motpart är etablerad får göra undantag från de krav som anges i punkt 3, förutom med avseende på arrangemang för att undvika intressekonflikter.

8. Varje medlemsstat ska utse ett enda ministerium som ska vara ansvarigt för att utöva de funktioner som det behöriga ministeriet anförtrotts enligt denna förordning.

9. I de fall resolutionsmyndigheten i en medlemsstat inte är det behöriga ministeriet ska resolutionsmyndigheten utan onödigt dröjsmål informera det behöriga ministeriet om de beslut som fattats enligt denna förordning och, om inte annat framgår av nationell rätt, få dess godkännande innan beslut genomförs som kommer att få direkta budgeteffekter eller systemeffekter som sannolikt kommer att leda till direkta budgeteffekter.

10. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och den europeiska tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (Esmå) som inrättats genom förordning (EU) nr 1095/2010, om de resolutionsmyndigheter som utsetts enligt punkt 1.

11. Om en medlemsstat utser mer än en resolutionsmyndighet enligt punkt 1 ska den underrättelse som avses i punkt 10 omfatta

- a) orsakerna till att flera resolutionsmyndigheter utses,
- b) fördelningen av arbetsuppgifter och ansvarsområden mellan dessa myndigheter,
- c) det sätt på vilket samordningen mellan dem säkerställs, och
- d) den resolutionsmyndighet som utsetts till kontaktmyndighet för samarbetet och samordningen med de relevanta myndigheterna i andra medlemsstater.

12. Esmå ska offentliggöra en förteckning över de resolutionsmyndigheter och kontaktmyndigheter som omfattas av underrättelsen enligt punkt 10.

Artikel 4

Resolutionskollegier

1. Den centrala motpartens resolutionsmyndighet ska inrätta, förvalta och vara ordförande för ett resolutionskollegium som ska utföra de uppgifter som avses i artiklarna 12, 15 och 16, och säkerställa samarbete och samordning med de myndigheter som är medlemmar i resolutionskollegiet och, när så är lämpligt, samarbete med behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter i tredjeländer.

Resolutionskollegier ska tillhandahålla en ram för resolutionsmyndigheter och andra berörda myndigheter för att utföra de följande uppgifterna:

- a) Utbyta information som är relevant för utarbetandet av resolutionsplaner, bland annat för att ta hänsyn till systemeffekterna av genomförandet av resolutionsplanen, för tillämpningen av förberedande och förebyggande åtgärder och för resolution.
- b) Utbeta resolutionsplaner enligt artikel 12.
- c) Bedöma centrala motparters möjlighet till resolution enligt artikel 15.
- d) Identifiera, åtgärda och undanröja hinder för centrala motparters möjlighet till resolution enligt artikel 16.
- e) Samordna information till allmänheten om resolutionsplaner och resolutionsstrategier.

2. Följande ska vara medlemmar i resolutionskollegiet:

- a) Den centrala motpartens resolutionsmyndighet.
- b) Den centrala motpartens behöriga myndighet.
- c) De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna för de clearingmedlemmar som avses i artikel 18.2 c i förordning (EU) nr 648/2012, inklusive, i förekommande fall, Europeiska centralbanken (ECB) inom ramen för de uppgifter som rör tillsyn av kreditinstitut inom den gemensamma tillsynsmekanismen och som ECB tilldelats i enlighet med rådets förordning (EU) nr 1024/2013 ⁽²²⁾ samt den gemensamma resolutionsnämnden (SRB) i dess roll som resolutionsmyndighet för kreditinstitut inom den gemensamma resolutionsmekanismen, som SRB tilldelats i enlighet med förordning (EU) nr 806/2014.
- d) Andra behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter för clearingmedlemmar än de som avses i led c. Dessa behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter ska informera den centrala motpartens resolutionsmyndighet och motivera sitt deltagande i kollegiet på grundval av sin bedömning av vilken inverkan resolutionen av den centrala motparten kan ha på deras respektive medlemsstats finansiella stabilitet.
- e) De behöriga myndigheterna eller resolutionsmyndigheterna för clearingmedlemmars kunder, förutsatt att kollegiet inte redan har en medlem från deras egen medlemsstat i enlighet med leden c, d, f, g eller h. Dessa myndigheter ska informera den centrala motpartens resolutionsmyndighet och motivera sitt deltagande i kollegiet på grundval av sin bedömning av vilken inverkan den centrala motpartens resolution kan ha på deras respektive medlemsstats finansiella stabilitet.
- f) De behöriga myndigheter som avses i artikel 18.2 d i förordning (EU) nr 648/2012.
- g) De centrala motparternas behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter som avses i artikel 18.2 e i förordning (EU) nr 648/2012.
- h) De behöriga myndigheter som avses i artikel 18.2 f i förordning (EU) nr 648/2012.
- i) De medlemmar i Europeiska centralbankssystemet (ECBS) som avses i artikel 18.2 g i förordning (EU) nr 648/2012.

⁽²²⁾ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

- j) De utgivande centralbanker som avses i artikel 18.2 h i förordning (EU) nr 648/2012.
 - k) De utgivande centralbankerna för alla unionsvalutor för finansiella instrument som har clearats av den centrala motparten, förutom de som avses i led j. Dessa utgivande centralbanker ska informera den centrala motpartens resolutionsmyndighet och motivera sitt deltagande i kollegiet på grundval av sin bedömning av vilken inverkan resolutionen av den centrala motparten kan ha på den valuta som de ger ut.
 - l) Den behöriga myndigheten för moderföretaget, i tillämpliga fall.
 - m) Det behöriga ministeriet, om den resolutionsmyndighet som avses i led a inte är det behöriga ministeriet.
 - n) Esma.
 - o) Den europeiska tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten) (EBA) som inrättats genom förordning (EU) nr 1093/2010.
3. Esma, EBA och de myndigheter som avses i punkt 2 d, e, k och l ska inte ha rösträtt i resolutionskollegiet.

Om ECB är medlem av ett kollegium enligt punkt 2 c och j ska den ha två röster i kollegiet.

4. De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna för clearingmedlemmar som är etablerade i tredjeländer och de behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter för centrala motparter i tredjeland med vilka den centrala motparten har inrättat samverkansöverenskommelser får bjudas in att delta som observatörer i resolutionskollegiet. Deras deltagande ska vara avhängigt att dessa myndigheter omfattas av konfidentialitetskrav som, enligt den centrala motpartens resolutionsmyndighet i egenskap av ordförande för resolutionskollegiet, motsvarar kraven i artikel 73.

Deltagande av myndigheter från tredjeländer i resolutionskollegiet får begränsas till diskussionen om utvalda gränsöverskridande verkställighetsfrågor, som får inkludera följande:

- a) Effektiv och samordnad verkställighet av resolutionsåtgärder, särskilt i enlighet med artiklarna 53 och 77.
- b) Identifiering och undanröjande av eventuella hinder för ändamålsenliga resolutionsåtgärder som kan uppkomma till följd av skillnader i lagar om säkerheter, nettnings- och kvittningsavtal och olika befogenheter eller strategier för återhämtning och resolution.
- c) Identifiering och samordning av behovet av nya krav på licens, godkännande eller auktorisering, mot bakgrund av att det är nödvändigt att resolutionsåtgärder utförs i god tid.
- d) Möjligt tillfälligt upphävande av clearingkrav för relevanta tillgångsklasser som berörs av den centrala motpartens resolution enligt artikel 6a i förordning (EU) nr 648/2012 eller en motsvarande bestämmelse enligt nationell rätt i det berörda tredjelandet.
- e) Möjlig inverkan av olika tidszoner på tillämpliga stängningstider vad gäller handelsdagens slut.

5. Som resolutionskollegiets ordförande ska den centrala motpartens resolutionsmyndighet vara ansvarig för följande uppgifter:

- a) Skriftligen fastställa arrangemang och förfaranden för resolutionskollegiets arbete, efter samråd med övriga medlemmar i resolutionskollegiet.
- b) Samordna resolutionskollegiets alla aktiviteter.
- c) Sammankalla och leda alla möten i resolutionskollegiet.
- d) Hålla alla medlemmar i resolutionskollegiet fullt informerade i förväg om anordnandet av möten, om de huvudfrågor som ska diskuteras under dessa möten och om de diskussionspunkter som ska övervägas.

- e) Besluta vilka myndigheter i tredjeländer, om några, som ska bjudas in att delta i resolutionskollegiets särskilda möten i enlighet med punkt 4.
- f) Möjliggöra, främja och samordna utbyte i rimlig tid av all relevant information mellan medlemmarna i resolutionskollegiet.
- g) I rimlig tid ge alla kollegiemedlemmar information om de beslut som har fattats vid dessa möten samt om resultaten av mötena.

6. För att underlätta utförandet av de uppgifter som tilldelats kollegiet ska de kollegiemedlemmar som avses i punkt 2 ha rätt att bidra till fastställandet av dagordningen för kollegiemötena, särskilt genom att lägga till punkter på dagordningen för mötet.

7. För att säkerställa konsekvent och enhetligt fungerande tillsynskollegier i hela unionen ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera innehållet i de skriftliga arrangemangen och förfarandena för hur de resolutionskollegier som avses i punkt 1 ska fungera.

Vid utarbetandet av dessa tekniska standarder för tillsyn ska Esma ta hänsyn till de relevanta bestämmelserna i de delegerade akter som antagits på grundval av artikel 88.7 i direktiv 2014/59/EU.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 12 februari 2022.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 5

Esmas resolutionskommitté

1. Esma ska inrätta en resolutionskommitté (*Esmas resolutionskommitté*) enligt artikel 41 i förordning (EU) nr 1095/2010 i syfte att förbereda de beslut som Esma anförtros i den här förordningen, utom när det gäller de beslut som ska antas enligt artikel 11 i den här förordningen.

Esmas resolutionskommitté ska också främja utarbetandet och samordningen av resolutionsplaner och utveckla metoder för resolution av fallerande centrala motparter.

2. Esmas resolutionskommitté ska bestå av de myndigheter som utsetts enligt artikel 3.1.

Myndigheter som avses i artikel 4.2 i och v i förordning (EU) nr 1093/2010 ska inbjudas att delta i Esmas resolutionskommitté som observatörer.

3. Vid tillämpningen av denna förordning ska Esma samarbeta med den europeiska tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (Eiopa) som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010⁽²³⁾ och EBA inom ramen för den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheter som inrättats enligt artikel 54 i förordning (EU) nr 1093/2010, artikel 54 i förordning (EU) nr 1094/2010 och artikel 54 i förordning (EU) nr 1095/2010.

⁽²³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

4. Vid tillämpningen av denna förordning ska Esma säkerställa en strukturell åtskillnad mellan Esmas resolutionskommitté och andra funktioner som avses i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 6

Samarbete mellan myndigheter

1. Behöriga myndigheter, resolutionsmyndigheter och Esma ska bedriva ett nära samarbete vid tillämpningen av denna förordning. Särskilt under återhämtningsfasen bör den behöriga myndigheten och medlemmarna i tillsynskollegiet samarbeta och kommunicera effektivt med resolutionsmyndigheten, så att resolutionsmyndigheten kan agera i god tid.
2. En central motparts resolutionsmyndighet och resolutionsmyndigheterna för dess clearingmedlemmar ska bedriva ett nära samarbete i syfte att säkerställa att det inte råder några hinder för resolution.
3. De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna ska samarbeta med Esma vid tillämpningen av denna förordning, i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.

De behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna ska utan dröjsmål förse Esma med alla uppgifter som den behöver för att utföra sina verksamhetsuppgifter i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Avsnitt 2

Beslutsfattande och förfaranden

Artikel 7

Allmänna principer vid beslutsfattande

Behöriga myndigheter, resolutionsmyndigheter och Esma ska ta hänsyn till samtliga principer och aspekter nedan när de fattar beslut och vidtar åtgärder enligt denna förordning:

- a) Ändamålsenligheten och proportionaliteten säkerställs i varje beslut eller åtgärd som rör en enskild central motpart, med beaktande av åtminstone följande faktorer:
 - i) Den centrala motpartens juridiska form, ägarstruktur och organisatoriska struktur, inbegripet, i tillämpliga fall, eventuellt ömsesidigt beroende inom den koncern som den centrala motparten tillhör.
 - ii) Arten av, storleken på och komplexiteten i den centrala motpartens verksamhet, i synnerhet storleken, strukturen och likviditeten under stressade förhållanden på de marknader där den centrala motparten är verksam.
 - iii) Strukturen på, arten och mångfalden av den centrala motpartens clearingmedlemskap och, i den mån informationen är tillgänglig, strukturen på, arten och mångfalden av dess clearingmedlemmars nätverk av kunder och indirekta kunder.
 - iv) Utbytbarheten av den centrala motpartens kritiska funktioner på de marknader där den är verksam.
 - v) Den centrala motpartens sammanlänkning med andra finansmarknadsinfrastrukturer, handelsplatser och finansiella institut och med det finansiella systemet i allmänhet.
 - vi) Huruvida de centrala motparterna clearar OTC-derivatkontrakt som gäller en klass av OTC-derivat som förklarats vara föremål för clearingkravet i enlighet med artikel 5.2 i förordning (EU) nr 648/2012.
 - vii) Faktiska eller potentiella konsekvenser av de överträdelser som avses i artiklarna 18.1 och 22.2.

- b) Kravet på ett effektivt beslutsfattande i tid och med vederbörlig skyndsamhet, när så krävs, och på att hålla kostnaderna så låga som möjligt iakttas när beslut fattas och åtgärder vidtas, samtidigt som det säkerställs att marknadsstörningar mildras i största möjliga utsträckning.
- c) Användningen av extraordinärt offentligt finansiellt stöd undviks i största möjliga utsträckning, sådant stöd är tillgängligt och används endast som en sista utväg och i enlighet med de villkor som anges i artikel 45, och inga förväntningar om offentligt finansiellt stöd skapas.
- d) Resolutionsmyndigheter, behöriga myndigheter och andra myndigheter samarbetar med varandra för att säkerställa att beslut fattas och åtgärder vidtas på ett samordnat och effektivt sätt.
- e) Relevanta myndigheters roller och ansvar inom varje medlemsstat är tydligt definierade.
- f) Intressena för de medlemsstater där den centrala motparten tillhandahåller tjänster och där dess clearingmedlemmar och, i den mån informationen är tillgänglig, deras kunder och indirekta kunder, inbegripet om dessa kunder eller indirekta kunder har identifierats av medlemsstaterna som andra systemviktiga institut, samt eventuella anknutna finansmarknadsinfrastrukturer, inklusive samverkande centrala motparter, är etablerade, och särskilt effekten av beslut, åtgärder eller underlåtenhet att vidta åtgärder på den finansiella stabiliteten eller skattemedlen i dessa medlemsstater och unionen som helhet.
- g) Resolutionsmyndigheter och resolutionskollegier får inte ålägga medlemsstaterna att ge extraordinärt offentligt finansiellt stöd eller inkräkta på medlemsstaters budgetsuveränitet och finanspolitiska ansvar.
- h) Intressena hos berörda clearingmedlemmar och, i den mån informationen är tillgänglig, deras kunder och indirekta kunder, borgenärer och andra intressenter i den centrala motparten i de involverade medlemsstaterna, måste vägas mot varandra genom att undvika att vissa aktörers intressen äventyras eller skyddas på ett orättvist sätt och undvika en orättvis fördelning av bördan inom och mellan medlemsstaterna.
- i) En skyldighet enligt denna förordning att samråda med en myndighet innan beslut fattas eller åtgärder vidtas innebär åtminstone en skyldighet att samråda om de inslagen i det föreslagna beslutet eller den föreslagna åtgärden som har eller som sannolikt kan få effekt på clearingmedlemmar, kunder, anknutna finansmarknadsinfrastrukturer eller handelsplatser, eller inverkan på den finansiella stabiliteten i den medlemsstat där clearingmedlemmar, kunder, anknutna finansmarknadsinfrastrukturer eller handelsplatser är etablerade eller belägna.
- j) Om en myndighet tar upp en fråga som rör den finansiella stabiliteten i dess medlemsstat behandlar den centrala motpartens resolutionsmyndighet och resolutionskollegium frågan grundligt, och om de inte beaktar de farhågor som framförts förklarar de skriftligen skälen till detta.
- k) De resolutionsplaner som avses i artikel 12 iakttas såvida inte, med beaktande av omständigheterna i fallet, resolutionsmålen skulle uppnås bättre genom avvikelser från dessa planer.
- l) Transparens säkerställs gentemot de relevanta myndigheterna där så är möjligt, och i alla händelser när ett beslut eller en åtgärd som föreslås sannolikt kan få konsekvenser för den finansiella stabiliteten eller skattemedlen i berörda medlemsstater.
- m) De samordnar sitt arbete och samarbetar så nära som möjligt med målet att minska den totala kostnaden för resolutionen.
- n) Följande begränsas i så stor utsträckning som möjligt: Negativa ekonomiska och sociala effekter, inbegripet negativa effekter på den finansiella stabiliteten av eventuella beslut på alla medlemsstater där den centrala motparten tillhandahåller tjänster och där dess clearingmedlemmar och, i den mån informationen är tillgänglig, deras kunder och indirekta kunder, inbegripet om dessa kunder eller indirekta kunder har identifierats av medlemsstaterna som andra systemviktiga institut, samt eventuella anknutna finansmarknadsinfrastrukturer, inklusive samverkande centrala motparter, är etablerade.

Artikel 8

Informationsutbyte

1. Resolutionsmyndigheterna, de behöriga myndigheterna och Esma ska på eget initiativ, eller på begäran, i god tid förse varandra med all information som är relevant för utövandet av deras uppgifter enligt denna förordning.
2. Genom undantag från punkt 1 ska resolutionsmyndigheterna endast lämna ut konfidentiella uppgifter från en myndighet i ett tredjeland om den myndigheten har gett sitt skriftliga samtycke i förväg.
3. Resolutionsmyndigheterna ska förse det behöriga ministeriet med all information avseende beslut eller åtgärder som kräver underrättelse till, samråd med eller godkännande av detta ministerium.

AVDELNING III

FÖRBEREDELSE

KAPITEL I

Återhämtnings- och resolutionsplanering

Avsnitt 1

Återhämtningsplanering

Artikel 9

Återhämtningsplaner

1. Centrala motparter ska utarbeta och upprätthålla en återhämtningsplan som föreskriver de åtgärder som ska vidtas vid både obestånds- och icke-obeståndshändelser och kombinationer av båda för att återställa deras finansiella sundhet, utan något extraordinärt offentligt finansiellt stöd, och göra det möjligt för dem att fortsätta att tillhandahålla kritiska funktioner i händelse av en betydande försämring av deras finansiella situation eller en risk för åsidosättande av deras kapital- och tillsynskrav enligt förordning (EU) nr 648/2012.
2. Åtgärderna i återhämtningsplanen ska
 - a) på ett heltäckande och ändamålsenligt sätt beakta alla de risker som identifierats i de olika scenarierna, inbegripet eventuella likviditetsbrister utan täckning,
 - b) i händelse av förluster som orsakas av en obeståndshändelse, säkerställa återställandet av en balanserad derivatportfölj (*matched book*) och en fullständig fördelning av förluster utan täckning bland clearingmedlemmarna, och deras kunder om dessa kunder är direkta borgenärer till den centrala motparten, samt bland aktieägarna, med beaktande av alla intressenters intressen,
 - c) inbegripa arrangemang för förlustabsorbering som är lämpliga för att täcka de förluster som kan uppstå till följd av alla typer av icke-obeståndshändelser, och
 - d) göra det möjligt att fylla på den centrala motpartens finansiella medel, inklusive dess egna kapital, till en nivå som är tillräcklig för att den centrala motparten ska kunna uppfylla sina skyldigheter enligt förordning (EU) nr 648/2012 och för att stödja fortsatt drift i rätt tid av kritiska funktioner i den centrala motparten.
3. Återhämtningsplanen ska innehålla en ram med indikatorer, baserad på den centrala motpartens riskprofil, som identifierar de omständigheter under vilka åtgärder i återhämtningsplanen ska vidtas. Indikatorerna får vara av kvalitativ eller kvantitativ art beroende på den centrala motpartens finansiella sundhet och operativa bärkraft och bör göra det möjligt att vidta återhämtningsåtgärder i så god tid att planen kan genomföras.
4. De centrala motparterna ska införa lämpliga arrangemang för en regelbunden övervakning av de indikatorer som avses i punkt 3. De centrala motparterna ska rapportera till sina behöriga myndigheter om resultatet av den övervakningen. De behöriga myndigheterna ska överföra information till tillsynskollegiet om de bedömer denna information som betydelsefull.
5. Esma ska, i samarbete med ESRB, senast den 12 februari 2022 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010 för att specificera den minimiförteckning över kvalitativa och kvantitativa indikatorer som avses i punkt 3 i den här artikeln.
6. De centrala motparternas verksamhetsregler ska innehålla bestämmelser med en beskrivning av de förfaranden som de centrala motparterna ska följa där de, för att uppnå målen för återhämtningen, föreslår att
 - a) vidta åtgärder som föreskrivs i deras återhämtningsplan, trots att de relevanta indikatorerna inte har uppfyllts, eller
 - b) avstå från att vidta åtgärder som föreskrivs i deras återhämtningsplan, trots att de relevanta indikatorerna har uppfyllts.

Den behöriga myndigheten ska utan dröjsmål underrättas om varje beslut som fattas enligt denna punkt och motiveringen för detta.

7. Om en central motpart har för avsikt att aktivera sin återhämtningsplan ska den underrätta den behöriga myndigheten om arten och omfattningen av de problem som den har konstaterat och därvid ange samtliga relevanta omständigheter och de återhämtningsåtgärder eller andra åtgärder som den avser att vidta för att rätta till situationen samt den planerade tidsramen för att återställa sin finansiella sundhet med hjälp av de åtgärderna.

Om den behöriga myndigheten anser att en återhämtningsåtgärd som den centrala motparten planerar att vidta kan få betydande negativa effekter på det finansiella systemet eller sannolikt inte kommer att vara ändamålsenlig får den kräva att den centrala motparten avstår från att vidta den åtgärden.

Efter att ha mottagit den underrättelse som avses i punkt 6 andra stycket i denna artikel ska den behöriga myndigheten omedelbart bedöma huruvida omständigheterna kräver användning av befogenheter för tidigt ingripande i enlighet med artikel 18.

8. Den behöriga myndigheten ska omgående informera resolutionsmyndigheten och tillsynskollegiet, och resolutionsmyndigheten ska omgående informera resolutionskollegiet om underrättelser som den mottagit i enlighet med punkt 6 andra stycket och punkt 7 första stycket, och om eventuella senare instruktioner från den behöriga myndigheten i enlighet med punkt 7 andra stycket.

När den behöriga myndigheten informeras i enlighet med punkt 7 första stycket i denna artikel ska den, i största möjliga utsträckning utan att förorsaka en utlösande händelse, begränsa eller förbjuda all ersättning i form av aktier och instrument som behandlas som aktier, inklusive utdelningar och återköp från den centrala motpartens sida, och den får begränsa eller förbjuda alla betalningar av rörlig ersättning enligt vad som fastställs i den centrala motpartens lönepolitik enligt artikel 26.5 i förordning (EU) nr 648/2012, av diskretionära pensionsförmåner eller avgångsvederlag till företagsledningen enligt definitionen i artikel 2.29 i förordning (EU) nr 648/2012.

9. De centrala motparterna ska, minst en gång om året och i alla händelser efter varje förändring av deras juridiska eller organisatoriska struktur, affärsverksamhet eller finansiella situation som kan ha en väsentlig inverkan på återhämtningsplanerna eller på annat sätt nödvändiggöra en ändring av planerna, se över, testa och, vid behov, uppdatera sina återhämtningsplaner. Behöriga myndigheter får kräva att centrala motparter uppdaterar sina återhämtningsplaner oftare.

10. Återhämtningsplanerna ska utarbetas i enlighet med avsnitt A i bilagan och beakta allt relevant ömsesidigt beroende inom den koncern som den centrala motparten tillhör. De behöriga myndigheterna får kräva att de centrala motparterna ska ta med ytterligare information i sina återhämtningsplaner. När så krävs ska den behöriga myndigheten för den centrala motparten rådgöra med den behöriga myndigheten för den centrala motpartens moderföretag.

11. Återhämtningsplanerna ska

- a) inte förutsätta tillgång till eller erhållande av extraordinärt offentligt finansiellt stöd, akut likviditetsstöd från centralbanker eller likviditetsstöd från centralbanker med icke standardmässiga villkor för säkerheter, löptider och räntesatser,
- b) beakta intressena för samtliga intressenter som sannolikt kommer att påverkas av planen, inbegripet clearingmedlemmar och, i den mån informationen är tillgänglig, deras direkta och indirekta kunder, och
- c) säkerställa att clearingmedlemmar inte har obegränsad exponering gentemot den centrala motparten och att intressenternas potentiella förluster och likviditetsbrister är transparenta, mätbara, hanterbara och kontrollerbara.

12. Esma ska, i samarbete med ESRB, senast den 12 februari 2022 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010 med närmare uppgifter om de scenarier som ska beaktas vid tillämpning av punkt 1 i den här artikeln. Esma ska vid utfärdandet av dessa riktlinjer när så är lämpligt beakta stresstester som utförts inom ramen för tillsynen.

13. När den centrala motparten ingår i en koncern och avtalsenligt stöd från moderföretaget eller koncernen utgör en del av återhämtningsplanen, ska återhämtningsplanen innehålla scenarier enligt vilka dessa avtal inte kan infrias.

14. Efter en obeståndshändelse eller en icke-obeståndshändelse ska den centrala motparten använda ett ytterligare belopp av sina förfinansierade avsatta egna medel innan den tillgriper de arrangemang och åtgärder som avses i avsnitt A punkt 15 i bilagan till denna förordning. Detta belopp ska inte understiga 10 % och inte överstiga 25 % av de riskbaserade kapitalkrav som beräknats i enlighet med artikel 16.2 i förordning (EU) nr 648/2012.

För att uppfylla det kravet får den centrala motparten använda det kapitalbelopp den innehar, utöver dess minimikapitalkrav, för att uppfylla det tröskelvärde för anmälan som avses i den delegerade akt som ska antas på grundval av artikel 16.3 i förordning (EU) nr 648/2012.

15. Esma ska, i nära samarbete med EBA och efter att ha rådgjort med ECBS, utarbeta tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om metoden för att beräkna och upprätthålla det ytterligare belopp av förfinansierade avsatta egna medel som ska användas i enlighet med punkt 14. Vid utarbetandet av dessa tekniska standarder ska Esma beakta samtliga nedanstående faktorer:

- a) Den centrala motpartens struktur och interna organisation samt verksamhetens art, omfattning och komplexitet.
- b) Strukturen i incitamenten för den centrala motpartens aktieägare, ledning och clearingmedlemmar och för clearingmedlemmarnas kunder.
- c) Lämpligheten för centrala motparter, beroende på de valutor i vilka de finansiella instrument de clearar är denominerade, de valutor som godtas som säkerhet och den risk som härrör från deras verksamhet, särskilt om de inte clearar OTC-derivat enligt definitionen i artikel 2.7 i förordning (EU) nr 648/2012, att investera det ytterligare beloppet av avsatta egna medel i andra tillgångar än de som avses i artikel 47.1 i den förordningen.
- d) De regler som gäller för och den praxis som tillämpas av centrala motparter i tredjeland, liksom den internationella utvecklingen på området för återhämtning och resolution av centrala motparter, i syfte att bevara konkurrenskraften hos de av unionens centrala motparter som är internationellt verksamma och konkurrenskraften hos unionens centrala motparter i förhållande till centrala motparter i tredjeland som tillhandahåller clearingtjänster inom unionen.

Om Esma på grundval av de kriterier som avses i första stycket c konstaterar att det är lämpligt för vissa centrala motparter att investera detta ytterligare belopp av förfinansierade avsatta egna medel i andra tillgångar än de som avses i artikel 47.1 i förordning (EU) nr 648/2012 ska Esma också närmare ange

- a) det förfarande genom vilket centrala motparter, om dessa medel inte är omedelbart tillgängliga, får tillämpa återhämtningsåtgärder som kräver att clearingmedlemmar som inte är på obestånd bidrar finansiellt,
- b) det förfarande som centrala motparter ska följa för att därefter återbetala de clearingmedlemmar som inte är på obestånd som avses i led a upp till det belopp som ska användas i enlighet med punkt 14 i den här artikeln.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 12 februari 2022.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de kompletterande tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

16. Den centrala motparten ska utveckla lämpliga mekanismer för att involvera anknutna finansmarknadsinfrastrukturer och intressenter som skulle bära förluster, kostnader eller bidra till att täcka likviditetsbrister om återhämtningsplanen genomfördes i samband med utarbetandet av den planen.

17. Den centrala motpartens styrelse ska bedöma, med hänsyn till råden från riskkommittén i enlighet med artikel 28.3 i förordning (EU) nr 648/2012, och godkänna återhämtningsplanen innan den inlämnas till den behöriga myndigheten.

18. Om den centrala motpartens styrelse har beslutat att inte följa riskkommitténs råd ska den omgående underrätta den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 28.5 i förordning (EU) nr 648/2012 och i detalj förklara sitt beslut för den behöriga myndigheten.

19. Återhämtningsplanerna ska införlivas i den centrala motpartens företagsstyrning och övergripande ram för riskhantering.
20. De åtgärder i återhämtningsplanerna som medför finansiella eller avtalsenliga skyldigheter för clearingmedlemmar och, i förekommande fall, kunder och indirekta kunder, anknutna finansmarknadsinfrastrukturer eller handelsplatser ska ingå i den centrala motpartens verksamhetsregler.
21. De centrala motparterna ska säkerställa att de åtgärder som ingår i återhämtningsplanerna alltid är verkställbara i alla jurisdiktioner där clearingmedlemmar, anknutna finansmarknadsinfrastrukturer eller handelsplatser är belägna.
22. Centrala motparters skyldighet att i sina återhämtningsplaner inkludera rätten att göra en infordran av medel vid återhämtning och, i tillämpliga fall, minska värdet av eventuella vinster som ska betalas av de centrala motparterna till clearingmedlemmar som inte är på obestånd ska inte vara tillämplig för de enheter som avses i artikel 1.4 och 1.5 i förordning (EU) nr 648/2012.
23. Clearingmedlemmar ska på ett tydligt och öppet sätt underrätta sina kunder om huruvida och på vilket sätt åtgärder i den centrala motpartens återhämtningsplan kan påverka dem.

Artikel 10

Bedömning av återhämtningsplaner

1. Centrala motparter ska lämna in sina återhämtningsplaner till den behöriga myndigheten.
2. Den behöriga myndigheten ska utan onödigt dröjsmål översända varje plan till tillsynskollegiet och resolutionsmyndigheten. Den behöriga myndigheten ska, inom sex månader från det att planen lämnats in och i samordning med tillsynskollegiet i enlighet med förfarandet i artikel 11, granska återhämtningsplanen och bedöma i vilken mån den uppfyller de krav som anges i artikel 9.
3. Vid bedömningen av återhämtningsplanen ska den behöriga myndigheten och tillsynskollegiet ta hänsyn till följande faktorer:
 - a) Den centrala motpartens kapitalstruktur, dess vattenfallsprincip vid obestånd, komplexiteten hos den organisatoriska strukturen, verksamhetens utbytbarhet och den centrala motpartens riskprofil, inbegripet finansiella, operativa och cyberrelaterade risker.
 - b) Den övergripande inverkan som genomförandet av återhämtningsplanen kan ha på
 - i) clearingmedlemmar och, i den mån informationen är tillgänglig, deras kunder och indirekta kunder, inbegripet om dessa har utsetts till andra systemviktiga institut,
 - ii) eventuella anknutna finansmarknadsinfrastrukturer,
 - iii) finansiella marknader, inbegripet handelsplatser, som de centrala motparterna verkar på, och
 - iv) det finansiella systemet i en medlemsstat och i unionen som helhet.
 - c) Huruvida återhämtningsverktygen och deras ordningsföljd enligt återhämtningsplanen skapar lämpliga incitament för den centrala motpartens ägare, clearingmedlemmarna, och deras kunder när så är möjligt, beroende på vad som är relevant, att kontrollera den grad av risk som de tillför systemet eller utsätter systemet för, övervaka den centrala motpartens risktagande och riskförvaltning och bidra till den centrala motpartens process för obeståndshantering.
4. Vid bedömningen av återhämtningsplanen ska den behöriga myndigheten beakta avtal om stöd från moderföretag som giltiga delar av återhämtningsplanen endast om dessa avtal är bindande.

5. Resolutionsmyndigheten ska granska återhämtningsplanen för att identifiera eventuella åtgärder som skulle kunna inverka negativt på den centrala motpartens möjlighet till resolution. Om sådana åtgärder har identifierats ska resolutionsmyndigheten inom två månader från det att var och en av återhämtningsplanerna överlämnats av den behöriga myndigheten underrätta den behöriga myndigheten och lämna rekommendationer till den behöriga myndigheten om hur de negativa effekterna av sådana åtgärder på den centrala motpartens möjlighet till resolution kan avhjälpas.

6. Om den behöriga myndigheten beslutar att inte agera utifrån rekommendationerna från resolutionsmyndigheten enligt punkt 5 ska den fullt ut motivera detta beslut till resolutionsmyndigheten.

7. Om den behöriga myndigheten är enig med rekommendationerna från resolutionsmyndigheten, eller i samordning med tillsynskollegiet i enlighet med artikel 11 bedömer att det finns väsentliga brister i återhämtningsplanen eller väsentliga hinder för dess genomförande, ska den underrätta den centrala motparten och ge denna möjlighet att lämna sina synpunkter.

8. Den behöriga myndigheten kan, med hänsyn tagen till den centrala motpartens synpunkter, begära att den centrala motparten inom två månader, som med den behöriga myndighetens godkännande kan förlängas med ytterligare en månad, ska lämna in en reviderad plan som visar hur dessa brister eller hinder åtgärdas. Den reviderade planen ska bedömas i enlighet med punkterna 2–7.

9. Om den behöriga myndigheten, efter samråd med resolutionsmyndigheten och i samordning med tillsynskollegiet i enlighet med förfarandet i artikel 11, anser att bristerna och hindren inte har åtgärdats på lämpligt sätt genom den reviderade planen, eller om den centrala motparten inte har lämnat in en reviderad plan, ska den kräva att den centrala motparten inom en rimlig tidsperiod som fastställs av den behöriga myndigheten ska göra specifika ändringar i planen.

10. Om det inte är möjligt att på ett adekvat sätt åtgärda bristerna eller hindren genom specifika ändringar av planen ska den behöriga myndigheten, efter samråd med resolutionsmyndigheten och i samordning med tillsynskollegiet i enlighet med förfarandet som anges i artikel 11, begära att den centrala motparten inom rimlig tid anger vilka ändringar av verksamheten som kan göras för att avhjälpa bristerna i eller hindren för genomförandet av återhämtningsplanen.

Om en central motpart underlåter att ange sådana ändringar inom den tidsram som den behöriga myndigheten fastställt eller om den behöriga myndigheten, efter samråd med resolutionsmyndigheten och i samordning med tillsynskollegiet i enlighet med förfarandena som anges i artikel 11, anser att de föreslagna åtgärderna inte i tillräckligt hög grad skulle åtgärda bristerna i eller hindren för genomförandet av återhämtningsplanen ska den behöriga myndigheten begära att den centrala motparten inom en rimlig tidsperiod, enligt vad som fastställs av den behöriga myndigheten, vidtar specifika åtgärder med avseende på ett eller flera av följande mål, med hänsyn till hur allvarliga bristerna och hindren är och vilken effekt åtgärderna kan få på den centrala motpartens verksamhet och förmåga att fortsätta uppfylla kraven i förordning (EU) nr 648/2012:

- a) Minska den centrala motpartens riskprofil.
- b) Stärka den centrala motpartens förmåga att rekapitaliseras i god tid för att uppfylla sina kapital- och tillsynskrav.
- c) Se över den centrala motpartens strategi och struktur.
- d) Göra ändringar av vattenfallsprincipen vid obestånd, återhämtningsåtgärder och andra förlustfördelningsarrangemang för att förbättra möjligheten till resolution och resiliensen i kritiska funktioner.
- e) Göra ändringar i den centrala motpartens styrningsstruktur.

11. Den begäran som avses i punkt 10 andra stycket ska vara motiverad och meddelas skriftligen till den centrala motparten.

12. Esma ska, i samarbete med ECBS och ESRB, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om de faktorer som avses i punkt 3 a, b och c.

Esma ska överlämna de förslagen till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 12 februari 2022.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 11

Samordningsförfarande för återhämtningsplaner

1. Tillsynskollegiet ska granska återhämtningsplanen, och om en medlem av kollegiet bedömer att det finns väsentliga brister i återhämtningsplanen eller något väsentligt hinder för dess genomförande ska den medlemmen inom två månader från det att återhämtningsplanerna överlämnats av den centrala motpartens behöriga myndighet lämna rekommendationer till den behöriga myndigheten avseende dessa frågor.

2. Tillsynskollegiet ska fatta ett gemensamt beslut om samtliga följande frågor:

- a) Granskningen och bedömningen av återhämtningsplanen.
- b) Tillämpningen av de åtgärder som avses i artikel 10.7, 10.8, 10.9 och 10.10.

3. Tillsynskollegiet ska fatta ett gemensamt beslut om de frågor som avses i punkt 2 inom fyra månader från dagen för den behöriga myndighetens överlämnande av återhämtningsplanen.

Esma får, på begäran av en behörig myndighet inom tillsynskollegiet, bistå tillsynskollegiet i att nå ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31.2 c i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. Om kollegiet efter fyra månader från dagen för överlämnandet av återhämtningsplanen inte har fattat ett gemensamt beslut om de frågor som avses i punkt 2 ska den centrala motpartens behöriga myndighet fatta ett eget beslut.

Den centrala motpartens behöriga myndighet ska fatta det beslut som avses i första stycket med beaktande av de synpunkter som övriga medlemmar i kollegiet uttryckt under fyramånadersperioden. Den centrala motpartens behöriga myndighet ska skriftligen meddela detta till den centrala motparten och till de övriga medlemmarna i kollegiet.

5. Om inget gemensamt beslut har fattats vid utgången av denna fyramånadersfrist och en enkel majoritet av de röstberättigade medlemmarna är oenig med den behöriga myndighetens förslag till gemensamt beslut i en fråga avseende bedömningen av återhämtningsplanerna eller genomförandet av åtgärderna i artikel 10.10 a, b och d i denna förordning kan någon av de berörda röstberättigade medlemmarna, på grundval av den majoriteten, hänskjuta frågan till Esma i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010. Den centrala motpartens behöriga myndighet ska invänta det beslut som Esma fattar i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1095/2010 och besluta i enlighet med Esmas beslut.

6. Denna fyramånadersperiod ska anses utgöra förlikningsskedet i den mening som avses i förordning (EU) nr 1095/2010. Esma ska fatta sitt beslut inom en månad från det att frågan hänskjutits till den. Frågan får inte hänskjutas till Esma efter utgången av fyramånadersperioden eller efter det att ett gemensamt beslut har nåtts. Om Esma inom en månad inte har fattat beslut ska beslutet från den centrala motpartens behöriga myndighet tillämpas.

Avsnitt 2

Resolutionsplanering

Artikel 12

Resolutionsplaner

1. Den centrala motpartens resolutionsmyndighet ska, efter samråd med den behöriga myndigheten och i samordning med resolutionskollegiet, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 14 upprätta en resolutionsplan för den centrala motparten.

2. Resolutionsplanen ska innehålla de resolutionsåtgärder som resolutionsmyndigheten får vidta om den centrala motparten uppfyller de villkor för resolution som avses i artikel 22.

3. Resolutionsplanen ska beakta åtminstone följande:

- a) Den centrala motpartens fallissemang, inbegripet i situationer med mer omfattande finansiell instabilitet eller systempåverkande händelser, på grund av någon av eller en kombination av följande händelser:
 - i) Obeståndshändelser.
 - ii) Icke-obeståndshändelser.
- b) Den påverkan som genomförandet av resolutionsplanen skulle ha på
 - i) clearingmedlemmarna och, i den mån informationen är tillgänglig, deras kunder och indirekta kunder, inbegripet om dessa har utsetts till andra systemviktiga institut, och de som sannolikt kommer att bli föremål för återhämtningsåtgärder eller resolutionsåtgärder i enlighet med direktiv 2014/59/EU,
 - ii) eventuella anknutna finansmarknadsinfrastrukturer,
 - iii) finansiella marknader, inbegripet handelsplatser, som de centrala motparterna verkar på, och
 - iv) det finansiella systemet i en medlemsstat eller i unionen som helhet och, i den mån det är möjligt, i tredjeländer där de tillhandahåller tjänster.
- c) På vilket sätt och under vilka omständigheter en central motpart får ansöka om att få nyttja centralbanksfaciliteter som tillhandahålls under standardmässiga villkor för säkerheter, löptider och räntesatser, och identifiering av de tillgångar som kan förväntas godtas som säkerhet.

4. Resolutionsplanen får inte förutsätta något av följande:

- a) Extraordinärt offentligt finansiellt stöd.
- b) Akut likviditetsstöd från centralbanker.
- c) Likviditetsstöd från centralbanker med icke standardmässiga villkor för säkerheter, löptider och räntesatser.

5. Resolutionsplanen ska göra försiktiga antaganden beträffande de finansiella medel som är tillgängliga som resolutionsverktyg och som kan komma att krävas för att uppnå resolutionsmålen och de medel som förväntas finnas tillgängliga i enlighet med den centrala motpartens regler och arrangemang vid tidpunkten för resolutionen. Dessa försiktiga antaganden ska beakta relevanta resultat av de senaste stresstester som genomförts i enlighet med artikel 32.2 i förordning (EU) nr 1095/2010, specificerade i artikel 24a.7 b i förordning (EU) nr 648/2012, liksom scenarier för extrema marknadsförhållanden utöver de som anges i den centrala motpartens återhämtningsplan.

6. Den centrala motpartens resolutionsmyndighet ska, efter samråd med den behöriga myndigheten och i samordning med resolutionskollegiet i enlighet med förfarandet i artikel 14, granska resolutionsplaner och om så är lämpligt uppdatera dem, minst en gång om året och under alla omständigheter efter ändringar i den centrala motpartens juridiska eller organisatoriska struktur, dess affärsverksamhet eller finansiella situation, eller alla ändringar som väsentligt påverkar planens ändamålsenlighet.

Den centrala motparten och den behöriga myndigheten ska omedelbart informera resolutionsmyndigheten om alla sådana ändringar.

7. Resolutionsplanen ska ange omständigheterna och olika scenarier för tillämpning av resolutionsverktygen och utövande av resolutionsbefogenheterna. I planen ska tydlig åtskillnad göras, särskilt genom olika scenarier, mellan fallissemang som orsakas av obeståndshändelser, icke-obeståndshändelser och en kombination av båda, samt mellan olika typer av icke-obeståndshändelser. Resolutionsplanen ska innehålla följande delar, kvantifierade när så är lämpligt och möjligt:

- a) En sammanfattning av huvudinslagen i planen, där åtskillnad görs mellan obeståndshändelser, icke-obeståndshändelser och en kombination av dessa båda.
- b) En sammanfattning av de väsentliga ändringar avseende den centrala motparten som har skett sedan resolutionsplanen senast uppdaterades.
- c) En beskrivning av hur den centrala motpartens kritiska funktioner i den utsträckning som krävs skulle kunna åtskiljas juridiskt och ekonomiskt från dess övriga funktioner för att säkerställa att dess kritiska funktioner upprätthålls under resolutionen av den centrala motparten.

- d) En uppskattning av tidsramen för att genomföra varje väsentlig del av planen, bland annat för att fylla på den centrala motpartens finansiella medel.
 - e) En detaljerad beskrivning av den bedömning av möjligheten till resolution som gjorts i enlighet med artikel 15.
 - f) En beskrivning av alla åtgärder som krävs enligt artikel 16 för att åtgärda eller undanröja hinder för möjligheten till resolution som identifierats till följd av den bedömning som gjorts i enlighet med artikel 15.
 - g) En beskrivning av förfarandena för att fastställa värdet på och möjligheten att avyttra den centrala motpartens kritiska funktioner och tillgångar.
 - h) En detaljerad beskrivning av arrangemangen för att säkerställa att den begärda informationen enligt artikel 13 är aktuell och alltid tillgänglig för resolutionsmyndigheterna.
 - i) En förklaring om hur resolutionsåtgärderna kan finansieras utan ett antagande av de inslag som avses i punkt 4.
 - j) En detaljerad beskrivning av de olika resolutionsstrategier som skulle kunna tillämpas enligt de olika möjliga scenarierna och tillhörande tidsfrister.
 - k) En beskrivning av kritiska ömsesidiga beroenden mellan den centrala motparten och andra marknadsdeltagare och mellan den centrala motparten och kritiska tjänsteleverantörer, samverkansöverenskommelser och kopplingar till andra finansmarknadsinfrastrukturer, samt sätt att hantera alla dessa ömsesidiga beroenden.
 - l) En beskrivning av kritiska ömsesidiga beroenden inom koncernen samt sätt att hantera dem.
 - m) En beskrivning av olika alternativ för att säkerställa
 - i) tillgång till betalnings- och clearingtjänster samt annan infrastruktur,
 - ii) snabb avveckling av skyldigheter gentemot clearingmedlemmar och, i tillämpliga fall, deras kunder och eventuella anknutna finansmarknadsinfrastrukturer,
 - iii) clearingmedlemmarnas och, i tillämpliga fall, deras kunders tillgång – på transparenta och icke-diskriminerande villkor – till värdepapper eller likvida medel som den centrala motparten tillhandahållit och värdepapper eller kontantsäkerhet som ställts till och innehågs av den centrala motpart som dessa deltagare är berättigade till,
 - iv) kontinuitet i förbindelserna mellan den centrala motparten och andra finansmarknadsinfrastrukturer och mellan den centrala motparten och handelsplatser,
 - v) bevarande av överförbarheten för direkta och indirekta kunders positioner och relaterade tillgångar, och
 - vi) bevarande av en central motparts verksamhetstillstånd, auktoriseringar, erkännanden och rättsliga kvalificeringar när så är nödvändigt för det fortsatta genomförandet av den centrala motpartens kritiska funktioner, inbegripet dess erkännande av tillämpningen av de relevanta reglerna om slutgiltig avveckling och deltagande i eller kopplingar till andra finansmarknadsinfrastrukturer och till handelsplatser.
 - n) En beskrivning av hur resolutionsmyndigheten kommer att erhålla de uppgifter som är nödvändiga för att genomföra den värdering som avses i artikel 24.
 - o) En analys av planens inverkan på den centrala motpartens anställda, inklusive en bedömning av därmed förknippade kostnader, och en beskrivning av planerade förfaranden för samråd med personalen under resolutionsförfarandet, med beaktande av alla nationella regler och system för dialog med arbetsmarknadens parter.
 - p) En plan för kommunikation med media och allmänheten i syfte att säkerställa största möjliga transparens.
 - q) En beskrivning av grundläggande verksamhet och system för att upprätthålla den centrala motpartens operativa verksamhet.
 - r) En beskrivning av arrangemangen för att underrätta resolutionskollegiet i enlighet med artikel 72.1.
 - s) En beskrivning av åtgärderna för att underlätta överförbarheten för positioner och därmed sammanhängande tillgångar hos den centrala motpartens clearingmedlemmar och kunder från den centrala motparten på obestånd till en annan central motpart eller ett broinstitut, utan att de avtalsmässiga förbindelserna mellan clearingmedlemmarna och deras kunder påverkas.
8. Den information som avses i punkt 7 a ska förmedlas till den berörda centrala motparten. Den centrala motparten får yttra sig skriftligen om resolutionsplanen till resolutionsmyndigheten. Detta yttrande ska inkluderas i planen.

9. Esma ska efter samråd med ESRB och med beaktande av de relevanta bestämmelserna i de delegerade akter som antagits på grundval av artikel 10.9 i direktiv 2014/59/EU, och med iakttagande av proportionalitetsprincipen, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om innehållet i resolutionsplanen i enlighet med punkt 7 i den här artikeln.

Vid utarbetandet av förslagen till tekniska standarder för tillsyn ska Esma möjliggöra tillräcklig flexibilitet för att resolutionsmyndigheterna ska kunna beakta särdragen i sina nationella rättsliga ramverk på området för insolvensrätt, samt arten av och komplexiteten i den clearingverksamhet som bedrivs av de centrala motparterna.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 12 februari 2022.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 13

Centrala motparters skyldighet att samarbeta och tillhandahålla information

1. Centrala motparter ska samarbeta efter behov i upprättandet av resolutionsplaner och antingen direkt eller genom sin behöriga myndighet tillhandahålla all nödvändig information till sin resolutionsmyndighet för att upprätta och genomföra dessa planer, inklusive den information och analys som anges i avsnitt B i bilagan.

De behöriga myndigheterna ska förse resolutionsmyndigheterna med all information som avses i första stycket som de redan har tillgång till.

2. Resolutionsmyndigheterna får kräva att centrala motparter förser dem med detaljerade register över de avtal som avses i artikel 29 i förordning (EU) nr 648/2012 i vilka de är part. Resolutionsmyndigheterna får ange en tidsfrist för inlämning av dessa register och även ange olika tidsfrister för olika typer av avtal.

3. En central motpart ska i god tid utbyta information med sina behöriga myndigheter för att underlätta bedömningen av den centrala motpartens riskprofiler och sammanlänkningen med andra finansmarknadsinfrastrukturer och andra finansiella institut och med det finansiella systemet i allmänhet enligt vad som anges i artiklarna 9 och 10. De behöriga myndigheterna ska överföra information till tillsynskollegiet om de bedömer denna information som betydelsefull.

Artikel 14

Samordningsförfarande för resolutionsplaner

1. Resolutionsmyndigheten ska till resolutionskollegiet överlämna ett utkast till resolutionsplan, den information som tillhandahålls i enlighet med artikel 13 samt all ytterligare information som är relevant för resolutionskollegiet.

2. Resolutionskollegiet ska nå ett gemensamt beslut om resolutionsplanen och eventuella ändringar av denna inom en fyramånadersperiod från och med dagen för resolutionsmyndighetens överlämnande av planen enligt punkt 1.

Resolutionsmyndigheten ska säkerställa att Esma får all information som är relevant för dess funktion i enlighet med denna artikel.

3. Resolutionsmyndigheten får i enlighet med artikel 4.4 besluta att involvera tredjelands myndigheter i utarbetandet och översynen av resolutionsplanen under förutsättning att de uppfyller de konfidentialitetskrav som fastställs i artikel 73 och är från jurisdiktioner där någon av följande enheter är etablerade:

a) Den centrala motpartens moderföretag, i tillämpliga fall.

- b) Den centrala motpartens clearingmedlemmar, om deras sammanlagda bidrag till den centrala motpartens obeståndsfond under en ettårsperiod är högre än för den tredje medlemsstat som bidrar mest, enligt artikel 18.2 c i förordning (EU) nr 648/2012.
- c) Den centrala motpartens dotterföretag, i tillämpliga fall.
- d) Andra leverantörer av kritiska tjänster till den centrala motparten.
- e) Samverkande centrala motparter.

4. Esma får på begäran av en resolutionsmyndighet bistå resolutionskollegiet när det gäller att nå ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31.2 c i förordning (EU) nr 1095/2010.

5. Om resolutionskollegiet inte har nått ett gemensamt beslut fyra månader från och med dagen för översändandet av resolutionsplanen ska resolutionsmyndigheten fatta ett eget beslut om resolutionsplanen. Resolutionsmyndigheten ska fatta sitt beslut med beaktande av de synpunkter som övriga medlemmar i resolutionskollegiet uttryckt under fyramånadersperioden. Resolutionsmyndigheten ska skriftligen meddela den centrala motparten och övriga medlemmar i resolutionskollegiet beslutet.

6. Om inget gemensamt beslut har fattats vid utgången av den fyramånadersperiod som avses i punkt 5 i denna artikel och en enkel majoritet av de röstberättigade medlemmarna är oenig med resolutionsmyndighetens förslag till gemensamt beslut om en fråga avseende resolutionsplanen kan någon av de berörda röstberättigade medlemmarna, på grundval av den majoriteten, hänskjuta frågan till Esma i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010. Den centrala motpartens resolutionsmyndighet ska i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1095/2010 invänta beslutet från Esma och besluta i enlighet med Esmas beslut.

Fyramånadersperioden ska anses utgöra förlikningsskedet i den mening som avses i förordning (EU) nr 1095/2010. Esma ska fatta sitt beslut inom en månad från det att frågan hänskjutits till den. Frågan får inte hänskjutas till Esma efter utgången av fyramånadersperioden eller efter det att ett gemensamt beslut har nåtts. Om Esma inte har fattat sitt beslut inom en månad ska beslutet från resolutionsmyndigheten gälla.

7. Om ett gemensamt beslut fattas enligt punkt 1 och någon resolutionsmyndighet eller något behörigt ministerium enligt punkt 6 bedömer att föremålet för oenigheten innebär intrång i dess medlemsstats statsfinansiella ansvarsområden ska den centrala motpartens resolutionsmyndighet inleda en ny bedömning av resolutionsplanen.

KAPITEL II

Möjlighet till resolution

Artikel 15

Bedömning av möjligheten till resolution

1. Resolutionsmyndigheten ska, i samordning med resolutionskollegiet i enlighet med förfarandet i artikel 17 och efter samråd med den behöriga myndigheten, bedöma i vilken utsträckning resolution av en central motpart är möjlig utan att förutsätta tillgång till något av följande:

- a) Extraordinärt offentligt finansiellt stöd.
- b) Akut likviditetsstöd från centralbanker.
- c) Likviditetsstöd från centralbanker med icke standardmässiga villkor för säkerheter, löptider och räntesatser.

2. Resolution av en central motpart ska anses vara möjlig om resolutionsmyndigheten anser det rimligt och trovärdigt antingen att den kan avvecklas genom normala insolvensförfaranden eller att resolution kan ske genom tillämpning av resolutionsverktygen och utövande av resolutionsbefogenheterna, samtidigt som upprätthållandet av den centrala motpartens kritiska funktioner säkerställs och all användning av extraordinärt offentligt finansiellt stöd och, i största möjliga mån, betydande negativa effekter på det finansiella systemet och den potentiella risken för att berörda intressenter missgynnas på ett otillbörligt sätt undviks.

De negativa effekter som avses i första stycket ska inbegripa mer omfattande finansiell instabilitet eller systemomfattande händelser i alla medlemsstater.

Resolutionsmyndigheten ska i god tid underrätta Esmå om den anser att resolution av en central motpart inte är möjlig.

3. På begäran av resolutionsmyndigheten ska en central motpart kunna påvisa

- a) att det inte finns några hinder för att värdet av äganderättsinstrument minskas efter utövandet av resolutionsbefogenheterna, oavsett om utestående kontraktsarrangemang eller andra åtgärder i den centrala motpartens återhämtningsplan är helt uttömda, och
- b) att de kontrakt som den centrala motparten ingår med clearingmedlemmar eller tredje parter inte gör det möjligt för dessa clearingmedlemmar eller tredje parter att med framgång bestrida en resolutionsmyndighets utövande av resolutionsbefogenheter eller på annat sätt undvika att bli föremål för dessa befogenheter.

4. För den bedömning av möjligheten till resolution som avses i punkt 1 ska resolutionsmyndigheten i tillämpliga fall granska de frågor som anges i avsnitt C i bilagan.

5. Senast den 12 augusti 2022 ska Esmå, i nära samarbete med ESRB, utfärda riktlinjer för att främja konvergensen av resolutionspraxis avseende tillämpningen av avsnitt C i bilagan till denna förordning i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010.

6. Resolutionsmyndigheten ska i samordning med resolutionskollegiet göra en bedömning av möjligheten till resolution samtidigt som den upprättar och uppdaterar resolutionsplanen i enlighet med artikel 12.

Artikel 16

Åtgärda eller undanröja hinder för möjligheten till resolution

1. Om resolutionsmyndigheten till följd av bedömningen enligt artikel 15 och i samordning med resolutionskollegiet, i enlighet med förfarandet som anges i artikel 17, konstaterar att det finns väsentliga hinder för en central motparts möjlighet till resolution ska resolutionsmyndigheten i samarbete med den behöriga myndigheten utarbeta och lämna en rapport till den centrala motparten och resolutionskollegiet.

I den rapport som avses i första stycket ska de väsentliga hindren för en ändamålsenlig tillämpning av resolutionsverktygen och för utövandet av resolutionsbefogenheterna vad avser den centrala motparten analyseras, hindrens inverkan på den centrala motpartens affärsmodell beaktas, och riktade åtgärder för att undanröja dessa hinder rekommenderas.

2. Kravet i artikel 14 att resolutionskollegierna ska nå fram till ett gemensamt beslut om resolutionsplaner ska upphävas tillfälligt efter det att den rapport som avses i punkt 1 i den här artikeln har lämnats in till dess att åtgärderna för att undanröja de väsentliga hindren för möjligheten till resolution har godtagits av resolutionsmyndigheten enligt punkt 3 i den här artikeln, eller det har beslutats om alternativa åtgärder enligt punkt 4 i den här artikeln.

3. Inom fyra månader från dagen för mottagandet av den rapport som lämnats in i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska den centrala motparten föreslå resolutionsmyndigheten möjliga åtgärder för att åtgärda eller undanröja de väsentliga hinder som identifierats i rapporten. Resolutionsmyndigheten ska underrätta resolutionskollegiet om varje åtgärd som föreslås av den centrala motparten. Resolutionsmyndigheten och resolutionskollegiet ska, i enlighet med artikel 17.1 b, bedöma huruvida dessa åtgärder effektivt åtgärdar eller undanröjer dessa hinder.

4. Om resolutionsmyndigheten i samordning med resolutionskollegiet i enlighet med förfarandet i artikel 17 konstaterar att de åtgärder som föreslås av en central motpart i enlighet med punkt 3 i den här artikeln inte effektivt skulle minska eller undanröja de hinder som identifierats i rapporten ska resolutionsmyndigheten identifiera alternativa åtgärder som den ska delge resolutionskollegiet inför ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 17.1 c.

De alternativa åtgärder som avses i första stycket ska beakta

- a) det hot som dessa väsentliga hinder för en central motparts möjlighet till resolution innebär för den finansiella stabiliteten,
- b) de alternativa åtgärdernas sannolika effekter på
 - i) den centrala motparten, inbegripet dess affärsmodell och operativa effektivitet,
 - ii) dess clearingmedlemmar och, i den mån informationen är tillgänglig, deras kunder och indirekta kunder, även om dessa har utsetts till andra systemviktiga institut,
 - iii) eventuella anknutna finansmarknadsinfrastrukturer,
 - iv) de finansiella marknader, inbegripet handelsplatser, som de centrala motparterna verkar på,
 - v) det finansiella systemet i en medlemsstat eller i unionen som helhet, och
 - vi) den inre marknaden, och
- c) effekterna på tillhandahållandet av integrerade clearingtjänster för olika produkter och portföljmarginälsäkerheter för alla tillgångsklasser.

Vid tillämpningen av andra stycket a och b ska resolutionsmyndigheten samråda med den behöriga myndigheten och resolutionskollegiet och, när så är lämpligt, relevanta utsedda nationella makrotillsynsorgan.

5. Resolutionsmyndigheten ska skriftligen meddela den centrala motparten, antingen direkt eller indirekt genom den behöriga myndigheten, om de alternativa åtgärder som ska vidtas för att uppnå målet att undanröja hinder för möjligheten till resolution. Resolutionsmyndigheten ska motivera varför de åtgärder som föreslås av den centrala motparten inte skulle kunna undanröja de väsentliga hindren för möjligheten till resolution och hur de föreslagna alternativa åtgärderna skulle vara ändamålsenliga för att åstadkomma detta.

6. Den centrala motparten ska inom en månad föreslå en plan för att följa de alternativa åtgärderna, med en rimlig tidsram för genomförandet av planen. Om resolutionsmyndigheten bedömer att det är nödvändigt får resolutionsmyndigheten förkorta eller förlänga den föreslagna tidsramen.

7. Vid tillämpningen av punkt 4 får resolutionsmyndigheten, efter samråd med den behöriga myndigheten och med beaktande av en rimlig tidsram för genomförandet,

- a) kräva att den centrala motparten ska se över sina serviceavtal eller upprätta nya, antingen inom koncernen eller med tredje parter, för att säkra tillhandahållandet av kritiska funktioner,
- b) kräva att den centrala motparten ska begränsa sina maximala enskilda eller sammanlagda exponeringar utan säkerhet,
- c) kräva att den centrala motparten ska göra ändringar av hur den driver in och upprätthåller marginälsäkerheter enligt artikel 41 i förordning (EU) nr 648/2012,
- d) kräva att den centrala motparten ska ändra sammansättningen och antalet obeståndsfonder som avses i artikel 42 i förordning (EU) nr 648/2012,
- e) ålägga den centrala motparten särskilda eller regelbundna kompletterande informationskrav,
- f) kräva att den centrala motparten ska avyttra särskilda tillgångar,
- g) kräva att den centrala motparten ska begränsa eller upphöra med vissa befintliga eller föreslagna verksamheter,

- h) kräva att den centrala motparten ska ändra sin återhämtningsplan, sina verksamhetsregler och andra avtalsarrangemang,
- i) begränsa eller förhindra utvecklingen av nya eller befintliga affärsområden eller tillhandahållande av nya eller befintliga tjänster,
- j) kräva att den centrala motparten, eller en koncernenhet som den direkt eller indirekt kontrollerar, ska göra ändringar i de rättsliga eller operativa strukturerna för att säkerställa att en rättslig och operativ åtskillnad mellan kritiska funktioner och andra funktioner genom tillämpning av resolutionsverktyg,
- k) kräva att den centrala motparten operativt och finansiellt ska skilja sina olika clearingtjänster åt för att avgränsa vissa tillgångsklasser från andra tillgångsklasser och, när så anses vara lämpligt, att den ska begränsa nettningmängder som omfattar olika tillgångsklasser,
- l) kräva att den centrala motparten ska bilda ett moderföretag i unionen,
- m) kräva att den centrala motparten ska utfärda åtaganden som kan skrivas ned och konverteras eller avsätta ytterligare finansiella resurser för att öka förmågan att absorbera förluster, rekapisera och fylla på förfinansierade medel,
- n) kräva att den centrala motparten ska vidta andra åtgärder så att kapital, andra åtaganden och kontrakt kan absorbera förluster, rekapisera den centrala motparten eller fylla på den centrala motpartens förfinansierade medel; de åtgärder som avses får omfatta i synnerhet försök att omförhandla eventuella åtaganden som den centrala motparten har utfärdat eller att ändra kontraktsvillkoren i syfte att säkerställa att alla resolutionsmyndighetens beslut att skriva ned, konvertera eller omstrukturera detta åtagande, instrument eller kontrakt sker enligt rätten i den jurisdiktion som reglerar det åtagandet eller instrumentet,
- o) samarbeta med berörda myndigheter, om den centrala motparten är ett dotterföretag, i syfte att kräva att moderföretaget bildar ett separat holdingföretag för att kontrollera den centrala motparten, om denna åtgärd är nödvändig för att underlätta den centrala motpartens resolution och undvika de negativa effekter som tillämpningen av resolutionsverktygen och utövandet av resolutionsbefogenheterna kan få på andra koncernenheter,
- p) begränsa eller förbjuda den centrala motpartens samverkansförbindelser, om sådana begränsningar eller förbud är nödvändiga för att undvika att uppfyllandet av målen i resolutionen påverkas negativt.

Artikel 17

Samordningsförfarande för att åtgärda eller undanröja hinder för möjligheten till resolution

1. Resolutionskollegiet ska nå ett gemensamt beslut om följande:
 - a) Identifieringen av de väsentliga hindren för möjligheten till resolution enligt artikel 15.1.
 - b) Bedömningen av de åtgärder som föreslås av den centrala motparten enligt artikel 16.3, om nödvändigt.
 - c) De alternativa åtgärder som krävs enligt artikel 16.4.
2. Det gemensamma beslut om identifiering av väsentliga hinder för möjligheten till resolution som avses i punkt 1 a i denna artikel ska antas inom fyra månader efter det att den rapport som avses i artikel 16.1 har överlämnats till resolutionskollegiet.
3. Det gemensamma beslut som avses i punkt 1 b i denna artikel ska antas inom fyra månader efter det att den centrala motparten har överlämnat sina föreslagna åtgärder för att undanröja hinder för möjligheten till resolution enligt artikel 16.3.
4. Det gemensamma beslut som avses i punkt 1 c i denna artikel ska antas inom fyra månader efter det att resolutionskollegiet har delgett de alternativa åtgärderna enligt artikel 16.4.
5. De gemensamma beslut som avses i punkt 1 ska motiveras och resolutionsmyndigheten ska skriftligen underrätta den centrala motparten samt, om resolutionsmyndigheten bedömer att det är lämpligt, dess moderföretag.

6. Esma får på begäran av den centrala motpartens resolutionsmyndighet bistå resolutionskollegiet när det gäller att nå ett gemensamt beslut i enlighet med artikel 31.2 c i förordning (EU) nr 1095/2010.

7. Om resolutionskollegiet inom fyra månader från dagen för översändandet av den rapport som föreskrivs i artikel 16.1 inte har nått ett gemensamt beslut ska resolutionsmyndigheten fatta ett eget beslut om de lämpliga åtgärder som ska vidtas i enlighet med artikel 16.5. Resolutionsmyndigheten ska fatta sitt beslut med beaktande av de synpunkter som övriga medlemmar i resolutionskollegiet har uttryckt under fyramånadersperioden.

Resolutionsmyndigheten ska skriftligen meddela beslutet till den centrala motparten, dess moderföretag, i tillämpliga fall, och till de övriga medlemmarna i resolutionskollegiet.

8. Om inget gemensamt beslut har fattats vid utgången av den fyramånadersperiod som avses i punkt 7 i denna artikel och en enkel majoritet av de röstberättigade medlemmarna är oenig med resolutionsmyndighetens förslag till gemensamt beslut i en fråga som avses i leden j, l eller o i artikel 16.7 i denna förordning kan någon av de berörda röstberättigade medlemmarna, på grundval av den majoriteten, hänskjuta frågan till Esma i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010. Den centrala motpartens resolutionsmyndighet ska i enlighet med artikel 19.3 i förordning (EU) nr 1095/2010 invänta beslutet från Esma och fatta beslut i enlighet med Esmas beslut.

Denna fyramånadersperiod ska anses utgöra förlikningsskedet i den mening som avses i förordning (EU) nr 1095/2010. Esma ska fatta sitt beslut inom en månad från det att frågan hänskjutits till den. Ärendet får inte hänskjutas till Esma efter utgången av fyramånadersperioden eller efter det att ett gemensamt beslut har nåtts. Om Esma inom en månad inte har fattat sitt beslut ska beslutet från resolutionsmyndigheten gälla.

AVDELNING IV

TIDIGT INGRIPANDE

Artikel 18

Åtgärder för tidigt ingripande

1. Om en central motpart överträder, eller inom en snar framtid sannolikt kommer att överträda, kapital- och tillsynskraven i förordning (EU) nr 648/2012, eller utgör en risk för den finansiella stabiliteten i unionen eller i en eller flera av dess medlemsstater, eller om den behöriga myndigheten har fastställt att det finns andra tecken på en kommande krissituation som kan påverka den centrala motpartens verksamhet, i synnerhet dess förmåga att tillhandahålla clearingtjänster, får den behöriga myndigheten

- a) kräva att den centrala motparten uppdaterar återhämtningsplanen i enlighet med artikel 9.6 i denna förordning, om de omständigheter som fordrade ett tidigt ingripande skiljer sig från de antaganden som fastställts i den ursprungliga återhämtningsplanen,
- b) kräva att den centrala motparten inom en viss tidsfrist genomför ett eller flera av de arrangemang eller en eller flera av de åtgärder som anges i återhämtningsplanen; i fall då planen uppdateras enligt led a ska dessa arrangemang eller åtgärder omfatta alla uppdaterade arrangemang eller åtgärder,
- c) kräva att den centrala motparten identifierar orsakerna till överträdelsen eller den sannolika överträdelsen, såsom anges i punkt 1, och utformar ett åtgärdsprogram, inklusive lämpliga åtgärder och tidsfrister,
- d) kräva att den centrala motparten sammankallar sina aktieägare till ett möte eller, om den centrala motparten inte uppfyller detta krav, själv sammankalla mötet; i båda fallen ska den behöriga myndigheten fastställa dagordningen, inbegripet de beslut som aktieägarna ska överväga antagandet av,
- e) kräva att en eller flera personer i styrelsen eller i företagsledningen avsätts eller byts ut om de har konstaterats vara olämpliga att utföra sina uppdrag enligt artikel 27 i förordning (EU) nr 648/2012,

- f) kräva ändringar i den centrala motpartens affärsstrategi,
- g) kräva ändringar i den centrala motpartens juridiska eller operativa strukturer,
- h) förse resolutionsmyndigheten med all den information som behövs för att uppdatera den centrala motpartens resolutionsplan i syfte att förbereda en möjlig resolution av den centrala motparten och värdering av dess tillgångar och åtaganden i enlighet med artikel 24 i denna förordning, inklusive all information som inhämtats genom inspektioner på plats,
- i) i nödvändiga fall och i enlighet med punkt 4, kräva att den centrala motpartens återhämtningsåtgärder genomförs,
- j) kräva att den centrala motparten avstår från att genomföra vissa återhämtningsåtgärder, om den behöriga myndigheten har konstaterat att genomförandet av åtgärderna kan få negativa effekter på den finansiella stabiliteten i unionen eller i en eller flera av dess medlemsstater,
- k) kräva att den centrala motparten i god tid fyller på sina finansiella medel i syfte att efterleva eller upprätthålla efterlevnaden av sina kapital- och tillsynskrav,
- l) kräva att den centrala motparten instruerar clearingmedlemmarna att uppmana sina kunder att delta direkt i auktioner som anordnas av den centrala motparten när auktionens natur berättigar detta exceptionella deltagande; clearingmedlemmar ska informera sina kunder på ett heltäckande sätt om auktionen enligt de instruktioner som erhållits från den centrala motparten; synnerhet ska den centrala motparten ange den tidsfrist efter vilken det inte är möjligt att delta i auktionen; kunderna ska före denna tidsfrist direkt underrätta den centrala motparten om att de är villiga att delta i auktionen; den centrala motparten ska därefter ge dessa kunder möjlighet att delta i anbudsförandet; en kund ska endast ha rätt att delta i auktionen om den kan visa för den centrala motparten att den har upprättat ett lämpligt avtalsförhållande med en clearingmedlem för att utföra och cleara de transaktioner som kan bli resultatet av auktionen,
- m) i största möjliga utsträckning utan att förorsaka en utlösande händelse begränsa eller förbjuda all ersättning i form av aktier eller instrument som behandlas som aktier, inklusive utdelningar och återköp från den centrala motpartens sida, och den får begränsa, förbjuda eller frysa alla betalningar av rörlig ersättning enligt vad som fastställs i den centrala motpartens lönepolitik enligt artikel 26.5 i förordning (EU) nr 648/2012, av diskretionära pensionsförmåner eller avgångsvederlag till företagsledningen enligt definitionen i artikel 2.29 i förordning (EU) nr 648/2012.

2. För var och en av de åtgärder som anges i punkt 1 ska den behöriga myndigheten fastställa en lämplig tidsfrist och, när de har vidtagits, utvärdera deras effektivitet.

3. Den behöriga myndigheten får tillämpa åtgärderna i punkt 1 a–m endast efter att ha tagit hänsyn till effekterna av dessa åtgärder i medlemsstater där den centrala motparten bedriver verksamhet eller tillhandahåller tjänster, och efter att ha informerat berörda behöriga myndigheter, särskilt om den centrala motpartens verksamhet är kritisk eller viktig för lokala finansiella marknader, inklusive de platser där clearingmedlemmars anknutna handelsplatser och finansmarknadsinfrastrukturer är etablerade.

4. Den behöriga myndigheten får tillämpa åtgärden i punkt 1 i endast om denna åtgärd är i allmänhetens intresse och nödvändig för att uppnå något av följande mål:

- a) Bibehålla den finansiella stabiliteten i unionen eller i en eller flera av dess medlemsstater.
- b) Bibehålla upprätthållandet av den centrala motpartens kritiska funktioner och tillgången till kritiska funktioner på transparenta och icke-diskriminerande villkor.
- c) Bibehålla eller återställa den centrala motpartens finansiella motståndskraft.

Den behöriga myndigheten får inte vidta åtgärden i punkt 1 i när det gäller åtgärder som rör överföring av en annan central motparts egendom, rättigheter eller åtaganden.

5. Om en central motpart använder bidrag till obeståndsfonden från clearingmedlemmar som inte är på obestånd i enlighet med artikel 45.3 i förordning (EU) nr 648/2012 ska den utan onödigt dröjsmål informera den behöriga myndigheten och resolutionsmyndigheten och förklara huruvida den händelsen återspeglar brister eller problem i den centrala motparten.

6. Om ett eller flera av de villkor som anges i punkt 1 är uppfyllda ska den behöriga myndigheten underrätta Esma och resolutionsmyndigheten och samråda med tillsynskollegiet om de planerade åtgärder som föreskrivs i punkt 1.

Efter dessa underrättelser och samrådet med tillsynskollegiet ska den behöriga myndigheten besluta om den ska vidta någon av de åtgärder som föreskrivs i punkt 1. Den behöriga myndigheten ska underrätta tillsynskollegiet, resolutionsmyndigheten och Esma om beslutet om vilka åtgärder som ska vidtas.

7. Resolutionsmyndigheten får, efter den underrättelse som avses i punkt 6 första stycket i denna artikel, kräva att den centrala motparten kontaktar potentiella köpare för att förbereda sin resolution, med förbehåll för villkoren i artikel 41 och konfidentialitetsbestämmelserna i artikel 73.

8. Esma ska senast den 12 februari 2022 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010 för att främja en konsekvent tillämpning av de utlösande faktorerna för tillgripande av de åtgärder som anges i punkt 1 i den här artikeln.

Artikel 19

Avsättning av den verkställande ledningen och styrelsen

1. Vid en väsentlig försämring av en central motparts finansiella situation eller om den centrala motparten åsidosätter de rättsliga krav som gäller för den, inbegripet dess verksamhetsregler, och andra åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 18 inte är tillräckliga för att vända denna situation får de behöriga myndigheterna kräva fullständig eller delvis avsättning av den centrala motpartens verkställande ledning eller styrelse.

Om den behöriga myndigheten kräver fullständig eller delvis avsättning av den centrala motpartens verkställande ledning eller styrelse ska den underrätta Esma, resolutionsmyndigheten och tillsynskollegiet.

2. Tillsättningen av den nya verkställande ledningen eller styrelsen ska ske i enlighet med artikel 27 i förordning (EU) nr 648/2012 och vara föremål för den behöriga myndighetens godkännande eller medgivande. Om den behöriga myndigheten anser att det är otillräckligt att ersätta den verkställande ledningen eller styrelsen enligt den här artikeln får den utse en eller flera tillfälliga förvaltare för att ersätta eller tillfälligt arbeta med den centrala motpartens styrelse och verkställande ledning. En tillfällig förvaltare ska ha de kvalifikationer, den förmåga och den kunskap som krävs för att utföra hans eller hennes uppgifter samt vara fri från eventuella intressekonflikter.

Artikel 20

Bestämmelser om ersättning till clearingmedlemmar som inte är på obestånd

1. Om en central motpart i återhämtning som orsakats av en icke-obeståndshändelse har tillämpat de arrangemang och åtgärder för att minska värdet av eventuella vinster som ska betalas av den centrala motparten till clearingmedlemmar som inte är på obestånd och som anges i dess återhämtningsplan, och därigenom inte har försatts i resolution, får den centrala motpartens behöriga myndighet, utan att det påverkar clearingmedlemmars ansvar för förluster som går utöver de förluster som är hänförliga till dess vattenfallsprincip vid obestånd, kräva att den centrala motparten kompenserar clearingmedlemmarna för deras förlust genom kontantbetalningar eller, när så är lämpligt, kräva att den centrala motparten ger ut instrument som erkänner en fordran på den centrala motpartens framtida vinster. Möjligheten att tillhandahålla ersättning till clearingmedlemmar som inte är på obestånd ska inte gälla de förluster som de åtagit sig enligt avtal under obeståndshanterings- eller återhämtningsfaserna.

Kontantutbetalningarna eller värdet av instrument som erkänner en fordran på den centrala motpartens framtida vinster som har getts ut till varje berörd clearingmedlem som inte är på obestånd ska stå i proportion till dess förluster utöver dess avtalsenliga åtaganden. De instrument som erkänner en fordran på den centrala motpartens framtida vinster ska ge innehavaren rätt att erhålla årliga utbetalningar från den centrala motparten till dess att förlusten har återhämtats, om möjligt till fullo, förutsatt att ett lämpligt maximalt antal år har passerat från dagen för utgivningen. Om de clearingmedlemmar som inte är på obestånd har överfört de överskjutande förlusterna på sina kunder ska de clearingmedlemmar som inte är på obestånd vara skyldiga att överföra de betalningar som mottagits av den centrala motparten till sina kunder i den mån som de förluster som ersätts avser kundpositioner. En lämplig maximal andel av den centrala motpartens årliga vinster ska användas till utbetalningar för dessa instrument.

2. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera den ordning i vilken ersättning måste betalas samt det lämpliga maximala antal år och den lämpliga maximala andel av den centrala motpartens årliga vinster som avses i punkt 1 andra stycket.

Esma ska överlämna förslagen till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 12 februari 2022.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

AVDELNING V

RESOLUTION

KAPITEL I

Mål, villkor och allmänna principer

Artikel 21

Resolutionsmål

1. När resolutionsmyndigheten tillämpar resolutionsverktygen och utövar resolutionsbefogenheterna ska den ta hänsyn till samtliga följande resolutionsmål, vilka har lika stor betydelse, och göra en lämplig avvägning mellan dem beroende på arten av och omständigheterna i varje enskilt fall:

- a) Säkerställa upprätthållandet av den centrala motpartens kritiska funktioner, särskilt följande:
 - i) Snabb avveckling av den centrala motpartens skyldigheter gentemot sina clearingmedlemmar och, i tillämpliga fall, deras kunder.
 - ii) Clearingmedlemmars och, i tillämpliga fall, deras kunders fortsatta tillgång till värdepapper eller likvida medel som den centrala motparten tillhandahållit och säkerhet i form av finansiella tillgångar som innehas av den centrala motparten.
- b) Säkerställa kontinuitet i de förbindelser med andra finansmarknadsinfrastrukturer som, om de störs, skulle ha en betydande negativ inverkan på den finansiella stabiliteten i unionen eller i en eller flera av dess medlemsstater samt ett snabbt slutförande av betalningar, clearing, avveckling och registrering av uppgifter.
- c) Undvika betydande negativa effekter på det finansiella systemet i unionen eller i en eller flera av dess medlemsstater, i synnerhet genom att förebygga eller begränsa spridningen av ett finansiellt nödläge till de centrala motparternas clearingmedlemmar, deras kunder eller till det finansiella systemet i allmänhet, inbegripet andra finansmarknadsinfrastrukturer, och genom att upprätthålla marknadsdisciplin och allmänhetens förtroende.
- d) Skydda offentliga medel genom att minimera behovet av att förlita sig på extraordinärt offentligt finansiellt stöd och potentiella förlustrisker för skattebetalarna.

2. Resolutionsmyndigheten ska i strävan efter att uppfylla de mål som avses i punkt 1 försöka minimera resolutionskostnaderna för alla berörda intressenter och undvika förstörelse av den centrala motpartens värde, såvida inte sådan förstörelse är nödvändig för att uppnå resolutionsmålen.

Artikel 22

Villkor för resolution

1. Resolutionsmyndigheten ska vidta en resolutionsåtgärd gentemot en central motpart under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Den centrala motparten fallerar eller kommer sannolikt att falla enligt någon av följande myndigheters bedömning:
 - i) Den behöriga myndigheten efter samråd med resolutionsmyndigheten.

- ii) Resolutionsmyndigheten efter samråd med den behöriga myndigheten, om resolutionsmyndigheten har de verktyg som behövs för att kunna dra denna slutsats.
 - b) Det finns inte några rimliga utsikter för att någon annan alternativ åtgärd från den privata sektorns sida, inbegripet den centrala motpartens återhämtningsplan eller andra kontraktsarrangemang, eller tillsynsåtgärder, inbegripet vidtagna åtgärder för tidigt ingripande, inom rimlig tid skulle förhindra den centrala motpartens fallissemang, med beaktande av samtliga relevanta omständigheter.
 - c) En resolutionsåtgärd är nödvändig av hänsyn till allmänintresset att uppnå ett eller flera av resolutionsmålen, samtidigt som den är proportionell till ett eller flera av dessa mål, och en avveckling av den centrala motparten enligt normala insolvensförfaranden skulle inte uppfylla dessa resolutionsmål i samma utsträckning.
2. Vid tillämpning av punkt 1 a ii ska den behöriga myndigheten på eget initiativ och utan dröjsmål förse resolutionsmyndigheten med all information som kan tyda på att den centrala motparten fallerar eller sannolikt kommer att falla. Den behöriga myndigheten ska också på begäran förse resolutionsmyndigheten med all annan information som den behöver för att kunna utföra sin bedömning.
3. Vid tillämpningen av punkt 1 a ska en central motpart anses falla eller sannolikt komma att falla om en eller flera av följande omständigheter föreligger:
- a) Den centrala motparten överträder eller kommer sannolikt att överträda sina auktorisationskrav på ett sätt som skulle motivera ett upphävande av dess auktorisering enligt artikel 20 i förordning (EU) nr 648/2012.
 - b) Den centrala motparten kan inte eller kommer sannolikt inte att kunna tillhandahålla en kritisk funktion.
 - c) Den centrala motparten kan inte eller kommer sannolikt inte att kunna återställa sin bärkraft genom sina återhämtningsåtgärder.
 - d) Den centrala motparten kan inte eller kommer sannolikt inte att kunna betala sina skulder eller andra åtaganden när de förfaller till betalning.
 - e) Den centrala motparten kräver extraordinärt offentligt finansiellt stöd.
4. Vid tillämpningen av punkt 3 e ska offentligt finansiellt stöd inte anses vara extraordinärt offentligt finansiellt stöd om det uppfyller samtliga följande villkor:
- a) Det har formen av en statlig garanti för att garantera likviditetsfaciliteter som tillhandahålls av en centralbank enligt centralbankens villkor eller formen av en statlig garanti för nya skuldförbindelser.
 - b) De statliga garantier som avses i led a i denna punkt är nödvändiga för att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi och för att bevara den finansiella stabiliteten.
 - c) De statliga garantier som avses i led a i denna punkt är begränsade till solventa centrala motparter och villkorade av ett slutligt godkännande enligt unionens regler om statligt stöd, de är av förebyggande och tillfällig karaktär och proportionella för att avhjälpa följderna av den allvarliga störning som avses i led b i denna punkt, och de används inte för att kompensera förluster som den centrala motparten har ådragit sig eller sannolikt kommer att ådra sig i framtiden.
5. Resolutionsmyndigheten får också vidta en resolutionsåtgärd om den anser att den centrala motparten har tillämnat eller avser att tillämpa återhämtningsåtgärder som skulle kunna förhindra den centrala motpartens fallissemang, men som ger upphov till betydande negativa effekter på det finansiella systemet i unionen eller i en eller flera av dess medlemsstater.
6. Esma ska utfärda riktlinjer för att främja konvergensen i tillsyns- och resolutionsmetoder beträffande tillämpningen av de omständigheter under vilka det ska anses att en central motpart fallerar eller sannolikt kommer att falla, senast den 12 februari 2022, när så är lämpligt med beaktande av arten av och komplexiteten hos de tjänster som tillhandahålls av centrala motparter som är etablerade i unionen.

Vid utarbetandet av dessa riktlinjer ska Esma ta hänsyn till de riktlinjer som utfärdats i enlighet med artikel 32.6 i direktiv 2014/59/EU.

*Artikel 23***Allmänna principer vid resolution**

1. Resolutionsmyndigheten ska vidta alla lämpliga åtgärder för att tillämpa de resolutionsverktyg som avses i artikel 27 och utöva de resolutionsbefogenheter som avses i artikel 48 i enlighet med följande principer:
 - a) Alla avtalsenliga skyldigheter och andra arrangemang i den centrala motpartens återhämtningsplan ska genomdrivas i den utsträckning de inte har fullgjorts innan den centrala motparten försätts i resolution, om inte resolutionsmyndigheten slår fast att ett av eller båda de nedanstående alternativen är lämpligare för att i rimlig tid uppnå resolutionsmålen:
 - i) Att avstå från att genomdriva vissa avtalsenliga skyldigheter i den centrala motpartens återhämtningsplan eller på annat sätt avvika från den.
 - ii) Att tillämpa resolutionsverktygen eller utöva resolutionsbefogenheterna.
 - b) Aktieägarna i den centrala motparten i resolution ska bära de första förlusterna till följd av genomdrivandet av alla skyldigheter och arrangemang som avses i led a i enlighet med det ledet.
 - c) Borgenärer i den centrala motparten i resolution ska bära förluster efter aktieägarna i enlighet med deras fordringars prioritetsordning enligt normala insolvensförfaranden, såvida det inte uttryckligen föreskrivs något annat i denna förordning.
 - d) Den centrala motpartens borgenärer i samma klass ska behandlas på likvärdigt sätt.
 - e) Den centrala motpartens aktieägare, clearingmedlemmar och andra borgenärer bör inte drabbas av större förluster än de skulle ha drabbats av under de omständigheter som avses i artikel 60.
 - f) Styrelsen och den verkställande ledningen för den centrala motparten i resolution ska ersättas utom i de fall när resolutionsmyndigheten anser det nödvändigt att, helt eller delvis behålla styrelsen och den verkställande ledningen för att kunna uppfylla resolutionsmålen.
 - g) Resolutionsmyndigheterna ska informera och samråda med arbetstagarföreträdare i enlighet med deras nationella rätt, kollektivavtal eller praxis.
 - h) Resolutionsverktyg ska tillämpas och resolutionsbefogenheter utövas utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelser om arbetstagarrepresentationen i ledningsorgan enligt nationell rätt, kollektivavtal eller praxis.
 - i) Om en central motpart är en del av en koncern ska resolutionsmyndigheterna ta hänsyn till inverkan på andra koncernenheter, särskilt om andra finansmarknadsinfrastrukturer ingår i koncernen, och på koncernen som helhet.
2. Resolutionsmyndigheterna får vidta en resolutionsåtgärd som avviker från de principer som fastställs i punkt 1 d eller e i denna artikel om det motiveras av allmänintresset att uppnå resolutionsmålen och står i proportion till den risk som hanteras. Om avvikelsen leder till att en aktieägare, en clearingmedlem eller en annan borgenär drabbas av större förluster än den skulle ha drabbats av under de omständigheter som avses i artikel 60, ska dock rätten till utbetalning av mellanskillnaden enligt artikel 62 tillämpas.
3. Styrelsen och den verkställande ledningen för en central motpart i resolution ska ge resolutionsmyndigheten allt det bistånd som krävs för att uppfylla resolutionsmålen.

*KAPITEL II***Värdering***Artikel 24***Syftet med värdering**

1. Resolutionsmyndigheter ska säkerställa att alla resolutionsåtgärder vidtas på grundval av en värdering som säkerställer en rättvis, väl avvägd och realistisk bedömning av den centrala motpartens tillgångar, åtaganden, rättigheter och skyldigheter.

2. Innan resolutionsmyndigheten försätter en central motpart i resolution ska den säkerställa att en första värdering görs för att fastställa om villkoren för resolution enligt artikel 22.1 är uppfyllda.
3. Efter det att resolutionsmyndigheten har beslutat att försätta en central motpart i resolution ska den säkerställa en andra värdering
 - a) som ska fungera som underlag för beslutet om vilken resolutionsåtgärd som är lämplig att vidta,
 - b) som ska säkerställa att eventuella förluster avseende den centrala motpartens tillgångar och rättigheter till fullo erkänns vid den tidpunkt då resolutionsverktygen tillämpas,
 - c) som ska fungera som underlag för beslutet om omfattningen av indragning eller utspädning av äganderättsinstrument och beslutet om värdet av och antalet äganderättsinstrument som getts ut eller överförts till följd av utövandet av resolutionsbefogenheter,
 - d) som ska fungera som underlag för beslutet om omfattningen av nedskrivningen eller konverteringen av eventuella åtaganden utan säkerhet, inklusive skuldinstrument,
 - e) som, om verktygen för fördelning av förluster och positioner tillämpas, ska fungera som underlag för beslutet om omfattningen av de förluster som ska tillämpas mot de berörda borgenärernas fordringar, utestående skyldigheter eller positioner i förhållande till den centrala motparten och om graden och nödvändigheten av infordran av medel vid resolution,
 - f) som, om broinstitutetsverktyget tillämpas, ska fungera som underlag för beslutet om vilka tillgångar, åtaganden, rättigheter och skyldigheter eller äganderättsinstrument som får överföras till broinstitutet och beslutet om värdet av eventuell ersättning som får betalas ut till den centrala motparten i resolution eller, i tillämpliga fall, till innehavarna av äganderättsinstrumenten,
 - g) som, om verktyget för försäljning av verksamhet tillämpas, ska fungera som underlag för beslutet om vilka tillgångar, åtaganden, rättigheter och skyldigheter eller äganderättsinstrument som får överföras till en förvärvande tredje part och fungera som underlag för resolutionsmyndighetens bedömning av vad som utgör affärsmässiga villkor vid tillämpningen av artikel 40.

Vid tillämpning av led d ska värderingen ta hänsyn till eventuella förluster som skulle absorberas genom genomdrivandet av clearingmedlemmars eller andra tredje parter eventuella utestående skyldigheter till den centrala motparten samt den konverteringsnivå som ska tillämpas på skuldinstrumenten.

4. De värderingar som avses i punkterna 2 och 3 i denna artikel får överklagas i enlighet med artikel 74 endast tillsammans med beslutet om att tillämpa ett resolutionsverktyg eller utöva en resolutionsbefogenhet.

Artikel 25

Krav för värdering

1. Resolutionsmyndigheten ska säkerställa att de värderingar som avses i artikel 24 görs
 - a) av en person som är oberoende i förhållande till offentliga myndigheter och den centrala motparten, eller
 - b) av resolutionsmyndigheten, om värderingarna inte kan göras av en person som avses i led a.
2. De värderingar som avses i artikel 24 ska betraktas som definitiva när de görs av en person som avses i punkt 1 a i den här artikeln och alla villkor i den här artikeln är uppfyllda.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av unionens regler om statligt stöd ska, i tillämpliga fall, en definitiv värdering bygga på försiktiga antaganden, och den får inte förutsätta potentiellt tillhandahållande av extraordinärt offentligt finansiellt stöd, akut likviditetsstöd från centralbanker eller likviditetsstöd från centralbanker med icke standardmässiga villkor för säkerheter, löptider och räntesatser till den centrala motparten från och med den tidpunkt då resolutionsåtgärder vidtas. Värderingen ska även ta hänsyn till möjligheterna att återhämta alla rimliga utgifter som uppkommer för den centrala motparten i resolution i enlighet med artikel 27.10.

4. Den definitiva värderingen ska kompletteras med följande information, som den centrala motparten innehar:
 - a) En uppdaterad balansräkning och en rapport över den centrala motpartens finansiella ställning, inklusive återstående tillgängliga förfinansierade medel och utestående finansiella åtaganden.
 - b) Register över clearade kontrakt som avses i artikel 29 i förordning (EU) nr 648/2012.
 - c) All information om marknaden och det redovisade värdet på dess tillgångar, åtaganden och positioner, inbegripet relevanta fordringar och utestående skyldigheter som ska betalas av eller till den centrala motparten.
5. En definitiv värdering ska innehålla en indelning av borgenärerna i klasser efter deras prioritetsnivåer enligt tillämplig insolvensrätt. Den ska också innehålla en uppskattning av vilken behandling varje kategori av aktieägare och borgenärer skulle ha förväntats motta vid tillämpning av den princip som anges i artikel 23.1 e.

Den uppskattning som avses i första stycket ska inte påverka den värdering som avses i artikel 61.

6. Esma ska, med beaktande av de tekniska standarder för tillsyn som utarbetats i enlighet med artikel 36.14 och 36.15 i direktiv 2014/59/EU och antagits enligt artikel 36.16 i samma direktiv, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera
 - a) de omständigheter under vilka en person anses vara oberoende i förhållande till både resolutionsmyndigheten och den centrala motparten, för tillämpningen av punkt 1 i denna artikel,
 - b) metoden för att bedöma värdet av tillgångarna och åtagandena i den centrala motparten, och
 - c) åtskillnaden mellan värderingarna enligt artiklarna 24 och 61 i denna förordning.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 12 februari 2022.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna artikel, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 26

Preliminär värdering

1. De värderingar som avses i artikel 24 och som inte uppfyller kraven i artikel 25.2 ska betraktas som preliminära värderingar.

Preliminära värderingar ska inbegripa en buffert för ytterligare förluster och en lämplig motivering av denna buffert.

2. Om resolutionsmyndigheter vidtar resolutionsåtgärder på grundval av en preliminär värdering ska de säkerställa att en definitiv värdering görs så snart det är praktiskt möjligt.

Resolutionsmyndigheten ska säkerställa att den definitiva värdering som avses i första stycket

- a) möjliggör ett fullständigt erkännande av den centrala motpartens eventuella förluster i dess derivatportfölj,
 - b) fungerar som underlag för ett beslut om att återföra borgenärs fordringar eller öka värdet av den ersättning som betalas, i enlighet med punkt 3.
3. Om den definitiva värderingens uppskattning av den centrala motpartens nettoandelsvärde är högre än den preliminära värderingens uppskattning av nettoandelsvärdet i den centrala motparten får resolutionsmyndigheten
 - a) öka värdet på fordringar från berörda borgenärer som har skrivits ned eller omstrukturerats,

b) begära att ett broinstitut gör ytterligare en betalning av ersättning med avseende på tillgångar, åtaganden, rättigheter och skyldigheter till den centrala motparten i resolution eller, i tillämpliga fall, med avseende på äganderättsinstrument till ägarna av dessa instrument.

4. Esma ska, med beaktande av de tekniska standarder för tillsyn som utarbetats i enlighet med artikel 36.15 i direktiv 2014/59/EU och antagits enligt artikel 36.16 i samma direktiv, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att, i enlighet med punkt 1 i denna artikel, specificera metoden för att beräkna den buffert för ytterligare förluster som ska ingå i preliminära värderingar.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 12 februari 2022.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

KAPITEL III

Resolutionsverktyg

Avsnitt 1

Allmänna principer

Artikel 27

Allmänna bestämmelser för resolutionsverktyg

1. Resolutionsmyndigheterna ska vidta de resolutionsåtgärder som avses i artikel 21 genom att tillämpa ett eller flera av följande resolutionsverktyg, enskilt eller i kombination:

- a) Verktygen för fördelning av positioner och förluster.
- b) Verktyget för nedskrivning och konvertering.
- c) Verktyget för försäljning av verksamhet.
- d) Broinstitutetsverktyget.

2. I händelse av en systemkris får en medlemsstat som en sista utväg tillhandahålla extraordinärt offentligt finansiellt stöd genom att tillämpa statliga stabiliseringsverktyg i enlighet med artiklarna 45, 46 och 47, villkorat av föregående och slutligt godkännande enligt unionens regler om statligt stöd och om det, i enlighet med punkt 10 i den här artikeln, finns trovärdiga arrangemang för omfattande återhämtande av medlen i god tid.

3. Före tillämpningen av de verktyg som avses i punkt 1 ska resolutionsmyndigheten genomdriva följande:

- a) Alla den centrala motpartens befintliga och utestående rättigheter, inklusive alla avtalsenliga skyldigheter för clearingmedlemmar att uppfylla infordran av medel vid återhämtning, tillhandahålla ytterligare medel till den centrala motparten, eller ta på sig positioner från clearingmedlemmar på obestånd, till exempel genom en auktion eller något annat överenskommet sätt i den centrala motpartens verksamhetsregler.
- b) Eventuella befintliga och utestående avtalsenliga skyldigheter för parter som gjort åtaganden, men som inte är clearingmedlemmar, vad gäller alla former av finansiellt stöd.

Resolutionsmyndigheten får genomdriva de avtalsenliga skyldigheter som avses i leden a och b delvis om det inte är möjligt att genomdriva dessa avtalsenliga skyldigheter i sin helhet inom rimlig tid.

4. Genom undantag från punkt 3 får resolutionsmyndigheten helt eller delvis avstå från att genomdriva de relevanta befintliga och utestående skyldigheterna för att undvika betydande negativa effekter på det finansiella systemet eller omfattande spridningseffekter, eller om tillämpning av de verktyg som avses i punkt 1 är lämpligare för att i rimlig tid uppnå resolutionsmålen.

5. Om resolutionsmyndigheten helt eller delvis avstår från att genomdriva de befintliga och utestående skyldigheter som avses i punkt 3 andra stycket eller punkt 4 i denna artikel, får resolutionsmyndigheten genomdriva de återstående skyldigheterna inom 18 månader efter det att den centrala motparten anses falla eller sannolikt komma att falla i enlighet med artikel 22, förutsatt att skälen för att avstå från att genomdriva dessa skyldigheter inte längre föreligger. Resolutionsmyndigheten ska underrätta clearingmedlemmen och den andra parten tre till sex månader innan den återstående skyldigheten genomdrivs. Intäkterna från de genomdrivna återstående skyldigheterna ska användas för att återhämta de offentliga medel som använts.

Resolutionsmyndigheten ska, efter samråd med de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna för de berörda clearingmedlemmarna och eventuella andra parter som omfattas av befintliga och utestående skyldigheter, fastställa huruvida skälen för att avstå från att genomdriva de befintliga och utestående skyldigheterna inte längre föreligger och huruvida återstående skyldigheter ska genomdrivas. Om resolutionsmyndigheten avviker från de synpunkter som lämnats av de myndigheter med vilka samråd skett ska den på vederbörligt sätt motivera detta skriftligen.

Kravet att uppfylla de återstående skyldigheterna under de omständigheter som avses i denna punkt ska ingå i den centrala motpartens regler och andra avtalsarrangemang.

6. Resolutionsmyndigheten får kräva att den centrala motparten ersätter clearingmedlemmar som inte är på obestånd för deras förluster till följd av tillämpningen av verktyg för fördelning av förluster, om förlusterna överstiger de förluster som den clearingmedlem som inte är på obestånd skulle ha burit inom ramen för sina skyldigheter enligt den centrala motpartens verksamhetsregler, förutsatt att den clearingmedlem som inte är på obestånd skulle ha varit berättigad till betalning av den skillnad som avses i artikel 62.

Den ersättning som avses i första stycket får utgöras av äganderättsinstrument, skuldinstrument eller instrument som erkänner en fordran på den centrala motpartens framtida vinster.

Mängden instrument som getts ut till varje berörd clearingmedlem som inte är på obestånd ska stå i proportion till den överskjutande förlust som avses i första stycket. Den ska ta hänsyn till alla utestående avtalsenliga skyldigheter som clearingmedlemmarna har gentemot den centrala motparten, och dras av från varje rätt till utbetalning av den mellanskillnad som avses i artikel 62.

Mängden instrument ska baseras på den värdering som gjorts i enlighet med artikel 24.3.

7. När ett av de statliga stabiliseringsverktygen tillämpas ska resolutionsmyndigheten utöva befogenheten att skriva ned och konvertera eventuella äganderättsinstrument och skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet före eller tillsammans med tillämpningen av det statliga stabiliseringsverktyget.

När tillämpningen av ett annat resolutionsverktyg än verktyget för nedskrivning och konvertering leder till finansiella förluster som bärs av clearingmedlemmar, ska resolutionsmyndigheten utöva befogenheten att skriva ned och konvertera eventuella äganderättsinstrument och skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet omedelbart före eller samtidigt med tillämpningen av resolutionsverktyget, såvida inte tillämpning av en annan ordningsföljd skulle minimera avvikelserna från principen "inte sämre villkor för borgenär", som anges i artikel 60, och medföra att resolutionsmålen uppnåddes bättre.

8. Om bara de resolutionsverktyg som avses i punkt 1 c och d i denna artikel tillämpas, och bara en del av de tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden som avser den centrala motparten i resolution överförs i enlighet med artiklarna 40 och 42, ska den del som finns kvar av den centrala motparten avvecklas i enlighet med normala insolvensförfaranden.

9. Regler i nationell insolvensrätt avseende möjligheten att förklara rättshandlingar som är till skada för borgenärer ogiltiga eller icke-verkställbara ska inte vara tillämpliga på överföringar av tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden från en central motpart i förhållande till vilken resolutionsverktyg eller statliga finansiella stabiliseringsverktyg tillämpas.

10. Medlemsstaterna ska och under en lämplig period återhämta alla offentliga medel som använts som statliga finansiella stabiliseringsverktyg enligt avsnitt 7 i detta kapitel och resolutionsmyndigheterna ska återhämta alla rimliga utgifter som de ådragit sig i samband med tillämpningen av resolutionsverktygen eller resolutionsbefogenheterna. Detta återhämtande ska bland annat komma från

- a) den centrala motparten i resolution, såsom prioriterad borgenär, inklusive dess fordringar mot clearingmedlemmar på obestånd,
- b) eventuell ersättning som köparen betalat till den centrala motparten, såsom prioriterad borgenär, före tillämpningen av artikel 40.4, om verktyget för försäljning av verksamhet har tillämpats,
- c) eventuella intäkter som uppkommit till följd av att verksamheten i broinstitutet avslutats, såsom prioriterad borgenär, före tillämpningen av artikel 42.5,
- d) eventuella intäkter som uppkommit till följd av tillämpningen av det verktyg för offentligt aktiekapitalstöd som avses i artikel 46 och det verktyg för tillfälligt offentligt ägande som avses i artikel 47, inklusive de intäkter som härrör från deras försäljning.

11. Vid tillämpning av resolutionsverktygen ska resolutionsmyndigheterna, på grundval av en värdering som uppfyller kraven i artikel 25, säkerställa återställande av en balanserad derivatportfölj, full fördelning av förluster, påfyllnad av den centrala motpartens eller broinstitutets förfinansierade medel och rekapitalisering av den centrala motparten eller broinstitutet.

Resolutionsmyndigheterna ska säkerställa påfyllnad av den centrala motpartens eller broinstitutets förfinansierade medel och rekapitalisering av den centrala motparten eller broinstitutet enligt vad som avses i första stycket, i den mån som krävs för att återställa den centrala motpartens eller broinstitutets förmåga att uppfylla villkoren för auktorisering och att fortsätta att bedriva den centrala motpartens eller broinstitutets kritiska funktioner, med beaktande av den centrala motpartens eller broinstitutets verksamhetsregler.

Även om andra resolutionsverktyg tillämpas får resolutionsmyndigheterna tillämpa de verktyg som avses i artiklarna 30 och 31 för att rekapitalisera den centrala motparten.

Avsnitt 2

Verktyg för fördelning av positioner och förluster

Artikel 28

Syfte och tillämpningsområde för verktygen för fördelning av positioner och förluster

1. Resolutionsmyndigheterna ska tillämpa verktyget för fördelning av positioner i enlighet med artikel 29 och verktygen för fördelning av förluster i enlighet med artiklarna 30 och 31.
2. Resolutionsmyndigheterna ska tillämpa de verktyg som avses i punkt 1 med hänsyn till kontrakt avseende clearingtjänster och säkerheten i samband med att dessa tjänster tillhandahålls till den centrala motparten.
3. Resolutionsmyndigheterna ska tillämpa det verktyg för fördelning av positioner som avses i artikel 29 för att i förekommande fall på nytt balansera den centrala motpartens eller broinstitutets derivatportfölj.

Resolutionsmyndigheter ska tillämpa de verktyg för fördelning av förluster som avses i artiklarna 30 och 31 för något av följande syften:

- a) För att täcka de förluster i den centrala motparten som bedömts i enlighet med artikel 25.

- b) För att återställa den centrala motpartens förmåga att uppfylla betalningsförpliktelser allt eftersom de förfaller.
- c) För att uppnå det resultat som avses i leden a och b i förhållande till ett broinstitut.
- d) För att stödja överföringen av den centrala motpartens affärsverksamhet genom verktyget för försäljning av verksamhet till en solvent tredje part.

Det verktyg för fördelning av förluster som avses i artikel 30 får tillämpas av resolutionsmyndigheterna i samband med förluster som uppstår till följd av en obeståndshändelse och i samband med förluster som uppstår till följd av en icke-obeståndshändelse. Om det förlustfördelningsverktyg som avses i artikel 30 tillämpas i samband med förluster som uppstår till följd av en icke-obeståndshändelse får det tillämpas endast upp till ett sammanlagt belopp som motsvarar bidraget till den centrala motpartens obeståndsfonder från de clearingmedlemmar som inte är på obestånd och fördelas bland clearingmedlemmarna i proportion till deras bidrag till obeståndsfonderna.

4. Resolutionsmyndigheterna får inte tillämpa de verktyg för fördelning av förluster som avses i artiklarna 30 och 31 i denna förordning för de enheter som avses i artikel 1.4 och 1.5 i förordning (EU) nr 648/2012.

Artikel 29

Delvis eller fullständig uppsägning av kontrakt

1. Resolutionsmyndigheten får säga upp några av eller samtliga följande kontrakt med den centrala motparten i resolution:
 - a) Kontrakten med clearingmedlemmen på obestånd.
 - b) Kontrakten avseende den berörda clearingtjänsten eller tillgångsklassen.
 - c) Den centrala motparten i resolutions övriga kontrakt.

Resolutionsmyndigheten får säga upp de kontrakt som avses i första stycket a i denna punkt endast om överföringen av de tillgångar och positioner som härrör från dessa kontrakt inte har ägt rum i den mening som avses i artikel 48.5 och 48.6 i förordning (EU) nr 648/2012.

Vid utövandet av befogenheten enligt första stycket ska resolutionsmyndigheten säga upp de kontrakt som avses i vart och ett av leden a, b och c i första stycket på ett liknande sätt, utan diskriminering mellan motparterna i dessa avtal, med undantag av de avtalsenliga skyldigheter som inte kan genomdrivas inom en rimlig tidsram.

2. Resolutionsmyndigheten ska underrätta alla berörda clearingmedlemmar om det datum då alla kontrakt som avses i punkt 1 har sagts upp.
3. Innan resolutionsmyndigheten säger upp ett sådant kontrakt som avses i punkt 1 ska den
 - a) kräva att den centrala motparten i resolution värderar varje kontrakt och uppdaterar varje clearingmedlems kontosaldo,
 - b) fastställa det nettobelopp som ska betalas av eller till varje clearingmedlem, med beaktande av eventuell variations-säkerhet som förfallit men är obetald, inklusive variations-säkerhet som ska betalas till följd av de kontraktsvärderingar som avses i led a, och
 - c) underrätta varje clearingmedlem om de fastställda nettobeloppen och kräva att den centrala motparten betalar eller uppbär dem i enlighet med detta.

Clearingmedlemmarna ska utan onödigt dröjsmål meddela sina kunder om tillämpningen av ett sådant verktyg och hur denna tillämpning påverkar dem.

4. Den värdering som avses i punkt 3 a ska i möjligaste mån baseras på ett rättvist marknadspris som fastställs på grundval av den centrala motpartens egna regler och arrangemang, såvida inte resolutionsmyndigheten anser det nödvändigt att använda en annan lämplig prissättningsmetod.

5. Om en clearingmedlem som inte är på obestånd inte kan betala det nettobelopp som fastställts i enlighet med punkt 3 i denna artikel får resolutionsmyndigheten, med beaktande av artikel 21 i denna förordning, kräva att den centrala motparten försätter clearingmedlemmen i fråga på obestånd och använder dess initialsäkerhet och bidrag till obeståndsfonden i enlighet med artikel 45 i förordning (EU) nr 648/2012.

6. Om resolutionsmyndigheten har sagt upp ett eller flera kontrakt av de slag som avses i punkt 1 får den tillfälligt hindra den centrala motparten från att cleara några nya kontrakt av samma slag som det som har sagts upp.

Resolutionsmyndigheten får tillåta den centrala motparten att återuppta clearing av dessa slag av kontrakt endast om de följande villkoren är uppfyllda:

- a) Den centrala motparten uppfyller kraven i förordning (EU) nr 648/2012.
- b) Resolutionsmyndigheten utfärdar och offentliggör ett meddelande om detta på de sätt som avses i artikel 72.3.

7. Esma ska senast den 12 februari 2022 utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010 med närmare uppgifter om den metod som ska användas av resolutionsmyndigheten för att fastställa den värdering som avses i punkt 3 a i den här artikeln.

Artikel 30

Minskning av värdet av eventuella vinster som ska betalas av den centrala motparten till clearingmedlemmar som inte är på obestånd

1. Resolutionsmyndigheten får minska beloppet för den centrala motpartens betalningsskyldigheter gentemot de clearingmedlemmar som inte är på obestånd när dessa skyldigheter härrör från vinster som ska betalas i enlighet med den centrala motpartens förfaranden för betalning av variationssäkerhet eller en betalning som har samma ekonomiska verkan.

2. Resolutionsmyndigheten ska beräkna alla minskningar av betalningsskyldigheter som avses i punkt 1 i denna artikel med hjälp av en rättvis fördelningsmekanism som fastställs i den värdering som gjorts i enlighet med artikel 24.3 och som clearingmedlemmarna underrättas om så snart som resolutionsverktyget tillämpas. Clearingmedlemmarna ska utan onödigt dröjsmål meddela sina kunder om tillämpningen av ett sådant verktyg och det sätt på vilket denna tillämpning påverkar dem. De totala nettovinster som ska minskas för varje clearingmedlem ska stå i proportion till de belopp som den centrala motparten ska betala.

3. En minskning av värdet på vinster som ska betalas ska få verkan och vara omedelbart bindande för den centrala motparten och berörda clearingmedlemmar från den tidpunkt då resolutionsmyndigheten vidtar resolutionsåtgärden.

4. En clearingmedlem som inte är på obestånd ska inte ha några anspråk i några senare förfaranden mot den centrala motparten, eller dess efterföljande enhet, som uppkommer till följd av den minskning av betalningsskyldigheter som avses i punkt 1.

Första stycket i denna punkt ska inte hindra resolutionsmyndigheter från att kräva att den centrala motparten återbetalar clearingmedlemmarna om den minskning som baseras på den preliminära värdering som avses i artikel 26.1 visar sig vara större än den minskning som krävs baserat på den definitiva värdering som avses i artikel 26.2.

5. Om en resolutionsmyndighet bara delvis minskar värdet på de vinster som ska betalas ska den clearingmedlem som inte är på obestånd fortfarande ha det resterande utestående beloppet tillgodo.

6. Den centrala motparten ska i sina verksamhetsregler införa en hänvisning till befogenheten att minska betalningsskyldigheter enligt punkt 1 utöver liknande arrangemang som föreskrivs i dessa verksamhetsregler vid återhämtningsfasen, och ska säkerställa att kontraktarrangemang ingås för att göra det möjligt för resolutionsmyndigheten att utöva sina befogenheter enligt denna artikel.

*Artikel 31***Infordran av medel vid resolution**

1. Resolutionsmyndigheten får begära att clearingmedlemmar som inte är på obestånd lämnar ett kontantbidrag till den centrala motparten som är upp till två gånger så stort som det belopp som motsvarar deras bidrag till den centrala motpartens obeståndsfond. Denna skyldighet att lämna kontantbidrag ska också inkluderas i den centrala motpartens regler och andra kontraktsarrangemang såsom en infordran av medel vid resolution som förbehålls den resolutionsmyndighet som vidtar resolutionsåtgärder. Om resolutionsmyndigheten infordrar ett belopp som överstiger bidraget till obeståndsfonden ska den göra detta först efter att ha bedömt, i samarbete med resolutionsmyndigheterna för clearingmedlemmar som inte är på obestånd, effekterna av detta verktyg på clearingmedlemmar som inte är på obestånd och på medlemsstaternas finansiella stabilitet.

Om den centrala motparten driver flera obeståndsfonder och verktyget tillämpas för att hantera en obeståndshändelse ska beloppet för det kontantbidrag som avses i första stycket avse clearingmedlemmens bidrag till den berörda clearingtjänstens eller tillgångsklassens obeståndsfond.

Om den centrala motparten driver flera obeståndsfonder och verktyget tillämpas för att hantera en icke-obeståndshändelse ska beloppet för det kontantbidrag som avses i första stycket avse summan av clearingmedlemmens bidrag till den centrala motpartens samtliga obeståndsfonder.

Resolutionsmyndigheten får utöva infordran av medel vid resolution oavsett om alla avtalsenliga skyldigheter som kräver kontantbidrag från clearingmedlemmar som inte är på obestånd har uttömts.

Resolutionsmyndigheten ska fastställa beloppet för kontantbidraget från varje clearingmedlem som inte är på obestånd i proportion till dess bidrag till obeståndsfonden upp till den gräns som anges i första stycket.

Resolutionsmyndigheten får kräva att den centrala motparten till clearingmedlemmar återbetalar det eventuella överskjutande beloppet av en infordran av medel vid resolution om det visar sig att nivån på den gjorda infordran av medel vid resolution som baseras på en preliminär värdering enligt artikel 26.1 överstiger den nivå som krävs baserat på den definitiva värdering som avses i artikel 26.2.

2. Om en clearingmedlem som inte är på obestånd inte betalar det belopp som krävs får resolutionsmyndigheten kräva att den centrala motparten försätter den clearingmedlemmen på obestånd och använder dess initialsäkerhet och bidrag till obeståndsfonden i enlighet med artikel 45 i förordning (EU) nr 648/2012 upp till det krävda beloppet.

*Avsnitt 3***Nedskrivning och konvertering av äganderättsinstrument, skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet***Artikel 32***Krav på nedskrivning och konvertering av äganderättsinstrument, skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet**

1. Resolutionsmyndigheten ska tillämpa verktyget för nedskrivning och konvertering i enlighet med artikel 33 med avseende på äganderättsinstrument och skuldinstrument som getts ut av den centrala motparten i resolution eller andra åtaganden utan säkerhet för att absorbera förluster, rekapitalisera den centrala motparten eller ett broinstitut, eller för att stödja tillämpningen av verktyget för försäljning av verksamhet.

2. På grundval av den värdering som gjorts i enlighet med artikel 24.3 ska resolutionsmyndigheten fastställa
 - a) det belopp med vilket de äganderättsinstrument, skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet måste skrivas ned med beaktande av eventuella förluster som ska absorberas av genomdrivandet av clearingmedlemmars eller andra tredje parter eventuella utestående skyldigheter mot den centrala motparten, och
 - b) det belopp med vilket skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet måste konverteras till äganderättsinstrument för att återställa kapitalkraven för den centrala motparten eller broinstitutet.

Artikel 33

Bestämmelser som reglerar nedskrivning eller konvertering av äganderättsinstrument, skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet

1. Resolutionsmyndigheten ska tillämpa verktyget för nedskrivning och konvertering i enlighet med den prioritetsordning som gäller vid normala insolvensförfaranden.
2. Innan kapitalbeloppet för skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet minskas eller konverteras ska resolutionsmyndigheten minska det nominella beloppet för äganderättsinstrument i proportion till förlusterna och, vid behov, upp till deras fulla värde.

Om den centrala motparten, i överensstämmelse med den värdering som gjorts enligt artikel 24.3, har ett positivt nettovärde efter minskningen av det nominella beloppet för äganderättsinstrument ska resolutionsmyndigheten, allt efter omständigheterna, dra in eller späda ut dessa äganderättsinstrument.

3. Resolutionsmyndigheten ska sätta ned, konvertera, eller både och, kapitalbeloppet för skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet i den mån som krävs för att uppfylla resolutionsmålen och, vid behov, upp till dessa instruments eller åtagandens fulla värde.
4. Resolutionsmyndigheten ska inte tillämpa verktyget för nedskrivning och konvertering för följande åtaganden:
 - a) Åtaganden gentemot anställda, vad avser inarbetad lön, pensionsförmåner eller annan fast ersättning, med undantag av eventuella rörliga delar av ersättning som inte regleras genom kollektivavtal.
 - b) Åtaganden gentemot borgenärer inom affärs- eller handelssektorn, som uppkommer till följd av att den centrala motparten tillhandhållits varor eller tjänster som är avgörande för dess löpande verksamhet, däribland it-tjänster, allmännyttiga tjänster och hyra, förvaltning och underhåll av lokaler.
 - c) Åtaganden gentemot skatte- och socialförsäkringsmyndigheter, förutsatt att dessa skyldigheter är prioriterade enligt tillämplig insolvensrätt.
 - d) Åtaganden gentemot system eller operatörer av system som har betecknats som system enligt direktiv 98/26/EG, gentemot deltagare i den mån åtagandena härrör från deras deltagande i sådana system, gentemot andra centrala motparter och gentemot centralbanker.
 - e) Initialsäkerheter.
5. Om det nominella värdet för ett äganderättsinstrument eller kapitalbeloppet för ett skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet sätts ned ska följande villkor gälla:
 - a) Denna nedsättning ska vara permanent.
 - b) Innehavaren av instrumentet ska inte ha några fordringar i samband med denna nedsättning, med undantag för redan upplupna åtaganden, skadeståndsskulder som uppkommit till följd av att nedsättningens lagenlighet överklagats, eventuella fordringar baserade på äganderättsinstrument som getts ut eller överförts enligt punkt 6 i denna artikel, eller betalningsfordringar i enlighet med artikel 62.

- c) Om detta bara är en delvis nedsättning ska det arrangemang som gav upphov till det ursprungliga åtagandet fortsätta att gälla för den återstående delen av beloppet, med förbehåll för eventuella nödvändiga ändringar av villkoren i det arrangemanget till följd av nedsättningen.

Första stycket a ska inte hindra resolutionsmyndigheter från att tillämpa en uppskrivningsmekanism för att återbetala innehavare av skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet och därefter innehavare av äganderättsinstrument, om den nedskrivning som gjorts baserat på den preliminära värdering som avses i artikel 26.1 visar sig vara större än de belopp som krävs baserat på den definitiva värdering som avses i artikel 26.2.

6. Vid konvertering av skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet enligt punkt 3 får resolutionsmyndigheten kräva att den centrala motparten ger ut eller överför äganderättsinstrument till innehavarna av skuldinstrumenten eller andra åtaganden utan säkerhet.

7. Resolutionsmyndigheten ska bara konvertera skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet enligt punkt 3 om följande villkor är uppfyllda:

- a) Äganderättsinstrumentet ges ut innan den centrala motparten ger ut äganderättsinstrument för att tillhandahålla kapital från staten eller ett offentligt organ.
- b) Konverteringskursen utgör en lämplig ersättning till berörda fordringsägare för eventuell förlust som uppkommit till följd av att nedskrivnings- och konverteringsbefogenheterna utövats, i linje med deras behandling vid normala insolvensförfaranden.

Efter en eventuell konvertering av skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet till äganderättsinstrument ska de sistnämnda tecknas eller utan dröjsmål överföras efter konverteringen.

8. Vid tillämpningen av punkt 7 ska resolutionsmyndigheten, i samband med utarbetandet och upprätthållandet av den centrala motpartens resolutionsplan och som en del av befogenheterna att undanröja hinder för den centrala motpartens möjlighet till resolution, säkerställa att den centrala motparten alltid kan ge ut det antal äganderättsinstrument som krävs.

Artikel 34

Verkan av nedskrivning och konvertering

Resolutionsmyndigheten ska slutföra eller kräva slutförande av alla administrativa och förfarandemässiga uppgifter som är nödvändiga för att ge verkan åt tillämpningen av verktyget för nedskrivning och konvertering, inbegripet följande:

- a) Ändring av alla relevanta register.
- b) Avlistning eller avförande från handel av äganderättsinstrument eller skuldinstrument.
- c) Listning eller upptagande till handel av nya äganderättsinstrument.
- d) Återlistning eller återupptagande av eventuella skuldinstrument som skrivits ned, utan kravet på utfärdande av ett prospekt i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 ⁽²⁴⁾.

Artikel 35

Undanröjande av förfarandemässiga hinder för nedskrivning och konvertering

1. Vid tillämpning av artikel 32.1 ska den behöriga myndigheten kräva att den centrala motparten vid alla tidpunkter innehar en tillräcklig mängd äganderättsinstrument för att säkerställa att den centrala motparten kan ge ut tillräckligt med nya äganderättsinstrument och att utgivningen av eller konverteringen till äganderättsinstrument kan utföras på ett effektivt sätt.

⁽²⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1129 av den 14 juni 2017 om prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel på en reglerad marknad, och om upphävande av direktiv 2003/71/EG (EUT L 168, 30.6.2017, s. 12).

2. Resolutionsmyndigheten ska tillämpa verktyget för nedskrivning och konvertering oberoende av eventuella bestämmelser i den centrala motpartens stiftelseurkund eller stadgar, inbegripet avseende företrädesrätt för aktieägare eller krav på aktieägares medgivande för en kapitalökning.

Artikel 36

Inlämnande av en omorganiseringsplan för verksamheten

1. Centrala motparter ska inom en månad efter tillämpningen av de verktyg som avses i artikel 32 se över orsakerna till sitt fallissemang och lämna in översynen till resolutionsmyndigheten tillsammans med en omorganiseringsplan för verksamheten i enlighet med artikel 37. I fall då unionens regler för statligt stöd är tillämpliga ska den planen, inbegripet efter eventuella ändringar i enlighet med artikel 38 och såsom den genomförts i enlighet med artikel 39, vara förenlig med den omstruktureringsplan som den centrala motparten är skyldig att lämna in till kommissionen i enlighet med de reglerna.

Om det är nödvändigt för att resolutionsmålen ska uppnås får resolutionsmyndigheten förlänga den period som avses i första stycket med högst två månader.

2. I fall då en omstruktureringsplan ska lämnas in enligt unionens regler om statligt stöd ska inlämnandet av omorganiseringsplanen för verksamheten inte påverka den tidsfrist som fastställts i de reglerna för inlämning av omstruktureringsplanen.

3. Resolutionsmyndigheten ska lämna in översynen och omorganiseringsplanen för verksamheten, samt en eventuell reviderad plan i enlighet med artikel 38, till den behöriga myndigheten och till resolutionskollegiet.

Artikel 37

Omorganiseringsplanens innehåll

1. I den omorganiseringsplan för verksamheten som avses i artikel 36 ska åtgärder fastställas som syftar till att återställa den långsiktiga bärkraften hos den centrala motparten eller delar av dess verksamhet inom rimlig tid. Dessa åtgärder ska baseras på realistiska antaganden vad gäller de ekonomiska och finansiella marknadsförhållanden under vilka den centrala motparten kommer att vara verksam.

Omorganiseringsplanen för verksamheten ska ta hänsyn till den rådande situationen och framtidsutsikterna på de finansiella marknaderna och spegla antaganden om bästa och värsta möjliga utfall, inbegripet en kombination av händelser för att identifiera den centrala motpartens största svagheter. Antagandena ska jämföras med lämpliga sektorsövergripande riktmärken.

2. Omorganiseringsplanen för verksamheten ska innehålla åtminstone följande:

- a) En detaljerad analys av de faktorer och omständigheter som har lett till att den centrala motparten fallerat eller sannolikt kommer att falla.
- b) En beskrivning av de åtgärder som ska antas för att återställa den centrala motpartens långsiktiga bärkraft.
- c) En tidsplan för genomförandet av dessa åtgärder.

3. Åtgärderna för att återställa en central motparts långsiktiga bärkraft får omfatta följande:

- a) Omorganisering och omstrukturering av den centrala motpartens verksamhet.
- b) Ändringar av den centrala motpartens operativa system och infrastruktur.
- c) Försäljning av tillgångar eller affärsområden.
- d) Ändringar av den centrala motpartens riskhantering.

4. Esma ska senast den 12 februari 2023 utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare ange vad en omorganiseringsplan för verksamheten minst ska innehålla enligt punkt 2.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 38

Bedömning och antagande av omorganiseringsplanen för verksamheten

1. Inom en månad efter den centrala motpartens inlämnande av en omorganiseringsplan för verksamheten enligt artikel 36.1 ska resolutionsmyndigheten och den behöriga myndigheten bedöma om åtgärderna i den planen skulle återställa den centrala motpartens långsiktiga bärkraft på ett tillförlitligt sätt.

Om resolutionsmyndigheten och den behöriga myndigheten finner att planen skulle återställa den centrala motpartens långsiktiga bärkraft ska resolutionsmyndigheten godkänna planen.

2. Om resolutionsmyndigheten eller den behöriga myndigheten inte finner att de åtgärder som föreskrivs i planen skulle återställa den centrala motpartens långsiktiga bärkraft ska resolutionsmyndigheten underrätta den centrala motparten om sina betänkligheter och kräva att den lämnar in en ändrad plan som åtgärdar dessa betänkligheter inom två veckor efter underrättelsen.

3. Resolutionsmyndigheten och den behöriga myndigheten ska bedöma den ändrade planen och resolutionsmyndigheten ska inom en vecka efter mottagandet av den planen underrätta den centrala motparten om huruvida betänkligheterna åtgärdats på lämpligt sätt eller om ytterligare ändringar krävs.

4. Esma ska senast den 12 februari 2023 utarbeta utkast till tekniska standarder för tillsyn för att närmare ange vilka kriterier som en omorganiseringsplan för verksamheten ska uppfylla för att få resolutionsmyndighetens godkännande enligt punkt 1.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 39

Genomförande och övervakning av omorganiseringsplanen för verksamheten

1. Den centrala motparten ska genomföra omorganiseringsplanen för verksamheten och ska på begäran och åtminstone var sjätte månad lämna en rapport till resolutionsmyndigheten och den behöriga myndigheten om de framsteg som görs vad gäller genomförandet av den planen.

2. Resolutionsmyndigheten får, i samråd med den behöriga myndigheten, kräva att den centrala motparten vid behov reviderar planen för att uppnå det mål som avses i artikel 37.1.

Avsnitt 4

Verktyg för försäljning av verksamhet

Artikel 40

Verktyg för försäljning av verksamhet

1. Resolutionsmyndigheten får överföra följande till en köpare som inte är ett broinstitut:
 - a) Äganderättsinstrument som getts ut av en central motpart i resolution.

b) Alla tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden för en central motpart i resolution.

Den överföring som avses i första stycket ska äga rum utan att medgivande erhålls från aktieägarna i den centrala motparten eller andra tredje parter än köparen och utan att några andra förfarandekrav enligt bolags- eller värdepappersrätt än de som anges i artikel 41 följs.

2. En överföring enligt punkt 1 ska göras på affärsmässiga villkor, med beaktande av omständigheterna, och i överensstämmelse med unionens regler om statligt stöd.

Vid tillämpningen av första stycket i denna punkt ska resolutionsmyndigheten vidta alla rimliga åtgärder för att erhålla affärsmässiga villkor som är förenliga med den värdering som gjorts enligt artikel 24.3.

3. All eventuell ersättning som betalas av köparen ska med förbehåll för artikel 27.10 vara till förmån för

- a) ägarna till äganderättsinstrumenten, om försäljningen av verksamhet har skett genom överföring av äganderättsinstrument som getts ut av den centrala motparten i resolution från innehavarna av dessa instrument till köparen,
- b) den centrala motparten i resolution, om försäljningen av verksamhet har skett genom överföring av vissa eller samtliga av den centrala motpartens tillgångar eller skulder till köparen,
- c) alla clearingmedlemmar som inte är på obestånd och som har lidit förluster till följd av tillämpningen av resolutionsverktygen vid resolution, i proportion till deras förluster vid resolution.

4. Fördelningen av all eventuell ersättning som betalas av köparen i enlighet med punkt 3 i denna artikel ska utföras enligt följande:

- a) I samband med en händelse som omfattas av den centrala motpartens vattenfallsprincip vid obestånd i enlighet med artiklarna 43 och 45 i förordning (EU) nr 648/2012, i omvänd ordning i förhållande till hur förlusterna har ålagts enligt den centrala motpartens vattenfallsprincip vid obestånd, eller
- b) i samband med en händelse som inte omfattas av den centrala motpartens vattenfallsprincip vid obestånd i enlighet med artiklarna 43 och 45 i förordning (EU) nr 648/2012, i omvänd ordning i förhållande till hur förlusterna har fördelats i enlighet med den centrala motpartens tillämpliga regler.

Eventuell återstående ersättning ska därefter fördelas enligt fordringarnas prioritetsordning vid normala insolvensförfaranden.

5. Resolutionsmyndigheten får utöva den överföringsbefogenhet som avses i punkt 1 mer än en gång för att göra kompletterande överföringar av äganderättsinstrument som getts ut av den centrala motparten eller, allt efter omständigheterna, den centrala motpartens tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden.

6. Resolutionsmyndigheten kan, med köparens samtycke, överföra de tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden som hade överförts till köparen tillbaka till den centrala motparten i resolution eller äganderättsinstrumenten tillbaka till deras ursprungliga ägare.

Om resolutionsmyndigheten använder den överföringsbefogenhet som avses i första stycket ska den centrala motparten i resolution eller de ursprungliga ägarna vara skyldiga att ta tillbaka alla sådana tillgångar, rättigheter, skyldigheter, åtaganden eller äganderättsinstrument.

7. En överföring enligt punkt 1 ska ske oberoende av om köparen är auktoriserad att tillhandahålla tjänsterna och utföra den verksamhet som följer av förvärvet.

Om köparen inte är auktoriserad att tillhandahålla de tjänster och utföra den verksamhet som följer av förvärvet ska resolutionsmyndigheten, i samråd med den behöriga myndigheten, göra en lämplig bedömning av huruvida kraven på tillbörlig aktsamhet är uppfyllda för köparen och säkerställa att köparen har den professionella och tekniska kapaciteten att utföra den förvärvade centrala motpartens funktioner och att denna lämnar in en ansökan om auktorisering så snart det är praktiskt möjligt och senast en månad från tillämpningen av verktyget för försäljning av verksamhet. Den behöriga myndigheten ska säkerställa att en sådan ansökan om auktorisering tas under övervägande på ett skyndsamt sätt.

8. Om överföring av äganderättsinstrument som avses i punkt 1 i denna artikel leder till ett förvärv av eller ökar ett kvalificerat innehav som avses i artikel 31.2 i förordning (EU) nr 648/2012 ska den behöriga myndigheten utföra den bedömning som avses i den artikeln inom en period som varken försenar tillämpningen av verktyget för försäljning av verksamhet eller hindrar att resolutionsåtgärden uppnår de relevanta resolutionsmålen.

9. Om den behöriga myndigheten inte har slutfört den bedömning som avses i punkt 8 senast den dag då överföringen av äganderättsinstrument träder i kraft ska följande gälla:

- a) Överföringen av äganderättsinstrument ska omedelbart få rättslig verkan från och med den dag då de överförs.
- b) Under bedömningsperioden och under en eventuell avyttringsperiod som föreskrivs i led f i denna punkt ska köparens rösträtt som är kopplad till dessa äganderättsinstrument tillfälligt upphävas och uteslutande innehas av resolutionsmyndigheten, vilken inte ska ha någon skyldighet att utöva sådan rösträtt och inte, såvida inte åtgärden eller underlåtenheten innebär grov oaktsamhet eller allvarlig försummelse, ha någon ansvarsskyldighet när det gäller att utöva eller avstå från att utöva sådan rösträtt.
- c) Under bedömningsperioden och under en eventuell avyttringsperiod som föreskrivs i led f i denna punkt ska de sanktioner som föreskrivs i artikel 22.3 i förordning (EU) nr 648/2012 eller de åtgärder vid överträdelse av krav för förvärv eller avyttring av kvalificerade innehav som föreskrivs i artikel 30 i förordning (EU) nr 648/2012 inte tillämpas på den överföringen.
- d) Den behöriga myndigheten ska utan dröjsmål efter att ha slutfört sin bedömning underrätta resolutionsmyndigheten och köparen skriftligen om resultatet av sin bedömning i enlighet med artikel 32 i förordning (EU) nr 648/2012.
- e) Om den behöriga myndigheten inte motsätter sig överföringen ska de rösträtter som är kopplade till dessa äganderättsinstrument anses ha tilldelats köparen från och med den underrättelse som avses i led d i denna punkt.
- f) Om den behöriga myndigheten motsätter sig överföringen av äganderättsinstrument ska led b fortsätta att tillämpas och resolutionsmyndigheten får, efter att ha beaktat marknadsvillkoren, fastställa en avyttringsperiod inom vilken köparen ska avyttra sådana äganderättsinstrument.

10. Vid utövandet av sina rättigheter att tillhandahålla tjänster i enlighet med förordning (EU) nr 648/2012 ska köparen anses utgöra en fortsättning på den centrala motparten i resolution och får fortsätta att utöva alla sådana rättigheter som utövades av den centrala motparten i resolution avseende de överförda tillgångarna, rättigheterna, skyldigheterna eller åtagandena.

11. Den köpare som avses i punkt 1 ska inte hindras från att utöva den centrala motpartens rätt till medlemskap eller från att få tillgång till betalnings- och avvecklingssystem och andra anknutna finansmarknadsinfrastrukturer och handelsplatser under förutsättning att köparen uppfyller kriterierna för medlemskap eller deltagande i dessa system eller infrastrukturer eller handelsplatser.

Utan hinder av första stycket får köparen inte nekas tillgång till betalnings- och avvecklingssystem och andra anknutna finansmarknadsinfrastrukturer och handelsplatser på grund av att köparen saknar kreditbetyg från ett kreditvärderingsinstitut eller att det kreditbetyget är lägre än de kreditbetygsnivåer som krävs för att beviljas tillgång till systemen eller infrastrukturer eller handelsplatserna.

Om köparen inte uppfyller de kriterier som anges i första stycket får köparen fortsätta att utöva den centrala motpartens rätt till medlemskap och ha tillgång till dessa system och andra infrastrukturer och handelsplatser under den period som fastställs av resolutionsmyndigheten. Den perioden ska inte överstiga tolv månader.

12. Om inte annat föreskrivs i denna förordning ska aktieägare, borgenärer, clearingmedlemmar och kunder hos den centrala motparten i resolution och andra tredje parter vars tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden inte överförs inte ha några rättigheter till, eller med avseende på, de överförda tillgångarna, rättigheterna, skyldigheterna eller åtagandena.

Artikel 41

Verktyget för försäljning av verksamhet: förfarandekrav

1. När resolutionsmyndigheten tillämpar verktyget för försäljning av verksamhet avseende en central motpart ska resolutionsmyndigheten annonsera att de tillgångar, rättigheter, skyldigheter, åtaganden eller äganderättsinstrument som ska överföras är tillgängliga, eller vidta åtgärder för saluföring av dem. Grupper av rättigheter, tillgångar, skyldigheter och åtaganden får saluföras separat.
2. Utan att det i tillämpliga fall påverkar tillämpningen av unionens regler om statligt stöd ska den saluföring som avses i punkt 1 utföras enligt följande kriterier:
 - a) Den ska vara så transparent som möjligt och får inte ge en i sak missvisande bild av den centrala motpartens tillgångar, rättigheter, skyldigheter, åtaganden eller äganderättsinstrument, med beaktande av omständigheterna och särskilt behovet av att bevara finansiell stabilitet.
 - b) Den ska inte favorisera eller diskriminera potentiella köpare på ett otillbörligt sätt.
 - c) Den ska vara fri från intressekonflikter.
 - d) Den ska beakta behovet av att vidta en snabb resolutionsåtgärd.
 - e) Den ska eftersträva en maximering, så långt det är möjligt, av försäljningspriset för de berörda äganderättsinstrumenten, tillgångarna, rättigheterna, skyldigheterna eller åtagandena.

De kriterier som anges i första stycket ska inte hindra resolutionsmyndigheten från att värva särskilda potentiella köpare.

3. Genom undantag från punkterna 1 och 2 får resolutionsmyndigheten tillämpa verktyget för försäljning av verksamhet utan att iaktta saluföringskravet eller saluföra tillgångarna, rättigheterna, skyldigheterna, åtagandena eller äganderättsinstrumenten om den fastställer att uppfyllandet av det kravet eller de kriterierna sannolikt skulle undergräva ett eller flera av resolutionsmålen, bland annat genom att ge upphov till ett reellt hot mot den finansiella stabiliteten.

Avsnitt 5

Broinstitutsverktyg

Artikel 42

Broinstitutsverktyg

1. Resolutionsmyndigheten får till ett broinstitut överföra
 - a) äganderättsinstrument som getts ut av en central motpart i resolution,
 - b) alla tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden för en central motpart i resolution.

Den överföring som avses i första stycket får äga rum utan att medgivande erhålls från aktieägarna i den centrala motparten i resolution eller andra tredje parter än broinstitutet och utan att uppfylla några andra förfarandekrav enligt bolags- eller värdepappersrätt än de som anges i artikel 43.

2. Broinstitutet ska vara en juridisk person som
 - a) kontrolleras av resolutionsmyndigheten och ägs helt eller delvis av en eller flera offentliga myndigheter, vilket kan inbegripa resolutionsmyndigheten, och

- b) har inrättats eller använts för att ta emot och inneha vissa eller samtliga äganderättsinstrument som getts ut av en central motpart i resolution eller vissa eller alla av den centrala motpartens tillgångar, rättigheter, skyldigheter och åtaganden i syfte att upprätthålla den centrala motpartens kritiska funktioner och därefter sälja den centrala motparten.
3. När resolutionsmyndigheten använder broinstitutets verktyget ska den säkerställa att det totala värdet av de åtaganden och skyldigheter som överförs till broinstitutet inte överstiger det totala värdet av de rättigheter och tillgångar som överförs från den centrala motparten i resolution.
4. All eventuell ersättning som betalas av broinstitutet ska med förbehåll för artikel 27.10 vara till förmån för
- a) ägarna till äganderättsinstrumenten, om överföringen till broinstitutet har skett genom att äganderättsinstrument som getts ut av den centrala motparten i resolution har överförts från innehavarna av dessa instrument till broinstitutet,
- b) den centrala motparten i resolution, om överföringen till broinstitutet har skett genom att vissa eller alla av den centrala motpartens tillgångar eller åtaganden har överförts till broinstitutet,
- c) alla clearingmedlemmar som inte är på obestånd som har lidit förluster till följd av tillämpningen av resolutionsverktygen vid resolution, i proportion till deras förluster vid resolution.
5. Fördelning av all eventuell ersättning som betalas av broinstitutet i enlighet med punkt 4 i denna artikel ska utföras enligt följande
- a) i samband med en händelse som omfattas av den centrala motpartens vattenfallsprincip vid obestånd i enlighet med artiklarna 43 och 45 i förordning (EU) nr 648/2012, i omvänd ordning i förhållande till hur förlusterna har ålagts enligt den centrala motpartens vattenfallsprincip vid obestånd, eller
- b) i samband med en händelse som inte omfattas av den centrala motpartens vattenfallsprincip vid obestånd i enlighet med artiklarna 43 och 45 i förordning (EU) nr 648/2012, i omvänd ordning i förhållande till hur förlusterna har fördelats i enlighet med den centrala motpartens tillämpliga regler.

Eventuell återstående ersättning ska fördelas enligt fordringarnas prioritetsordning vid normala insolvensförfaranden.

6. Resolutionsmyndigheten får utöva den överföringsbefogenhet som avses i punkt 1 mer än en gång för att göra kompletterande överföringar av äganderättsinstrument som getts ut av en central motpart eller av dess tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden.

7. Resolutionsmyndigheten får överföra de rättigheter, skyldigheter, tillgångar eller åtaganden som hade överförts till broinstitutet tillbaka till den centrala motparten i resolution, eller äganderättsinstrumenten tillbaka till deras ursprungliga ägare om denna överföring uttryckligen föreskrivs i det instrument genom vilket den överföring som avses i punkt 1 görs.

Om resolutionsmyndigheten använder den överföringsbefogenhet som avses i första stycket ska den centrala motparten i resolution eller de ursprungliga ägarna vara skyldiga att ta tillbaka alla sådana tillgångar, rättigheter, skyldigheter, åtaganden eller äganderättsinstrument, förutsatt att villkoren i denna punkt första stycket eller i punkt 8 är uppfyllda.

8. Om de specifika äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden inte omfattas av de klasser av, eller uppfyller de villkor för överföring av, äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden som anges i det instrument genom vilket överföringen gjordes får resolutionsmyndigheten överföra dem från broinstitutet tillbaka till den centrala motparten i resolution eller de ursprungliga ägarna.

9. En överföring som avses i punkterna 7 och 8 får utföras när som helst och ska uppfylla alla andra villkor som anges i det instrument genom vilket överföringen gjordes för det aktuella ändamålet.

10. Resolutionsmyndigheten får överföra äganderättsinstrument eller tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden från broinstitutet till en tredje part.

11. Vid utövandet av rättigheter att tillhandahålla tjänster i enlighet med förordning (EU) nr 648/2012 ska ett broinstitut anses utgöra en fortsättning på den centrala motparten i resolution och får fortsätta att utöva alla sådana rättigheter som utövades av den centrala motparten i resolution med avseende på de överförda tillgångarna, rättigheterna, skyldigheterna eller åtagandena.

För alla andra ändamål får resolutionsmyndigheter kräva att ett broinstitut ska anses utgöra en fortsättning på den centrala motparten i resolution och kunna få fortsätta att utöva alla sådana rättigheter som utövades av den centrala motparten i resolution med avseende på de överförda tillgångarna, rättigheterna, skyldigheterna eller åtagandena.

12. Broinstitutet ska inte hindras från att utöva den centrala motpartens rätt till medlemskap och tillgång till betalnings- och avvecklingssystem och andra anknutna finansmarknadsinfrastrukturer och handelsplatser, förutsatt att det uppfyller kriterierna för medlemskap och deltagande i sådana system eller finansmarknadsinfrastrukturer eller handelsplatser.

Trots första stycket får broinstitutet inte nekas tillgång till betalnings- och avvecklingssystem och andra finansmarknadsinfrastrukturer och handelsplatser på grund av att broinstitutet saknar kreditbetyg från ett kreditvärderingsinstitut eller att det kreditbetyget är lägre än de kreditbetygsnivåer som krävs för att beviljas tillgång till systemen eller infrastrukturerna eller handelsplatserna.

Om broinstitutet inte uppfyller de kriterier som anges i första stycket får det fortsätta att utöva den centrala motpartens rätt till medlemskap och ha tillgång till dessa system och andra infrastrukturer och handelsplatser under den period som fastställs av resolutionsmyndigheten. Den perioden får inte överstiga tolv månader.

13. Aktieägare, borgenärer, clearingmedlemmar och kunder i den centrala motparten i resolution och andra tredje parter vars tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden inte överförs till broinstitutet ska inte ha några rättigheter till, eller avseende, de till broinstitutet överförda tillgångarna, rättigheterna, skyldigheterna eller åtagandena eller gentemot dess styrelse eller verkställande ledning.

14. Broinstitutet ska inte ha några skyldigheter eller något ansvar gentemot aktieägare eller borgenärer i den centrala motparten i resolution, och styrelsen eller den verkställande ledningen i broinstitutet ska inte ha någon ansvarsskyldighet gentemot sådana aktieägare eller borgenärer när det gäller åtgärder och underlåtenhet att vidta åtgärder vid fullgörandet av deras uppgifter, såvida inte åtgärden eller underlåtenheten beror på grov oaktsamhet eller allvarlig försummelse i enlighet med tillämplig nationell rätt.

Artikel 43

Broinstitutet: förfarandekrav

1. Broinstitutet ska uppfylla samtliga följande krav:

a) Broinstitutet ska begära resolutionsmyndighetens godkännande för allt det följande:

i) Bolagsordningen för broinstitutet.

ii) Ledamöterna i broinstitutets styrelse, om dessa ledamöter inte utses direkt av resolutionsmyndigheten.

iii) Ansvarsområden för och ersättning till ledamöterna i broinstitutets styrelse, om ersättningen och ansvarsfördelningen inte fastställts av resolutionsmyndigheten.

iv) Broinstitutets strategi och riskprofil.

b) Broinstitutet ska under resolutionen överta den centrala motpartens auktoriseringar att tillhandahålla tjänster eller utföra den verksamhet som följer av den överföring som avses i artikel 42.1 i denna förordning i enlighet med förordning (EU) nr 648/2012.

Utan hinder av första stycket b och om det är nödvändigt för att uppnå resolutionsmålen, får broinstitutet under en kort tidsperiod i början av sin verksamhet auktoriseras utan att det uppfyller kraven i förordning (EU) nr 648/2012. Resolutionsmyndigheten ska i detta syfte lämna in en begäran om sådan auktorisation till den behöriga myndigheten. Om den behöriga myndigheten beslutar att bevilja en sådan auktorisation ska den ange den period under vilken broinstitutet är undantaget från skyldigheten att uppfylla kraven i förordning (EU) nr 648/2012. Den perioden får inte vara längre än tolv månader. Under denna period ska broinstitutet anses vara en kvalificerad central motpart enligt definitionen i artikel 4.1.88 i förordning (EU) nr 575/2013 vid tillämpning av den förordningen.

Trots den period som avses i andra stycket får undantaget, när det gäller tillsynskrav enligt avdelning IV kapitel 3 i förordning (EU) nr 648/2012, endast gälla under en period på upp till tre månader. Det får förlängas med en eller två ytterligare perioder på upp till tre månader om det är nödvändigt för att uppnå resolutionsmålen.

2. Med förbehåll för eventuella begränsningar som åläggs i enlighet med unionens konkurrensregler eller nationella konkurrensregler ska ledningen i broinstitutet driva det med målet att upprätthålla kontinuiteten i dess kritiska funktioner och sälja broinstitutet eller någon av dess tillgångar, rättigheter, skyldigheter och åtaganden till en eller flera köpare inom den privata sektorn. Försäljningen ska äga rum när marknadsvillkoren är lämpliga och inom den tidsperiod som anges i punkt 5 och, i tillämpliga fall, punkt 6.

3. Resolutionsmyndigheten ska fatta ett beslut om att broinstitutet inte längre är ett broinstitut enligt artikel 42.2, i något av följande fall:

- a) Resolutionsmålen är uppfyllda.
- b) Broinstitutet slås samman med en annan enhet.
- c) Broinstitutet upphör att uppfylla kraven i artikel 42.2.
- d) Broinstitutet eller praktiskt taget alla dess tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden har sålts i enlighet med punkterna 2 och 4 i denna artikel.
- e) Den period som anges i punkt 5 i denna artikel, eller i tillämpliga fall punkt 6 i denna artikel, löper ut.
- f) De kontrakt som clearas av broinstitutet har reglerats, löpt ut eller slutavräknats och den centrala motpartens rättigheter och skyldigheter avseende dessa kontrakt är således fullt infriade.

4. Före försäljningen av broinstitutet eller dess tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden ska resolutionsmyndigheten annonsera att de delar som ska säljas är tillgängliga och säkerställa att de saluförs öppet och transparent och att de inte ger en i sak missvisande bild.

Resolutionsmyndigheten ska utföra den försäljning som avses i första stycket på affärsmässiga villkor och ska inte på otillbörligt sätt favorisera eller diskriminera potentiella köpare.

5. Resolutionsmyndigheten ska avsluta ett broinstituts verksamhet två år efter den dag då den sista överföringen från den centrala motparten i resolution görs.

När resolutionsmyndigheten avslutar ett broinstituts verksamhet ska den begära att den behöriga myndigheten återkallar auktoriseringen för broinstitutet.

6. Resolutionsmyndigheten får förlänga den period som avses i punkt 5 med en eller flera ytterligare ettårsperioder om en förlängning är nödvändig för att uppnå de resultat som avses i punkt 3 a–d.

Beslutet att förlänga den period som avses i punkt 5 ska motiveras och innehålla en utförlig bedömning av situationen i broinstitutet i förhållande till gällande marknadsförhållanden och marknadsutsikter.

7. Om verksamheten i broinstitutet avslutas under de omständigheter som avses i punkt 3 d eller e ska broinstitutet avvecklas genom normala insolvensförfaranden.

Om inte annat föreskrivs i denna förordning ska alla eventuella intäkter som uppkommer till följd av avslutandet av broinstitutet vara till förmån för dess aktieägare.

Om ett broinstitut används för att överföra tillgångar och åtaganden från fler än en central motpart i resolution ska de intäkter som avses i andra stycket fördelas på de tillgångar och åtaganden som överförs från var och en av de centrala motparterna i resolution.

Avsnitt 6

Ytterligare finansieringsarrangemang

Artikel 44

Alternativa finansieringsmedel

Resolutionsmyndigheten får ingå kontrakt om att låna eller erhålla andra former av finansiellt stöd, inklusive från förfinansierade medel tillgängliga i någon obeståndsfond som inte är uttömd i den centrala motparten i resolution, när så krävs för att uppfylla tillfälliga likviditetsbehov i syfte att säkerställa en ändamålsenlig tillämpning av resolutionsverktygen.

Avsnitt 7

Statliga stabiliseringsverktyg

Artikel 45

Statliga finansiella stabiliseringsverktyg

1. I en mycket exceptionell situation med en systemkris får medlemsstaterna tillämpa de statliga stabiliseringsverktygen i enlighet med artiklarna 46 och 47 för att försätta en central motpart i resolution endast om de följande villkoren är uppfyllda:

- a) Det finansiella stödet är nödvändigt för att uppnå de resolutionsmål som avses i artikel 21.
- b) Det finansiella stödet används endast som en sista utväg i enlighet med punkt 3 i denna artikel efter det att alla resolutionsverktyg så långt det är praktiskt möjligt har bedömts och utnyttjats samtidigt som den finansiella stabiliteten upprätthålls.
- c) Det finansiella stödet är tidsbegränsat.
- d) Det finansiella stödet är förenligt med unionens regler för statligt stöd.

- e) Medlemsstaten har i förväg fastställt omfattande och trovärdiga arrangemang, på ett sätt som är förenligt med unionens regler om statligt stöd, för återhämtande under en lämplig period, och i enlighet med artikel 27.10, av insatta offentliga medel, i den mån de inte återfås till fullo genom försäljning till privata köpare i enlighet med artikel 46.3 eller 47.2.

Statliga stabiliseringsverktyg ska tillämpas i enlighet med nationell rätt antingen under ledning av det behöriga ministeriet eller regeringen i nära samarbete med resolutionsmyndigheten eller under ledning av resolutionsmyndigheten.

2. För att ge verkan åt de statliga finansiella stabiliseringsverktygen ska behöriga ministerier eller regeringar ha de relevanta resolutionsbefogenheter som anges i artiklarna 48–58, och säkerställa att artiklarna 52, 54 och 72 efterlevs.

3. Statliga finansiella stabiliseringsverktyg ska anses tillämpas som en sista utväg i enlighet med punkt 1 b om minst ett av följande villkor är uppfyllda:

- a) Det behöriga ministeriet eller regeringen och resolutionsmyndigheten fastställer, efter samråd med centralbanken och den behöriga myndigheten, att tillämpningen av återstående resolutionsverktyg inte skulle räcka för att undvika betydande negativa effekter på det finansiella systemet.
- b) Det behöriga ministeriet eller regeringen och resolutionsmyndigheten fastställer att tillämpningen av återstående resolutionsverktyg inte skulle räcka för att skydda allmänintresset, om den centrala motparten tidigare har beviljats extraordinärt likviditetsstöd från centralbanken.
- c) När det gäller verktyget för tillfälligt offentligt ägande fastställer det behöriga ministeriet eller regeringen, efter samråd med den behöriga myndigheten och resolutionsmyndigheten, att tillämpningen av återstående resolutionsverktyg inte skulle räcka för att skydda allmänintresset, om den centrala motparten tidigare har beviljats offentligt aktiekapitalstöd genom verktyget för aktiekapitalstöd.

Artikel 46

Verktyg för offentligt aktiekapitalstöd

1. Offentligt finansiellt stöd får tillhandahållas för rekapisering av en central motpart i utbyte mot äganderättsinstrument.
2. Centrala motparter som är föremål för verktyget för offentligt aktiekapitalstöd ska förvaltas på affärsmässiga och professionella grunder.
3. Det äganderättsinstrument som avses i punkt 1 ska säljas till en privat köpare så snart de kommersiella och finansiella omständigheterna medger det.

Artikel 47

Verktyg för tillfälligt offentligt ägande

1. En central motpart får tas i tillfälligt offentligt ägande genom en eller flera överföringar av äganderättsinstrument som utförs av en medlemsstat till en förvärvare som är
- a) ett ombud för medlemsstaten, eller
- b) ett av medlemsstaten helägt bolag.
2. Centrala motparter som är föremål för verktyget för tillfälligt offentligt ägande ska förvaltas på affärsmässiga och professionella grunder och, med hänsyn till möjligheten att återhämta resolutionskostnaderna, säljas till en privat köpare så snart de affärsmässiga och finansiella omständigheterna medger det. Vid fastställandet av tidpunkt för försäljningen av den centrala motparten ska hänsyn tas till den ekonomiska situationen och relevanta marknadsvillkor.

KAPITEL IV

Resolutionsbefogenheter

Artikel 48

Allmänna befogenheter

1. Resolutionsmyndigheten ska ha alla de befogenheter som är nödvändiga för att tillämpa resolutionsverktygen på ett ändamålsenligt sätt, inbegripet samtliga följande befogenheter:

- a) Att kräva av vilken person som helst att lämna den information som krävs för att resolutionsmyndigheten ska kunna besluta om och förbereda en resolutionsåtgärd, inbegripet uppdateringar och kompletteringar av information som lämnats i resolutionsplanen eller som begärts genom inspektioner på plats.
- b) Att ta kontroll över en central motpart i resolution och utöva alla de rättigheter och befogenheter som tilldelats innehavare av äganderättsinstrument och den centrala motpartens styrelse, inbegripet rättigheter och befogenheter inom ramen för den centrala motpartens verksamhetsregler.
- c) Att överföra äganderättsinstrument som getts ut av en central motpart i resolution.
- d) Att överföra den centrala motpartens rättigheter, tillgångar, skyldigheter eller åtaganden till en annan enhet, med enhetens samtycke.
- e) Att sänka, och även att sänka till noll, kapitalbeloppet eller det utestående belopp som ska betalas för skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet i en central motpart i resolution.
- f) Att konvertera skuldinstrument eller andra åtaganden utan säkerhet i en central motpart i resolution till äganderättsinstrument för denna centrala motpart eller ett broinstitut till vilken tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden vad gäller den centrala motparten i resolution har överförts.
- g) Att dra in skuldinstrument som getts ut av en central motpart i resolution.
- h) Att sänka, och även att sänka till noll, det nominella värdet av äganderättsinstrument i en central motpart i resolution, och att dra in sådana äganderättsinstrument.
- i) Att kräva att en central motpart i resolution ger ut nya äganderättsinstrument, inbegripet preferensaktier och villkorade konvertibla instrument.
- j) Att när det gäller den centrala motpartens skuldinstrument och andra åtaganden, ändra eller anpassa deras löptid, ändra den ränta som ska betalas eller ändra det datum då räntan förfaller till betalning, bland annat genom att tillfälligt skjuta upp betalningen.
- k) Att slutavräkna och säga upp finansiella avtal.
- l) Att avsätta eller ersätta styrelsen och den verkställande ledningen i en central motpart i resolution.
- m) Att kräva att den behöriga myndigheten i god tid bedömer köparen av ett kvalificerat innehav, genom undantag från de tidsfrister som fastställs i artikel 31 i förordning (EU) nr 648/2012.
- n) Att sänka, och även att sänka till noll, beloppet för variationssäkerheter som ska betalas till en clearingmedlem i en central motpart i resolution.
- o) Att överföra öppna positioner och alla relaterade tillgångar, inklusive relevanta avtal om finansiell äganderättöverföring och avtal om finansiell säkerhet, kvittnings- och nettningsavtal, från kontot för en clearingmedlem på obestånd till en clearingmedlem som inte är på obestånd på ett sätt som är förenligt med artikel 48 i förordning (EU) nr 648/2012.
- p) Att genomdriva alla befintliga och utestående avtalsenliga skyldigheter för clearingmedlemmarna i den centrala motparten i resolution eller, när så krävs för att uppnå resolutionsmålen, avstå från att genomdriva sådana avtalsenliga skyldigheter eller på annat sätt avvika från den centrala motpartens verksamhetsregler.
- q) Att genomdriva alla befintliga och utestående skyldigheter för moderföretaget till den centrala motparten i resolution, inklusive att förse den centrala motparten med finansiellt stöd i form av garantier eller krediter.

- r) Att kräva att clearingmedlemmar tillhandahåller ytterligare kontantbidrag inom den gräns som avses i artikel 31.

Resolutionsmyndigheterna får utöva de befogenheter som avses i första stycket var för sig eller i kombination.

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning och unionens regler om statligt stöd ska resolutionsmyndigheten inte omfattas av något av följande krav när den utövar de befogenheter som avses i punkt 1:

- a) Krav om godkännande eller medgivande från en offentlig eller privat person.
- b) Krav avseende överföring av finansiella instrument, rättigheter, skyldigheter, tillgångar eller åtaganden vad gäller en central motpart i resolution eller ett broinstitut.
- c) Krav om att underrätta en offentligrättslig eller privaträttslig juridisk person.
- d) Krav om att offentliggöra underrättelser eller prospekt.
- e) Krav om att lämna in eller registrera handlingar hos någon annan myndighet.

Artikel 49

Kompletterande befogenheter

1. När de befogenheter som avses i artikel 48.1 i denna förordning utövas får resolutionsmyndigheten också utöva följande kompletterande befogenheter:

- a) Med förbehåll för artikel 67, att förordna att en överföring ska få verkan utan att det uppstår några skyldigheter eller ansvarsförbindelser som påverkar de överförda finansiella instrumenten, rättigheterna, tillgångarna eller åtagandena.
- b) Att upphäva rätten att förvärva ytterligare äganderättsinstrument.
- c) Att kräva att den relevanta myndigheten avbryter eller tillfälligt upphäver godkännandet för upptagande till handel på en reglerad marknad eller upptagandet till officiell notering av finansiella instrument som getts ut av den centrala motparten enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/34/EG ⁽²⁵⁾.
- d) Att föreskriva att köparen eller ett broinstitut, enligt artikel 40 respektive artikel 42, behandlas som om de var den centrala motparten i resolution med tanke på alla rättigheter eller skyldigheter som den centrala motparten i resolution har, eller åtgärder som den har vidtagit, inbegripet alla rättigheter eller skyldigheter beträffande deltagande i en marknadsinfrastruktur.
- e) Att begära att den centrala motparten i resolution eller köparen eller ett broinstitut, när så är relevant, informerar och bistår den andra parten.
- f) Att föreskriva att den clearingmedlem som är mottagare av positioner som den tilldelats genom befogenheterna i artikel 48.1 o och p tar på sig alla rättigheter eller skyldigheter som rör deltagande i en central motpart när det gäller dessa positioner.
- g) Att upphäva eller ändra villkoren i ett kontrakt som den centrala motparten i resolution är part i, eller ersätta köparen eller broinstitutet, i stället för den centrala motparten i resolution, som en part.
- h) Att anpassa eller ändra verksamhetsreglerna för den centrala motparten i resolution, inbegripet när det gäller villkoren för dess tillgång till clearing för dess clearingmedlemmar och andra deltagare.
- i) Att överlåta en clearingmedlems medlemskap från den centrala motparten i resolution till en köpare av den centrala motparten eller ett broinstitut.

Eventuell rätt till ersättning som föreskrivs i denna förordning ska inte betraktas som en skyldighet eller ansvarsförbindelse i enlighet med första stycket a.

⁽²⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/34/EG av den 28 maj 2001 om upptagande av värdepapper till officiell notering och om uppgifter som skall offentliggöras beträffande sådana värdepapper (EGT L 184, 6.7.2001, s. 1).

2. Resolutionsmyndigheten får föreskriva kontinuitetsarrangemang som krävs för att säkerställa att resolutionsåtgärden är ändamålsenlig och att den verksamhet som överlätitts kan bedrivas av köparen eller broinstitutet. Dessa kontinuitetsarrangemang får inbegripa

- a) att kontrakt som ingåtts av den centrala motparten i resolution fortsätter att vara gällande, så att köparen eller broinstitutet påtar sig de rättigheter och skyldigheter som den centrala motparten i resolution har i fråga om finansiella instrument, rättigheter, skyldigheter, tillgångar eller åtaganden som har överförts, och ersätter den centrala motparten i resolution, uttryckligen eller underförstått, i alla relevanta kontraktshandlingar,
- b) att den centrala motparten i resolution ersätts av köparen eller broinstitutet i alla rättsliga förfaranden som avser alla finansiella instrument, rättigheter, skyldigheter, tillgångar eller åtaganden som har överförts.

3. De befogenheter som anges i punkterna 1 d och 2 b i denna artikel ska inte påverka följande:

- a) Rätten för en anställd i den centrala motparten i resolution att säga upp ett anställningsavtal.
- b) Med förbehåll för artiklarna 55, 56 och 57, rätten för en avtalspart att utöva de rättigheter som följer av avtalet, däribland rätten att säga upp avtalet, om denna rätt framgår av avtalsvillkoren, till följd av en handling eller underlåtenhet som begåtts av den centrala motparten före överföringen, eller av köparen eller broinstitutet efter överföringen.

Artikel 50

Särskild förvaltning

1. Resolutionsmyndigheten får utse en eller flera särskilda förvaltare som ersätter styrelsen i en central motpart i resolution. Den särskilda förvaltaren ska ha tillräckligt gott anseende och adekvat sakkunskap om finansiella tjänster, riskhantering och clearingtjänster i enlighet med artikel 27.2 andra stycket i förordning (EU) nr 648/2012.

2. Den särskilda förvaltaren ska ha samtliga befogenheter som den centrala motpartens aktieägare och styrelse har. Den särskilda förvaltaren får endast utöva sådana befogenheter under resolutionsmyndighetens kontroll. Resolutionsmyndigheten får begränsa den särskilda förvaltarens åtgärder eller kräva förhandsgodkännande för vissa handlingar.

Resolutionsmyndigheten ska offentliggöra det beslut om utseende som avses i punkt 1 och de villkor som gäller för det beslutet.

3. Den särskilda förvaltaren ska utses för högst ett år. Resolutionsmyndigheten får förlänga den perioden om detta är nödvändigt för att uppnå resolutionsmålen.

4. Den särskilda förvaltaren ska vidta alla de åtgärder som krävs för att främja resolutionsmålen och genomföra de resolutionsåtgärder som resolutionsmyndigheten har vidtagit. I händelse av inkonsekvens eller konflikt ska denna lagstadgade skyldighet vara överordnad alla andra ledningsuppgifter i enlighet med den centrala motpartens stadgar eller nationell rätt.

5. Den särskilda förvaltaren ska regelbundet upprätta rapporter åt den resolutionsmyndighet som utsett den särskilda förvaltaren med intervaller som fastställs av resolutionsmyndigheten i början och i slutet av uppdraget. Dessa rapporter ska i detalj beskriva den centrala motpartens finansiella situation och ange orsakerna till att åtgärderna vidtas.

6. Resolutionsmyndigheten kan när som helst avsätta den särskilda förvaltaren. Myndigheten ska under alla omständigheter avsätta den särskilda förvaltaren

- a) om den särskilda förvaltaren inte fullgör sina skyldigheter i enlighet med de villkor som fastställts av resolutionsmyndigheten,
- b) om resolutionsmålen skulle uppnås bättre genom att den särskilda förvaltaren avsattes eller ersattes, eller
- c) om villkoren för beslutet om utseende inte längre är uppfyllda.

*Artikel 51***Befogenhet att kräva att tjänster och faciliteter tillhandahålls**

1. Resolutionsmyndigheten får kräva att en central motpart i resolution, en enhet som tillhör samma koncern som den centrala motparten eller någon av den centrala motpartens clearingmedlemmar, tillhandahåller tjänster eller faciliteter som är nödvändiga för att en köpare eller ett broinstitut ska kunna bedriva den verksamhet som överlätts till den på ett ändamålsenligt sätt.

Första stycket ska tillämpas oavsett om en enhet som ingår i samma koncern som den centrala motparten eller någon av clearingmedlemmarna har inlett normala insolvensförfaranden eller själv är försatt i resolution.

2. Resolutionsmyndigheten får genomdriva skyldigheter som enligt punkt 1 ålagts av resolutionsmyndigheter i andra medlemsstater om dessa befogenheter utövas med avseende på enheter som tillhör samma koncern som den centrala motparten i resolution, eller med avseende på den centrala motpartens clearingmedlemmar.

3. De tjänster och faciliteter som avses i punkt 1 får inte innefatta någon form av finansiellt stöd.

4. De tjänster och faciliteter som tillhandahålls enligt punkt 1 ska tillhandahållas

- a) på samma affärsmässiga villkor som när de tillhandahölls för den centrala motparten omedelbart innan resolutionsåtgärden vidtogs, om det finns en överenskommelse med avseende på tillhandahållande av dessa tjänster och faciliteter, eller
- b) på rimliga affärsmässiga villkor om det inte finns någon överenskommelse med avseende på tillhandahållande av dessa tjänster och faciliteter eller om överenskommelsen har upphört att gälla.

*Artikel 52***Befogenhet att verkställa krisförebyggande åtgärder eller resolutionsåtgärder som vidtas av andra medlemsstater**

1. Om en central motpart i resolutions äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden är belägna i eller regleras av lagstiftningen i en annan medlemsstat än resolutionsmyndighetens medlemsstat, ska överlåtelser av eller resolutionsåtgärder avseende sådana instrument, tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden ha verkan i enlighet med rätten i denna andra medlemsstat.

2. Resolutionsmyndigheten i en medlemsstat ska förses med allt nödvändigt bistånd från myndigheterna i andra relevanta medlemsstater för att säkerställa att eventuella äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden överförs till köparen eller broinstitutet, eller att varje annan andra resolutionsåtgärd får verkan i enlighet med tillämplig nationell rätt.

3. Aktieägare, borgenärer och tredje parter som berörs av överföringen av äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden som avses i punkt 1 ska inte ha rätt att förhindra, bestrida eller bortse från denna överföring inom ramen för lagstiftningen i den medlemsstat där tillgångarna är belägna eller som reglerar överföringen av äganderättsinstrumenten, tillgångarna, rättigheterna, skyldigheterna eller åtagandena.

4. Om resolutionsmyndigheten i en medlemsstat tillämpar de resolutionsverktyg som avses i artiklarna 28–32, och de kontrakt, åtaganden eller äganderättsinstrument eller skuldinstrument som innehåller av den centrala motparten i resolution inbegriper instrument, kontrakt eller åtaganden som regleras av lagstiftningen i en annan medlemsstat, eller åtaganden gentemot borgenärer och kontrakt avseende clearingmedlemmar och, i tillämpliga fall, deras kunder i den andra medlemsstaten, ska de relevanta myndigheterna i den andra medlemsstaten säkerställa att eventuella åtgärder som följer av dessa resolutionsverktyg får verkan.

Vid tillämpningen av första stycket ska aktieägare, borgenärer och clearingmedlemmar samt, i tillämpliga fall, deras kunder som berörs av dessa resolutionsverktyg ha rätt att bestrida minskningen av kapitalbeloppet eller det utestående beloppet av instrumentet, åtagandet, dess konvertering eller omstrukturering, allt efter omständigheterna, endast enligt lagstiftningen i resolutionsmyndighetens medlemsstat.

5. Följande rättigheter och skyddsåtgärder ska fastställas i enlighet med lagstiftningen i resolutionsmyndighetens medlemsstat:

- a) Rätten för aktieägare, borgenärer och tredje parter att, enligt artikel 74, överklaga en överföring av äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden som avses i punkt 1 i den här artikeln.
- b) Rätten för berörda borgenärer att enligt artikel 74 överklaga minskningen av kapitalbeloppet eller det utestående beloppet, konverteringen eller omstruktureringen av ett instrument, åtagande eller kontrakt som omfattas av punkt 4 i denna artikel.
- c) Skyddsåtgärder för delvis överföring som avses i kapitel V avseende tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden som avses i punkt 1.

Artikel 53

Befogenhet vad gäller tillgångar, kontrakt, rättigheter, åtaganden, skyldigheter och äganderättsinstrument för personer som befinner sig i eller omfattas av lagstiftningen i tredjeland

1. Om en resolutionsåtgärd avser tillgångar för eller kontrakt med personer som befinner sig i ett tredjeland, eller äganderättsinstrument, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden som omfattas av lagstiftningen i ett tredjeland får resolutionsmyndigheten kräva att

- a) den centrala motparten i resolution och mottagaren av dessa tillgångar, kontrakt, äganderättsinstrument, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden vidtar alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att åtgärden får verkan,
- b) den centrala motparten i resolution innehar äganderättsinstrumenten, tillgångarna eller rättigheterna eller fullgör åtagandena eller skyldigheterna för mottagarens räkning till dess att åtgärden får verkan,
- c) rimliga, regelrätta utgifter som mottagaren ådrar sig för att utföra någon av de åtgärder som krävs enligt leden a och b i denna punkt återbetalas på något av de sätt som avses i artikel 27.10.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 i denna artikel ska resolutionsmyndigheten kräva att den centrala motparten säkerställer införandet av en bestämmelse i sina kontrakt och andra överenskommelser med clearingmedlemmar och innehavare av äganderättsinstrument och skuldinstrument som befinner sig i eller omfattas av lagstiftningen i tredjeland genom vilka de åtar sig att vara bundna av eventuella åtgärder med avseende på deras tillgångar, kontrakt, rättigheter, skyldigheter och åtaganden som vidtas av resolutionsmyndigheten, inbegripet tillämpningen av artiklarna 28, 32, 55, 56 och 57.

Resolutionsmyndigheten får kräva att den centrala motparten säkerställer införandet av en sådan bestämmelse i sina kontrakt och andra överenskommelser med innehavare av andra åtaganden som befinner sig i eller omfattas av lagstiftningen i tredjeland. Resolutionsmyndigheten får kräva att den centrala motparten förser den med ett motiverat rättsligt utlåtande från en oberoende juridisk expert som bekräftar sådana bestämmelsers rättsliga verkställbarhet och verkan.

3. Om den resolutionsåtgärd som avses i punkt 1 inte får verkan ska den åtgärden vara ogiltig avseende berörda äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden.

Artikel 54

Uteslutande av vissa kontraktsvillkor vid tidigt ingripande och resolution

1. En krisförebyggande åtgärd eller resolutionsåtgärd som vidtas i enlighet med denna förordning eller eventuella händelser med direkt koppling till tillämpningen av en sådan åtgärd ska inte anses utgöra insolvensförfaranden, en utlösande händelse eller ett fallissemang i den mening som avses i direktiv 98/26/EG, direktiv 2002/47/EG respektive förordning (EU) nr 575/2013, förutsatt att de väsentliga skyldigheterna enligt kontraktet, däribland betalnings- och leveransskyldigheter, och tillhandahållande av säkerhet, även fortsättningsvis fullgörs.

Vid tillämpningen av första stycket i denna punkt ska resolutionsförfaranden i tredjeland anses som en resolutionsåtgärd som vidtagits i enlighet med denna förordning om de erkänts enligt artikel 77 eller om en resolutionsmyndighet i annat fall så beslutar.

2. En krisförebyggande åtgärd eller en resolutionsåtgärd som avses i punkt 1 får inte användas för att
 - a) utöva eventuella uppsägnings-, uppskjutande-, ändrings-, nettnings- eller kvittningsrättigheter, inbegripet när det gäller kontrakt som ingåtts av en enhet i en koncern som den centrala motparten tillhör och som omfattar korsvisa fallissemangsklausuler eller skyldigheter som garanteras eller på annat sätt stöds av en koncernenhet,
 - b) komma i besittning av, utöva kontroll över eller göra gällande säkerhetsrätter avseende egendom som tillhör den berörda centrala motparten eller en någon koncernenhet när det gäller kontrakt som inbegriper korsvisa fallissemangsklausuler, eller
 - c) påverka någon avtalsenlig rättighet som den berörda centrala motparten eller en koncernenhet har när det gäller kontrakt som inbegriper korsvisa fallissemangsklausuler.

Artikel 55

Befogenhet att tillfälligt upphäva vissa skyldigheter

1. Resolutionsmyndigheten får tillfälligt upphäva en betalnings- eller leveransskyldighet för båda motparterna i varje kontrakt som ingåtts av en central motpart i resolution från och med offentliggörandet av underrättelsen om tillfälligt upphävande i enlighet med artikel 72 till och med slutet av den arbetsdag som följer efter det offentliggörandet.

I första stycket avses med slutet av arbetsdagen midnatt i resolutionsmyndighetens medlemsstat.

2. Om en betalnings- eller leveransskyldighet skulle ha fullgjorts under perioden för det tillfälliga upphävandet ska betalnings- eller leveransskyldigheten fullgöras omedelbart efter utgången av perioden för det tillfälliga upphävandet.

3. Resolutionsmyndigheten får inte utöva den befogenhet som avses i punkt 1 för betalnings- och leveransskyldigheter gentemot system eller operatörer för system som har betecknats som system i enlighet med direktiv 98/26/EG, andra centrala motparter och centralbanker.

Artikel 56

Befogenhet att begränsa möjligheten att göra säkerhetsrätter gällande

1. Resolutionsmyndigheten får förhindra borgenärer med säkerhetsrätt i en central motpart i resolution att göra säkerhetsrätter gällande avseende eventuella tillgångar i den centrala motparten i resolution från och med offentliggörandet av underrättelsen om begränsningen i enlighet med artikel 72 till och med slutet av den arbetsdag som följer efter det offentliggörandet.

I första stycket avses med slutet av arbetsdagen midnatt i resolutionsmyndighetens medlemsstat.

2. Resolutionsmyndigheten får inte utöva den befogenhet som avses i punkt 1 när det gäller eventuella säkerhetsrätter för system eller operatörer av system som har betecknats som system i enlighet med direktiv 98/26/EG, andra centrala motparter och centralbanker i tillgångar som den centrala motparten i resolution har pantsatt eller tillhandahållit genom marginalsäkerhet eller full säkerhet.

Artikel 57

Befogenhet att tillfälligt upphäva uppsägningsrätt

1. Resolutionsmyndigheten får tillfälligt upphäva uppsägningsrätten för en part i ett kontrakt med en central motpart i resolution från och med offentliggörandet av underrättelsen om uppsägningen i enlighet med artikel 72 till och med slutet av den arbetsdag som följer efter det offentliggörandet, förutsatt att betalnings- och leveransskyldigheterna och tillhandahållandet av säkerhet även fortsättningsvis fullgörs.

I första stycket avses med slutet av arbetsdagen midnatt i resolutionsmyndighetens medlemsstat.

2. Resolutionsmyndigheten får inte utöva den befogenhet som avses i punkt 1 när det gäller system eller operatörer av system som har betecknats som system i enlighet med direktiv 98/26/EG, andra centrala motparter och centralbanker.

3. En kontraktspart får utöva en uppsägningsrätt enligt det kontraktet före utgången av den period som anges i punkt 1 om den parten underrättas av resolutionsmyndigheten om att de rättigheter och åtaganden som omfattas av kontraktet inte får

a) överföras till en annan enhet, eller

b) vara föremål för nedskrivning, konvertering eller tillämpning av ett resolutionsverktyg för att fördela förluster eller positioner.

4. Om den underrättelse som avses i punkt 3 i denna artikel inte har lämnats får uppsägningsrätten utövas efter utgången av perioden för det tillfälliga upphävandet, om inte annat följer av artikel 54, enligt följande:

a) Om de rättigheter och åtaganden som omfattas av kontraktet har överförts till en annan enhet får en motpart utöva uppsägningsrätt i enlighet med villkoren i det kontraktet endast om den mottagande enheten är orsaken till att den utlösande händelsen inträffar eller fortsätter.

b) Om de rättigheter och åtaganden som omfattas av kontraktet ligger kvar hos den centrala motparten får en motpart utöva uppsägningsrätt i enlighet med de villkor för uppsägning som anges i kontraktet mellan den centrala motparten och den relevanta motparten endast om den utlösande händelsen inträffar eller fortsätter efter det att en period för tillfälligt upphävande enligt punkt 1 i denna artikel har löpt ut.

Artikel 58

Befogenhet att utöva kontroll över den centrala motparten

1. Resolutionsmyndigheten får utöva kontroll över den centrala motparten i resolution för att

a) förvalta den centrala motpartens verksamheter och tjänster och därvid utöva dess aktieägares och styrelses befogenheter,

b) samråda med riskkommittén,

c) förvalta och förfoga över tillgångar och egendom som tillhör den centrala motparten i resolution.

Den kontroll som avses i första stycket i denna punkt får utövas direkt av resolutionsmyndigheten eller indirekt av en särskild förvaltare som utsetts av resolutionsmyndigheten i enlighet med artikel 50.1.

2. Om resolutionsmyndigheten utövar kontroll över den centrala motparten får resolutionsmyndigheten inte anses vara en *shadow director* eller den person som faktiskt styr företaget enligt nationell rätt.

*Artikel 59***Resolutionsmyndigheternas utövande av befogenheter**

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 74 ska resolutionsmyndigheterna vidta resolutionsåtgärder genom verkställighetsföreskrifter i enlighet med nationella administrativa befogenheter och förfaranden.

KAPITEL V

Skyddsåtgärder*Artikel 60***Principen ”inte sämre villkor för borgenär”**

Om resolutionsmyndigheten tillämpar ett eller flera resolutionsverktyg ska den säkerställa att aktieägare, clearingmedlemmar och andra borgenärer inte drabbas av större förluster än de skulle ha drabbats av om resolutionsmyndigheten inte hade vidtagit resolutionsåtgärder avseende den centrala motparten vid den tidpunkt då resolutionsmyndigheten bedömde att villkoren för resolution enligt artikel 22.1 var uppfyllda och den centrala motparten i stället hade avvecklats under normala insolvensförfaranden, efter det att tillämpliga avtalsenliga skyldigheter och andra arrangemang i dess verksamhetsregler tillämpats fullt ut.

*Artikel 61***Värdering vid tillämpningen av principen ”inte sämre villkor för borgenär”**

1. För bedömning av överensstämmelsen med principen ”inte sämre villkor för borgenär” enligt artikel 60 ska resolutionsmyndigheten säkerställa att en värdering utförs av en oberoende person så snart som möjligt efter det att resolutionsåtgärden eller resolutionsåtgärderna har vidtagits.
2. Den värdering som avses i punkt 1 ska omfatta
 - a) den behandling som aktieägare, clearingmedlemmar och andra borgenärer skulle ha fått om resolutionsmyndigheten inte hade vidtagit resolutionsåtgärder avseende den centrala motparten vid den tidpunkt då resolutionsmyndigheten bedömde att villkoren för resolution enligt artikel 22.1 var uppfyllda och den centrala motparten i stället hade avvecklats under normala insolvensförfaranden, efter det att tillämpliga avtalsenliga skyldigheter och andra arrangemang i dess verksamhetsregler hade tillämpats fullt ut,
 - b) den faktiska behandling som aktieägare, clearingmedlemmar och andra borgenärer har fått vid resolutionen av den centrala motparten,
 - c) uppgift om huruvida det finns någon skillnad mellan den behandling som avses i led a i denna punkt och den behandling som avses i led b i denna punkt.
3. Vid beräkningen av de behandlingar som avses i punkt 2 a ska den värdering som avses i punkt 1
 - a) bortse från eventuellt extraordinärt offentligt finansiellt stöd till den centrala motparten i resolution eller akut likviditetsstöd från centralbanker eller likviditetsstöd från centralbanker med icke standardmässiga villkor för säkerheter, löptider och räntesatser,

- b) grundas på de förluster som clearingmedlemmarna och andra borgenärer realistiskt sett skulle ha drabbats av om den centrala motparten hade avvecklats under normala insolvensförfaranden, efter det att tillämpliga avtalsenliga skyldigheter och andra arrangemang i dess verksamhetsregler tillämpats fullt ut,
- c) ta hänsyn till en kommersiellt rimlig uppskattning av de direkta återanskaffningskostnader, inklusive eventuella ytterligare marginalsäkerhetskrav, som clearingmedlemmarna haft för att under en lämplig period återöppna sina jämförbara nettopositioner på marknaden genom att beakta de faktiska marknadsförhållandena, inbegripet marknadens djup och förmåga att inom den perioden genomföra handeln med den relevanta volymen av sådana nettopositioner, och
- d) grundas på den centrala motpartens metod för prissättning såvida inte en sådan metod för fastställande av priser inte återspeglar de faktiska marknadsvillkoren.

Längden på den period som avses i första stycket c ska återspegla konsekvenserna av den tillämpliga insolvensrätten och egenskaperna hos de relevanta nettopositionerna.

4. Den värdering som avses i punkt 1 i denna artikel ska skilja sig från den värdering som genomförs enligt artikel 24.3.

5. Esma ska, med beaktande av de tekniska standarder för tillsyn som antagits enligt artiklarna 49.5 och 74.4 i direktiv 2014/59/EU, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med närmare uppgifter om metoden för den värdering som avses i punkt 1 i den här artikeln, inbegripet beräkningen av de förluster efter likvidation som följer av de kostnader som avses i punkt 3 första stycket c i den här artikeln om den centrala motparten hade avvecklats under normala insolvensförfaranden, efter det att tillämpliga avtalsenliga skyldigheter och andra arrangemang i dess verksamhetsregler hade tillämpats fullt ut.

Esma ska lämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 12 februari 2022.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 62

Skyddsåtgärder för aktieägare, clearingmedlemmar och andra borgenärer

Om någon aktieägare, clearingmedlem eller annan borgenär, i enlighet med den värdering som avses i artikel 61, har drabbats av större förluster än de skulle ha drabbats av om resolutionsmyndigheten inte hade vidtagit resolutionsåtgärder avseende den centrala motparten och den centrala motparten i stället hade avvecklats under normala insolvensförfaranden, efter det att tillämpliga avtalsenliga skyldigheter eller andra arrangemang i dess verksamhetsregler tillämpats fullt ut, ska den aktieägaren, clearingmedlemmen eller borgenären vara berättigad till utbetalning av mellanskillnaden.

Artikel 63

Skyddsåtgärder för kunder och indirekta kunder

1. Kontraktarrangemang som gör det möjligt för clearingmedlemmar att till sina kunder överföra de negativa konsekvenserna av resolutionsverktygen ska även omfatta, på en likvärdig och proportionell grund, kundernas rätt till eventuell ersättning eller kompensation som clearingmedlemmar erhåller i enlighet med artikel 27.6 eller motsvarigheten i kontanter till en sådan ersättning eller kompensation eller eventuella intäkter som de erhåller till följd av en fordran som gjorts i enlighet med artikel 62, i den mån dessa intäkter avser kundpositioner. De bestämmelserna ska även tillämpas på kontraktarrangemang mellan kunder och indirekta kunder som erbjuder sina kunder indirekta clearingtjänster.

2. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att på ett öppet sätt, i den utsträckning konfidentialiteten för kontraktsarrangemang tillåter, ange på vilka villkor en överföring av ersättning, motsvarigheten i kontanter till en sådan ersättning eller eventuella intäkter som avses i punkt 1 är nödvändig, samt på vilka villkor det kan anses vara proportionellt.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 12 februari 2022.

Kommissionen ges befogenhet att komplettera denna förordning genom att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i denna punkt, i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 64

Återhämtande av betalningar

Resolutionsmyndigheten ska i största möjliga utsträckning återhämta alla rimliga utgifter som uppkommit i samband med en betalning som avses i artikel 62 på något av följande sätt:

- a) Från den centrala motparten i resolution, såsom prioriterad borgenär.
- b) Från eventuell ersättning som betalats av köparen om verktyget för försäljning av verksamhet har tillämpats.
- c) Från eventuella intäkter som uppkommer till följd av att verksamheten i broinstitutet avslutas, såsom prioriterad borgenär.

Artikel 65

Skyddsåtgärder för motparter vid delvis överföring

Det skydd som anges i artiklarna 66, 67 och 68 ska tillämpas under följande omständigheter:

- a) Om resolutionsmyndigheten överför vissa men inte alla tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden i en central motpart i resolution till en annan enhet eller, vid tillämpningen av ett resolutionsverktyg, från ett broinstitut till en köpare.
- b) Om en resolutionsmyndighet utövar de befogenheter som avses i artikel 49.1 g.

Artikel 66

Skydd av avtal om finansiell säkerhet, kvittningsavtal och nettningsavtal

Resolutionsmyndigheten ska säkerställa att tillämpningen av ett annat resolutionsverktyg än det verktyg för fördelning av positioner som avses i artikel 29 inte leder till en överföring av vissa, men inte alla, rättigheter och åtaganden som omfattas av ett avtal om finansiell äganderättsöverföring, ett kvittningsavtal eller ett nettningsavtal mellan en central motpart i resolution och andra parter i avtalen eller till att rättigheterna och åtagandena enligt dessa avtal ändras eller avslutas genom användningen av kompletterande befogenheter.

De avtal som avses i första stycket ska inkludera alla avtal enligt vilka parterna har rätt att kvitta eller netta dessa rättigheter och åtaganden.

*Artikel 67***Skydd av arrangemang om säkerheter**

Resolutionsmyndigheten ska säkerställa att tillämpningen av ett resolutionsverktyg inte leder till något av följande med avseende på arrangemang om säkerheter mellan en central motpart i resolution och andra parter i dessa arrangemang.

- a) Överföring av tillgångar som utgör säkerhet för åtagandet om inte det åtagandet och tillgången till säkerheten också överförs.
- b) Överföring av en skuld med säkerhet, såvida inte tillgången till säkerheten också överförs.
- c) Överföring av tillgången till säkerheten, såvida inte åtagandet med säkerhet också överförs.
- d) Ändring eller uppsägning av ett arrangemang om säkerheter genom användning av kompletterande befogenheter, om ändringen eller uppsägningen leder till att åtagandet inte längre har en säkerhet.

*Artikel 68***Skydd av arrangemang om strukturerad finansiering och säkerställda obligationer**

Resolutionsmyndigheten ska säkerställa att tillämpningen av ett resolutionsverktyg inte leder till något av följande med avseende på arrangemang om strukturerad finansiering, inbegripet säkerställda obligationer:

- a) Överföring av vissa, men inte alla, tillgångar, rättigheter och åtaganden som utgör eller ingår i ett arrangemang om strukturerad finansiering i vilket den centrala motparten i resolution är part.
- b) Uppsägning eller ändring genom användning av kompletterande befogenheter av de tillgångar, rättigheter och åtaganden som utgör eller ingår i ett arrangemang om strukturerad finansiering i vilket den centrala motparten i resolution är part.

Vid tillämpning av första stycket ska arrangemang om strukturerad finansiering inbegripa värdepapperiseringar och instrument som används för att säkra tillgångar som ingår som en integrerad del av säkerhetsmassan och som enligt nationell rätt är säkrade på ett liknande sätt som säkerställda obligationer, som innebär att en part i arrangemanget eller en förvaltare, en agent eller ett ombud ställer och innehar en säkerhet.

*Artikel 69***Delvis överföring: skydd av handels-, clearing- och avvecklingssystem**

1. Resolutionsmyndigheten ska säkerställa att tillämpningen av ett resolutionsverktyg inte påverkar användningen av system eller regler i system som omfattas av direktiv 98/26/EG när resolutionsmyndigheten

- a) överför vissa, men inte alla, tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden i en central motpart i resolution till en annan enhet,
- b) upphäver eller ändrar villkoren i ett kontrakt som den centrala motparten i resolution är part i eller ersätter en köpare eller ett broinstitut som part.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 i denna artikel ska resolutionsmyndigheten säkerställa att tillämpningen av ett resolutionsverktyg inte leder till något av följande:

- a) Återkallelse av ett överföringsuppdrag i enlighet med artikel 5 i direktiv 98/26/EG.

- b) Påverkan på verkställbarheten av överföringsuppdrag och nettning i enlighet med artiklarna 3 och 5 i direktiv 98/26/EG.
- c) Påverkan på användningen av medel, värdepapper eller kreditfaciliteter i enlighet med artikel 4 i direktiv 98/26/EG.
- d) Påverkan på skyddet av en säkerhet i enlighet med artikel 9 i direktiv 98/26/EG.

KAPITEL VI

Procedurkrav

Artikel 70

Krav på underrättelse

1. Den centrala motparten ska underrätta den behöriga myndigheten om den anser att den fallerar eller sannolikt kommer att falla i enlighet med artikel 22.2.
2. Den behöriga myndigheten ska informera resolutionsmyndigheten om alla underrättelser som den har mottagit i enlighet med punkt 1 och om alla återhämtningsåtgärder eller andra åtgärder som den behöriga myndigheten, i enlighet med avdelning IV, kräver att den centrala motparten vidtar.

Den behöriga myndigheten ska informera resolutionsmyndigheten om varje krissituation som avses i artikel 24 i förordning (EU) nr 648/2012 avseende en central motpart och om alla underrättelser som har mottagits i enlighet med artikel 48 i den förordningen.

3. Om en behörig myndighet eller en resolutionsmyndighet bedömer att de villkor som avses i artikel 22.1 a och b eller i artikel 22.3 är uppfyllda för en central motpart ska myndigheten utan onödigt dröjsmål underrätta de följande organen:
 - a) Den centrala motpartens behöriga myndighet eller resolutionsmyndighet.
 - b) Den behöriga myndigheten för den centrala motpartens moderföretag.
 - c) Centralbanken.
 - d) Det behöriga ministeriet.
 - e) ESRB och den utsedda nationella makrotillsynsmyndigheten.
 - f) Den centrala motpartens tillsynskollegium och resolutionskollegium.

Artikel 71

Resolutionsmyndighetens beslut

1. Efter en underrättelse från den behöriga myndigheten enligt artikel 70.3 ska resolutionsmyndigheten fastställa huruvida någon resolutionsåtgärd är nödvändig.
2. Beslutet om huruvida resolutionsåtgärder ska vidtas i relation till en central motpart ska innehålla information om följande:
 - a) Resolutionsmyndighetens bedömning av om den centrala motparten uppfyller villkoren för resolution.
 - b) Eventuella åtgärder som resolutionsmyndigheten har för avsikt att vidta, inbegripet beslutet att ansöka om avveckling, att utse en förvaltare eller en annan åtgärd enligt tillämpliga normala insolvensförfaranden.

*Artikel 72***Resolutionsmyndigheters procedurkrav**

1. Resolutionsmyndigheten ska underrätta resolutionskollegiet om de resolutionsåtgärder som den avser att vidta. Den underrättelsen ska också ange huruvida resolutionsåtgärderna avviker från resolutionsplanen.

Resolutionsmyndigheten ska så snart som möjligt efter att ha vidtagit en resolutionsåtgärd underrätta samtliga följande:

- a) Den centrala motparten i resolution.
- b) Resolutionskollegiet.
- c) Det utsedda nationella makrotillsynsorganet och ESRB.
- d) Kommissionen, ECB och Eiopa.
- e) Operatörerna för de system som omfattas av direktiv 98/26/EG och i vilka den centrala motparten i resolution deltar.

2. Den underrättelse som avses i punkt 1 andra stycket ska inkludera en kopia av alla beslut eller instrument genom vilka den relevanta åtgärden vidtas och ange datumet för när resolutionsåtgärden får verkan.

I underrättelsen till resolutionskollegiet enligt punkt 1 andra stycket ska eventuella avvikelser från resolutionsplanen motiveras.

3. En kopia av det beslut eller instrument genom vilket resolutionsåtgärden vidtas, eller en underrättelse som redogör för effekterna av resolutionsåtgärden och, i tillämpliga fall, villkoren och perioden för upphävandet eller begränsningen enligt artiklarna 55, 56 och 57 i denna förordning, ska offentliggöras på samtliga följande platser:

- a) Resolutionsmyndighetens webbplats.
- b) Den behöriga myndighetens webbplats, om denna är en annan än resolutionsmyndighetens och på Esmas webbplats.
- c) Webbplatsen för den centrala motparten i resolution.
- d) Om de äganderättsinstrument eller skuldinstrument som innehas av den centrala motparten i resolution är upptagna till handel på en reglerad marknad, genom de medel som används för offentliggörande av obligatorisk information om den centrala motparten i resolution i enlighet med artikel 21.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG ⁽²⁶⁾.

4. Om äganderättsinstrumenten eller skuldinstrumenten inte är upptagna till handel på en reglerad marknad ska resolutionsmyndigheten säkerställa att de dokument som bevisar det beslut som avses i punkt 3 skickas till de innehavare av äganderättsinstrumenten i och de borgenärer till den centrala motparten i resolution som är kända genom de register eller databaser som den centrala motparten i resolution har och som är tillgängliga för resolutionsmyndigheten.

*Artikel 73***Konfidentialitet**

1. Kraven på tystnadsplikt ska vara bindande för följande personer:

- a) Resolutionsmyndigheter.
- b) Behöriga myndigheter, Esmas och EBA.

⁽²⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 390, 31.12.2004, s. 38).

- c) Behöriga ministerier.
- d) Särskilda förvaltare eller tillfälliga förvaltare som har utsetts enligt denna förordning.
- e) Potentiella förvärvare som kontaktas av de behöriga myndigheterna eller som resolutionsmyndigheterna försöker värva, oavsett om kontakten eller värvningen syftar till förberedelse för att tillämpa verktyget för försäljning av verksamhet, och oavsett om värvningen resulterade i ett förvärv.
- f) Auktoriserade revisorer, revisorer, juridiska och professionella rådgivare, värderare och andra experter som direkt eller indirekt anlitas av resolutionsmyndigheterna, behöriga myndigheter, behöriga ministerier eller av de potentiella förvärvare som avses i led e.
- g) Centralbanker och andra myndigheter som medverkar i resolutionsprocessen.
- h) Ett broinstitut.
- i) Den centrala motpartens verkställande ledning och styrelseledamöter samt anställda inom de organ eller enheter som avses i leden a–k före, under och efter det att de utses.
- j) Övriga medlemmar i resolutionskollegiet som inte anges i leden a, b, c och g.
- k) Övriga personer som tillhandahåller eller har tillhandahållit tjänster, direkt eller indirekt, permanent eller tillfälligt, till personer som avses i leden a–j.

2. I syfte att säkerställa att de konfidentialitetskrav som fastställs i punkterna 1 och 3 följs ska de personer som avses i punkt 1 a, b, c, g, h och j säkerställa att det finns interna regler, inbegripet regler för att säkra konfidentialiteten för information som utbyts mellan personer som direkt medverkar i resolutionsprocessen.

3. De personer som avses i punkt 1 ska förbjudas att lämna ut konfidentiella uppgifter som erhålls i tjänsten eller från en behörig myndighet eller resolutionsmyndighet i samband med deras uppgifter enligt denna förordning, till personer eller myndigheter, såvida det inte sker inom ramen för utövandet av deras uppgifter enligt denna förordning, eller i sammandrag eller sammanställning som omöjliggör identifikation av enskilda centrala motparter, eller med uttryckligt samtycke på förhand från den myndighet eller centrala motpart som tillhandahöll uppgifterna.

Innan uppgifter lämnas ut ska de personer som avses i punkt 1 bedöma de effekter som utlämnandet kan få för allmänintresset när det gäller finansiell, monetär eller ekonomisk politik, för fysiska och juridiska personers affärsintressen, för ändamålet med inspektioner, och för utredningar och revisioner.

Förfarandet för att kontrollera effekterna av utlämnande av uppgifter ska inbegripa en specifik bedömning av effekterna av ett utlämnande av innehållet och detaljerna i de återhämtnings- och resolutionsplaner som avses i artiklarna 9 och 12 och resultatet av eventuella bedömningar som utförts enligt artiklarna 10 och 15.

En person eller enhet som avses i punkt 1 ska, i enlighet med nationell rätt, bli föremål för civilrättsligt ansvar om denna artikel överträds.

4. Genom undantag från punkt 3 får de personer som avses i punkt 1 utbyta konfidentiella uppgifter med följande, förutsatt att mottagaren är föremål för konfidentialitetskrav för det utbytet:

- a) Andra personer när det är nödvändigt i syfte att planera eller utföra en resolutionsåtgärd.
- b) Parlamentariska undersökningskommittéer i den egna medlemsstaten, revisionsrätter i den egna medlemsstaten och andra enheter som är ansvariga för undersökningar i den egna medlemsstaten.
- c) Nationella myndigheter som är ansvariga för att övervaka betalningssystem, myndigheter med ansvar för normala insolvensförfaranden, myndigheter som anförtrotts det offentliga uppdraget att utöva tillsyn över andra enheter inom den finansiella sektorn, myndigheter med ansvar för tillsyn av finansiella marknader och försäkringsföretag samt inspektörer som agerar för deras räkning, myndigheter med ansvar för att bevara det finansiella systemets stabilitet i medlemsstaterna genom användning av makrotillsynsregler, myndigheter med ansvar för att bevara stabiliteten i det finansiella systemet och personer med ansvar för att utföra lagstadgade revisioner.

5. Denna artikel ska inte hindra
- a) anställda vid och experter från de organ eller enheter som avses i punkt 1 a–g och j från att utbyta uppgifter med varandra inom varje organ eller enhet,
 - b) resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter, inklusive deras anställda och sakkunniga, från att utbyta uppgifter med varandra och med andra resolutionsmyndigheter i unionen, andra behöriga myndigheter i unionen, behöriga ministerier, centralbanker, myndigheter med ansvar för normala insolvensförfaranden, myndigheter med ansvar för att bevara det finansiella systemets stabilitet i medlemsstaterna genom användning av makrotillsynsregler, personer som har till uppgift att utföra lagstadgade revision av räkenskaper, EBA, Esma eller, om inte annat följer av artikel 80, myndigheter i tredjeland som utför uppgifter som motsvarar de uppgifter som ankommer på resolutionsmyndigheter eller, i enlighet med strikta konfidentialitetskrav, en potentiell förvärvare i syfte att planera eller utföra en resolutionsåtgärd.
6. Denna artikel påverkar inte tillämpningen av nationell rätt om utlämnande av uppgifter i samband med straffrättsliga eller civilrättsliga förfaranden.

KAPITEL VII

Rätten att överklaga och uteslutande av andra åtgärder

Artikel 74

Förhandsgodkännande som ges av en rättslig myndighet och rätten att överklaga

1. Ett beslut om att vidta en krisförebyggande åtgärd eller en resolutionsåtgärd får vara föremål för ett krav på förhandsgodkännande av en rättslig myndighet om detta föreskrivs i nationell rätt, om förfarandet för detta godkännande och domstolens behandling är skyndsamma.
2. Alla personer som berörs av ett beslut om att vidta en krisförebyggande åtgärd eller ett beslut om att utöva någon annan befogenhet än en resolutionsåtgärd ska ha rätt att överklaga beslutet.
3. Alla personer som berörs av ett beslut om att vidta en resolutionsåtgärd ska ha rätt att överklaga beslutet.
4. De följande villkoren ska gälla för den rätt att överklaga som avses i punkt 3:
 - a) Inlämnande av ett överklagande ska inte innebära att det överklagade beslutets verkan automatiskt skjuts upp.
 - b) Resolutionsmyndighetens beslut ska vara omedelbart verkställbart och skapa en motbevisbar presumtion om att ett uppskjutande av beslutets verkställighet skulle strida mot allmänintresset.
 - c) Förfarandet för överklagande ska vara skyndsamt.
5. Domstolen ska använda de ekonomiska bedömningar av de faktiska omständigheterna som utförts av resolutionsmyndigheten som grund för sin egen bedömning.
6. När det är nödvändigt för att skydda tredje parter intressen när dessa parter i god tro har förvärvat äganderättsinstrument, tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden i en central motpart i resolution genom en resolutionsåtgärd, ska ett upphävande av en resolutionsmyndighets beslut inte påverka några efterföljande administrativa åtgärder eller transaktioner som den berörda resolutionsmyndigheten har beslutat om och som baserade sig på det upphävda beslutet.

Vid tillämpningen av första stycket ska de rättsmedel som är tillgängliga för den sökande i fall då ett beslut av resolutionsmyndigheten upphävs vara begränsade till ersättning för den förlust som uppkommit till följd av det beslutet.

*Artikel 75***Begränsningar avseende andra förfaranden**

1. Normala insolvensförfaranden får inte inledas gentemot en central motpart utom på initiativ av resolutionsmyndigheten eller med dess godkännande i enlighet med punkt 3.
2. Behöriga myndigheter och resolutionsmyndigheter ska utan dröjsmål underrättas om eventuella ansökningar om att inleda ett normalt insolvensförfarande gentemot en central motpart, oavsett om den centrala motparten är i resolution eller om ett beslut har offentliggjorts i enlighet med artikel 72.3.
3. De myndigheter som ansvarar för normala insolvensförfaranden får inleda dessa förfaranden först efter det att resolutionsmyndigheten har underrättat dem om sitt beslut om att inte vidta några resolutionsåtgärder avseende den centrala motparten eller om ingen underrättelse har mottagits inom sju dagar från den underrättelse som avses i punkt 2.

Om så krävs för en ändamålsenlig tillämpning av resolutionsverktygen och resolutionsbefogenheterna får resolutionsmyndigheterna begära att domstolen vilandeförklarar, under en lämplig period och i enlighet med resolutionsmålen, alla rättsliga åtgärder eller förfaranden som den centrala motparten i resolution är eller kan bli part i.

AVDELNING VI

FÖRBINDELSER MED TREDJELÄNDER*Artikel 76***Avtal med tredjeländer**

1. Kommissionen får i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget lägga fram rekommendationer för rådet i fråga om förhandlingar om avtal med ett eller flera tredjeländer om metoderna för samarbete mellan resolutionsmyndigheterna och de relevanta myndigheterna i tredjeländer i samband med återhämtnings- och resolutionsplanering som rör centrala motparter och centrala motparter i tredjeland med avseende på följande situationer:
 - a) Om en central motpart i tredjeland tillhandahåller tjänster eller har dotterföretag i en eller flera medlemsstater.
 - b) Om en central motpart som är etablerad i en medlemsstat tillhandahåller tjänster eller har ett eller flera dotterföretag i ett tredjeland.
2. De avtal som avses i punkt 1 i denna artikel ska särskilt sträva efter att säkerställa inrättandet av förfaranden och arrangemang för samarbete vid utförandet av uppgifter och utövandet av befogenheter enligt artikel 79, inbegripet det utbyte av information som är nödvändigt för dessa ändamål.

*Artikel 77***Erkännande och verkställighet av resolutionsförfaranden i tredjeland**

1. Denna artikel ska vara tillämplig på resolutionsförfaranden i tredjeland såvida inte och fram till dess att ett internationellt avtal enligt artikel 76.1 träder i kraft med det berörda tredjelandet. Den ska även vara tillämplig efter ikraftträdandet av ett internationellt avtal enligt artikel 76.1 med det berörda tredjelandet i den mån som erkännande och verkställighet av resolutionsförfaranden i tredjeland inte regleras av det avtalet.

2. Relevanta nationella myndigheter ska erkänna resolutionsförfaranden i tredjeland avseende en central motpart i tredjeland om något av följande fall föreligger:

- a) Den centrala motparten i tredjeland tillhandahåller tjänster eller har dotterföretag etablerade i en eller flera medlemsstater.
- b) Den centrala motparten i tredjeland har tillgångar, rättigheter, skyldigheter eller åtaganden som finns i en eller flera medlemsstater eller som regleras av lagstiftningen i de medlemsstaterna.

Relevanta nationella myndigheter ska säkerställa verkställighet av de erkända resolutionsförfarandena i tredjeland i enlighet med sin nationella rätt.

3. De relevanta nationella myndigheterna ska åtminstone ha befogenhet att göra följande:

- a) Utöva resolutionsbefogenheterna avseende följande:
 - i) Tillgångar som innehas av en central motpart i tredjeland och som är belägna i deras medlemsstat eller regleras av lagstiftningen i deras medlemsstat.
 - ii) Rättigheter eller åtaganden som innehas av en central motpart i tredjeland och som bokförts i deras medlemsstat eller omfattas av lagstiftningen i deras medlemsstat, eller när fordringar som hänför sig till sådana rättigheter och åtaganden är verkställbara i deras medlemsstat.
- b) Genomföra, inklusive att kräva att en annan person vidtar åtgärder för att genomföra, en överföring av äganderättsinstrument som innehas av ett dotterföretag som är etablerat i den utseende medlemsstaten.
- c) Utöva befogenheterna i enlighet med artiklarna 55, 56 och 57 när det gäller rätten för en part att ingå kontrakt med en enhet som avses i punkt 2 i den här artikeln, om sådana befogenheter är nödvändiga för att verkställa resolutionsförfaranden i tredjeland.
- d) Göra icke-verkställbar varje rättighet att säga upp, avveckla eller påskynda kontrakt, eller att påverka kontraktensliga rättigheter, som enheter som avses i punkt 2 och andra koncernenheter har, i fall då en sådan rättighet härrör från resolutionsåtgärder som har vidtagits avseende den centrala motparten i tredjeland, antingen av resolutionsmyndigheten i tredjeland eller enligt rättsliga eller tillsynsmässiga krav avseende resolutionsarrangemang i det landet, förutsatt att de väsentliga skyldigheterna enligt kontraktet, inbegripet betalnings- och leveransskyldigheter, och tillhandahållande av säkerhet, även fortsättningsvis fullgörs.

4. Erkännande och verkställighet av resolutionsförfaranden i tredjeland ska inte påverka normala insolvensförfaranden som är tillämpliga enligt nationell rätt.

Artikel 78

Rätt att vägra erkännande eller verkställighet av resolutionsförfaranden i tredjeland

Genom undantag från artikel 77.2 får de relevanta nationella myndigheterna vägra att erkänna eller verkställa resolutionsförfaranden i tredjeland i följande fall:

- a) Resolutionsförfarandena i tredjeland skulle få negativa effekter på den finansiella stabiliteten i deras medlemsstat.
- b) Borgenärer, clearingmedlemmar och, i tillämpliga fall, deras kunder som är belägna i deras medlemsstat skulle inte få samma behandling som borgenärer, clearingmedlemmar och, i tillämpliga fall, deras kunder i tredjeland med liknande lagliga rättigheter enligt tredjelandets egna resolutionsförfaranden.
- c) Erkännandet eller verkställigheten av resolutionsförfarandena i tredjelandet skulle få avsevärda statsfinansiella konsekvenser för deras medlemsstat.
- d) Erkännandet eller verkställigheten skulle strida mot nationell rätt.

Artikel 79

Samarbete med myndigheter i tredjeland

1. Denna artikel ska tillämpas på samarbete med ett tredjeland såvida inte och fram till dess att ett internationellt avtal enligt artikel 76.1 träder i kraft med det berörda tredjelandet. Den ska även vara tillämplig efter ikraftträdandet av ett internationellt avtal enligt artikel 76.1 med det berörda tredjelandet i den mån som innehållet i den här artikeln inte regleras av det avtalet.

2. Behöriga myndigheter eller resolutionsmyndigheter ska, i tillämpliga fall, ingå samarbetsarrangemang med följande relevanta myndigheter i tredjeland, med hänsyn till befintliga samarbetsarrangemang som inrättats enligt artikel 25.7 i förordning (EU) nr 648/2012:

- a) Om en central motpart i tredjeland tillhandahåller tjänster eller har dotterföretag i en eller flera medlemsstater, de relevanta myndigheterna i det tredjeland där den centrala motparten är etablerad.
- b) Om en central motpart tillhandahåller tjänster i eller har ett eller flera dotterföretag i tredjeland, de relevanta myndigheterna i det tredjeland där dessa tjänster tillhandahålls eller där dotterföretagen är etablerade.

3. De samarbetsarrangemang som avses i punkt 2 i denna artikel ska fastställa förfaranden och arrangemang mellan de deltagande myndigheterna för utbyte av nödvändig information och samarbete vid genomförandet av följande uppgifter och vid utövandet av följande befogenheter när det gäller de centrala motparter som avses i leden a och b i den punkten eller koncerner som inbegriper sådana centrala motparter:

- a) Utarbetandet av resolutionsplaner i enlighet med artikel 12 och liknande krav enligt de relevanta tredjeländernas lagstiftning.
- b) Bedömningen av sådana instituts och koncerners möjlighet till resolution i enlighet med artikel 15 och liknande krav enligt de relevanta tredjeländernas lagstiftning.
- c) Tillämpningen av befogenheter att åtgärda eller undanröja hinder för möjligheten till resolution enligt artikel 16 och eventuella liknande befogenheter enligt de relevanta tredjeländernas lagstiftning.
- d) Tillämpningen av åtgärder för tidigt ingripande enligt artikel 18 och liknande befogenheter enligt de relevanta tredjeländernas lagstiftning.
- e) Tillämpningen av resolutionsverktyg och utövandet av resolutionsbefogenheter och liknande befogenheter som tilldelats de relevanta myndigheterna i tredjeland.

4. Samarbetsarrangemang som ingås mellan resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter i medlemsstater och tredjeländer enligt punkt 2 får omfatta bestämmelser om följande:

- a) Utbyte av information som är nödvändig för utarbetandet och upprätthållandet av resolutionsplaner.
- b) Samråd och samarbete vid utarbetandet av resolutionsplaner, inklusive principer för utövandet av befogenheter enligt artikel 77 och liknande befogenheter enligt de relevanta tredjeländernas lagstiftning.
- c) Utbyte av information som är nödvändig för tillämpningen av resolutionsverktyg och utövandet av resolutionsbefogenheter och liknande befogenheter enligt de relevanta tredjeländernas lagstiftning.
- d) Tidig varning eller samråd med samarbetsarrangemangets parter innan några omfattande åtgärder vidtas enligt denna förordning eller de relevanta tredjeländernas lagstiftning som påverkar den centrala motpart eller den koncern som arrangemanget gäller.
- e) Samordning av information till allmänheten vid gemensamma resolutionsåtgärder.
- f) Förfaranden och arrangemang för utbyte av information och samarbete enligt leden a–e i denna punkt, inklusive, när så är lämpligt, genom inrättande och användning av krishanteringsgrupper.

För att säkerställa en gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av punkt 3 ska Esma utfärda riktlinjer om typer av och innehållet i de bestämmelser som avses i denna punkt senast den 12 augusti 2022.

5. Resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter ska underrätta Esma om alla samarbetsarrangemang som de har ingått i enlighet med denna artikel.

Artikel 80

Utbyte av konfidentiella uppgifter

1. Resolutionsmyndigheter, behöriga myndigheter, behöriga ministerier och, i tillämpliga fall, andra relevanta nationella myndigheter får utbyta konfidentiella uppgifter, inbegripet återhämtningsplaner, med relevanta myndigheter i tredjeland endast om de följande villkoren är uppfyllda:

- a) Dessa myndigheter i tredjeland omfattas av krav på och standarder för tystnadsplikt som samtliga berörda myndigheter anser vara minst likvärdiga med dem som föreskrivs i artikel 73.
- b) Uppgifterna är nödvändiga för att de relevanta myndigheterna i tredjeland ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt nationell rätt som är jämförbara med dem som fastställs i denna förordning och de används inte för andra ändamål.

2. I den mån utbytet av uppgifter gäller personuppgifter ska hanteringen och överföringen av dessa personuppgifter till myndigheter i tredjeland regleras av tillämplig unionsrätt och nationell rätt om dataskydd.

3. Om de konfidentiella uppgifterna kommer från en annan medlemsstat får resolutionsmyndigheter, behöriga myndigheter och behöriga ministerier inte lämna ut de uppgifterna till relevanta myndigheter i tredjeland såvida inte de följande villkoren är uppfyllda:

- a) Den relevanta myndigheten i den medlemsstat varifrån uppgifterna kommer samtycker till att de lämnas ut.
- b) Uppgifterna lämnas bara ut för de ändamål som den myndighet som avses i led a har godkänt.

4. För tillämpningen av denna artikel ska uppgifter anses vara konfidentiella om de omfattas av konfidentialitetskrav enligt unionsrätten.

AVDELNING VII

ADMINISTRATIVA ÅTGÄRDER OCH SANKTIONER

Artikel 81

Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder

1. Medlemsstaterna ska, utan att det påverkar deras rätt att föreskriva och ålägga straffrättsliga påföljder, fastställa regler för administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som ska tillämpas när denna förordning inte har uppfyllts, och vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa att de genomförs.

Om medlemsstaterna beslutar att inte fastställa regler om administrativa sanktioner vid överträdelser som omfattas av nationell straffrätt, ska de meddela kommissionen och Esma de relevanta straffrättsliga bestämmelserna. De administrativa sanktionerna och de andra administrativa åtgärderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Senast den 12 augusti 2022 ska medlemsstaterna i detalj anmäla de regler som avses i första och andra styckena i denna punkt till kommissionen och till Esma. De ska till kommissionen och Esma utan dröjsmål anmäla eventuella ändringar av reglerna.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder som avses i punkt 1, i fall där de skyldigheter som avses i den punkten gäller för centrala motparter och clearingmedlemmar, vid en överträdelse kan tillämpas, om inte annat följer av de villkor som föreskrivs i nationell rätt, på centrala motparters och clearingmedlemmars styrelse och verkställande ledning och på andra fysiska personer som enligt nationell rätt är ansvariga för överträdelsen.
3. De befogenheter att ålägga administrativa sanktioner eller vidta andra administrativa åtgärder som föreskrivs i denna förordning ska ges till resolutionsmyndigheterna eller, om det är en annan myndighet och beroende på typen av överträdelse, de behöriga myndigheterna. Resolutionsmyndigheterna och de berörda myndigheterna ska ha alla de befogenheter att samla information och alla de utredningsbefogenheter som de behöver för att utföra sina respektive uppgifter. När resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna utövar sina befogenheter att ålägga sanktioner ska de bedriva ett nära samarbete för att säkerställa att de administrativa sanktionerna eller de andra administrativa åtgärderna ger önskade resultat, och de ska samordna sina åtgärder när de hanterar gränsöverskridande fall.
4. Resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna ska utöva sina befogenheter att ålägga administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder i enlighet med denna förordning och nationell rätt på något av följande sätt:
 - a) Direkt.
 - b) I samarbete med andra myndigheter.
 - c) På eget ansvar genom delegering till sådana myndigheter.
 - d) Genom hänvändelse till de behöriga rättsliga myndigheterna.

Artikel 82

Särskilda bestämmelser

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det i deras lagar och andra författningar föreskrivs sanktioner och andra administrativa åtgärder för åtminstone följande situationer:
 - a) Underlåtenhet att utarbeta, upprätthålla och uppdatera återhämtningsplaner, i strid med artikel 9.
 - b) Underlåtenhet att tillhandahålla alla nödvändiga uppgifter för utarbetandet av resolutionsplaner, i strid med artikel 13.
 - c) Underlåtenhet av den centrala motparten att underrätta den behöriga myndigheten när den centrala motparten fallerar eller sannolikt kommer att falla, i strid med artikel 70.1.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som kan tillämpas i de fall som avses i punkt 1 åtminstone inbegriper följande:
 - a) Ett offentligt uttalande som anger vilka fysiska personer, centrala motparter eller andra juridiska personer som är ansvariga och överträdelsens karaktär.
 - b) Ett föreläggande innehållande krav på att den ansvariga fysiska eller juridiska personen upphör med sitt agerande och inte upprepar detta.
 - c) Ett tillfälligt förbud för de medlemmar i den centrala motpartens verkställande ledning eller för andra fysiska personer som hålls ansvariga att inneha uppdrag i en central motpart.
 - d) I fråga om en juridisk person: straffavgifter på upp till 10 % av den juridiska personens totala årsomsättning under det föregående räkenskapsåret. I fall där den juridiska personen är ett dotterföretag till ett moderföretag ska den relevanta omsättningen vara den omsättning som följer av de konsoliderade räkenskaperna för det yttersta moderföretaget under det föregående räkenskapsåret.
 - e) I fråga om en fysisk person: straffavgifter på upp till 5 000 000 EUR eller, i medlemsstater där den officiella valutan inte är euro, motsvarande värde i nationell valuta den 11 februari 2021.
 - f) Straffavgifter på upp till två gånger beloppet för den fördel som erhållits genom överträdelsen, i fall där denna fördel kan fastställas.

*Artikel 83***Offentliggörande av administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder**

1. Resolutionsmyndigheterna eller de behöriga myndigheterna ska på sin officiella webbplats offentliggöra alla administrativa sanktioner eller administrativa åtgärder som ålagts av dem till följd av överträdelse av denna förordning när sådana sanktioner eller åtgärder inte har överklagats eller möjligheterna till överklagande har uttömts. Sådant offentliggörande ska ske utan onödigt dröjsmål, efter det att den fysiska eller juridiska personen har underrättats om denna sanktion eller åtgärd, och ska inbegripa uppgifter om överträdelsens typ och karaktär samt om identiteten på den fysiska eller juridiska person som ålagts sanktionen eller åtgärden.

I fall där medlemsstater tillåter offentliggörande av administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder som överklagats, ska resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna utan onödigt dröjsmål på sina officiella webbplatser offentliggöra information om överklagandets status och om resultatet av detta.

2. Resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter ska offentliggöra de administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder som ålagts av dem på anonym grund, på ett sätt som är förenligt med nationell rätt, under någon av följande omständigheter:

- a) Om den administrativa sanktionen eller andra administrativa åtgärden har ålagts en fysisk person och ett offentliggörande av personuppgifter visar sig vara oproportionerligt vid en obligatorisk förhandsbedömning av proportionaliteten i ett sådant offentliggörande.
- b) Om ett offentliggörande skulle utgöra ett hot mot de finansiella marknadernas stabilitet eller äventyra en pågående brottsutredning eller ett pågående straffrättsligt förfarande.
- c) Om ett offentliggörande skulle orsaka de berörda centrala motparterna eller fysiska personerna oproportionerlig skada, i den mån detta kan fastställas.

Alternativt får i sådana fall offentliggörandet av de berörda uppgifterna skjutas upp under en rimlig period, om det förväntas att skälen till att uppgifterna offentliggörs på anonym grund inte längre kommer att föreligga efter denna tidsperiod.

3. Resolutionsmyndigheterna och de behöriga myndigheterna ska säkerställa att alla offentliggöranden som görs i enlighet med denna artikel finns kvar på deras officiella webbplats i minst fem år. Personuppgifter som ingår i den offentliggjorda informationen ska endast ligga kvar på resolutionsmyndighetens eller den behöriga myndighetens officiella webbplats under den period som är nödvändig i överensstämmelse med tillämpliga regler om dataskydd.

4. Senast den 12 augusti 2022 ska Esma lämna en rapport till kommissionen om medlemsstaternas offentliggörande av administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder på anonym grund enligt punkt 2 och särskilt om huruvida det har funnits betydande skillnader mellan medlemsstaterna i det avseendet. Den rapporten ska även behandla alla betydande skillnader i varaktigheten av offentliggörandet av administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder i enlighet med medlemsstaternas nationella rätt om offentliggörande av administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder.

*Artikel 84***Esma:s upprätthållande av en central databas**

1. Om inte annat följer av kraven på tystnadsplikt enligt artikel 73 ska resolutionsmyndigheter och behöriga myndigheter informera Esma om alla administrativa sanktioner som åläggs av dem enligt artikel 81 samt om statusen för eventuella överklaganden av sådana sanktioner samt resultatet av dessa.

2. Esma ska upprätthålla en central databas över administrativa sanktioner som rapporteras till den med informationsutbyte mellan resolutionsmyndigheter som enda syfte, och databasen ska vara tillgänglig endast för resolutionsmyndigheter och uppdateras på grundval av den information som dessa lämnar.

3. Esma ska upprätthålla en central databas över administrativa sanktioner som rapporteras till den med informationsutbyte mellan behöriga myndigheter som enda syfte, och databasen ska vara tillgänglig endast för behöriga myndigheter och uppdateras på grundval av den information som lämnas av dessa.

4. Esma ska upprätthålla en webbsida på sin befintliga webbplats med länkar till varje resolutionsmyndighets offentliggörande av administrativa sanktioner och varje behörig myndighets offentliggörande av administrativa sanktioner enligt artikel 83, och ange den period för vilken varje medlemsstat offentliggör sanktioner.

Artikel 85

Utövande av befogenheter att ålägga administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder samt de behöriga myndigheternas och resolutionsmyndigheternas verkningsfulla tillämpning av dessa

Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna och resolutionsmyndigheterna när de fastställer typen av administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder och nivån på straffavgifter tar hänsyn till alla relevanta omständigheter, inbegripet, när så är lämpligt, följande:

- a) Överträdelsens allvar och varaktighet.
- b) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens grad av ansvar.
- c) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens finansiella ställning, som den indikeras genom exempelvis den ansvariga juridiska personens totala omsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst.
- d) Beloppet för de vinster som gjorts eller de förluster som undvikits av den ansvariga fysiska eller juridiska personen, i den mån detta kan fastställas.
- e) De förluster som tredjeparter har orsakats genom överträdelsen, i den mån detta kan fastställas.
- f) Den ansvariga fysiska eller juridiska personens vilja att samarbeta med den behöriga myndigheten och resolutionsmyndigheten.
- g) Tidigare överträdelser som den ansvariga fysiska eller juridiska personen har gjort sig skyldig till.
- h) Överträdelsens potentiella konsekvenser för det finansiella systemet.

AVDELNING VIII

ÄNDRINGAR AV FÖRORDNINGARNA (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 OCH (EU) 2015/2365 SAMT DIREKTIVEN 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU OCH (EU) 2017/1132

Artikel 86

Ändringar av förordning (EU) nr 1095/2010

Förordning (EU) nr 1095/2010 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 4.3 ska följande led läggas till:

- "iv) när det gäller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 *, en resolutionsmyndighet enligt definitionen i artikel 2.3 i den förordningen.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 (EUT L 022, 22.1.2021, s. 1)."

2. I artikel 40.5 ska följande stycke läggas till:

”Ledamöter i tillsynsstyrelsen som avses i punkt 1 b får, när frågor inom tillämpningsområdet för förordning (EU) 2021/23 behandlas, vid behov åtföljas av företrädare (utan rösträtt) för resolutionsmyndigheten i varje medlemsstat.”

Artikel 87

Ändringar av förordning (EU) nr 648/2012

Förordning (EU) nr 648/2012 ska ändras på följande sätt:

1. Följande artikel ska införas:

”Artikel 6b

Tillfälligt upphävande av clearingkravet i händelse av resolution

1. Om en central motpart uppfyller villkoren i artikel 22 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 * får den resolutionsmyndighet som utsetts för den centrala motparten enligt artikel 3.1 i den förordningen eller den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 22.1 i den här förordningen, på eget initiativ eller på begäran från en behörig myndighet som ansvarar för tillsynen av en clearingmedlem i den centrala motparten i resolution, begära att kommissionen tillfälligt upphäver det clearingkrav som avses i artikel 4.1 i den här förordningen för särskilda klasser av OTC-derivat eller för en särskild typ av motpart om följande villkor är uppfyllda:

- a) Den centrala motparten i resolution är auktoriserad för att cleara särskilda klasser av OTC-derivat som omfattas av det clearingkrav för vilket det tillfälliga upphävandet har begärts.
- b) Ett tillfälligt upphävande av clearingkravet för dessa särskilda klasser av OTC-derivat eller för en särskild typ av motpart är nödvändigt för att undvika eller hantera ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten eller de finansiella marknadernas korrekta funktionssätt i unionen i samband med den centrala motpartens resolution, och det tillfälliga upphävandet står i proportion till dessa syften.

Den begäran som avses i första stycket ska åtföljas av bevis för att villkoren i leden a och b i det stycket är uppfyllda.

Den myndighet som avses i första stycket ska underrätta Esma och ESRB om sin motiverade begäran samtidigt som begäran översänds till kommissionen.

2. Esma ska inom 24 timmar från underrättelsen om begäran från den myndighet som avses i punkt 1 första stycket i denna artikel, och i den mån det är möjligt, efter samråd med ESRB, avge ett yttrande om det avsedda tillfälliga upphävandet med beaktande av nödvändigheten av att undvika eller hantera ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten eller mot de finansiella marknadernas korrekta funktionssätt i unionen, de resolutionsmål som fastställs i artikel 21 i förordning (EU) 2021/23 samt de kriterier som anges i artikel 5.4 och 5.5 i den här förordningen.

3. Om Esma anser att det tillfälliga upphävandet av clearingkravet är en väsentlig ändring av kriterierna för att handelsskyldigheten ska träda i kraft enligt vad som avses i artikel 32.5 i förordning (EU) nr 600/2014 får Esma begära att kommissionen tillfälligt upphäver handelsskyldigheten i artikel 28.1 och 28.2 i den förordningen för samma särskilda klasser av OTC-derivat som omfattas av begäran om att tillfälligt upphäva clearingkravet.

Esma ska översända sin motiverade begäran till den myndighet som avses i punkt 1 första stycket och till ESRB samtidigt som begäran översänds till kommissionen.

4. De begäranden som avses i punkterna 1 och 3 och det yttrande som avses i punkt 2 ska inte offentliggöras.

5. Kommissionen ska utan onödigt dröjsmål efter mottagandet av den begäran som avses i punkt 1, på grundval av de skäl och bevis som den myndighet som avses i punkt 1 har lagt fram, antingen tillfälligt upphäva clearingkravet för de särskilda klasserna av OTC-derivat genom en genomförandeakt eller avslå begäran om tillfälligt upphävande.

Vid antagandet av den genomförandeakt som avses i första stycket ska kommissionen beakta det yttrande som avgetts av Esma som avses i punkt 2 i denna artikel, de resolutionsmål som avses i artikel 21 i förordning (EU) 2021/23, de kriterier som anges i artikel 5.4 och 5.5 i den här förordningen avseende dessa klasser av OTC-derivat och hur nödvändigt det tillfälliga upphävandet är för att undvika eller hantera ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten eller mot de finansiella marknadernas korrekta funktionssätt i unionen.

Om kommissionen avslår begäran om tillfälligt upphävande ska den lämna en skriftlig motivering för detta till den begärande myndighet som avses i punkt 1 första stycket och till Esma. Kommissionen ska omedelbart informera Europaparlamentet och rådet om detta och till dem vidarebefordra den motivering som lämnats till den begärande myndighet som avses i punkt 1 första stycket och till Esma. Uppgifterna ska inte offentliggöras.

Den genomförandeakt som avses i första stycket i denna punkt ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 86.3.

6. Den genomförandeakt genom vilken clearingkravet tillfälligt upphävs får också, om Esma begär det i enlighet med punkt 3 i denna artikel, tillfälligt upphäva handelsskyldigheten i artikel 28.1 och 28.2 i förordning (EU) nr 600/2014 för samma särskilda klasser av OTC-derivat som omfattas av det tillfälliga upphävandet av clearingkravet.

7. Det tillfälliga upphävandet av clearingkravet och, i tillämpliga fall, av handelsskyldigheten ska meddelas till den begärande myndighet som avses i punkt 1 första stycket i denna artikel och till Esma, och ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*, på kommissionens webbplats och i det offentliga register som avses i artikel 6.

8. Det tillfälliga upphävandet av clearingkravet enligt punkt 5 ska vara giltigt under en inledande period på högst tre månader från tillämpningsdagen för det tillfälliga upphävandet.

Det tillfälliga upphävande av handelsskyldigheten som avses i punkt 6 ska vara giltigt under samma inledande period.

9. Om grunderna för tillfälligt upphävande fortsätter att gälla, får kommissionen genom en genomförandeakt förlänga det tillfälliga upphävande som avses i punkt 5 med fler perioder, som inte får överstiga tre månader, upp till en total period för det tillfälliga upphävandet på högst tolv månader. Förlängningar av det tillfälliga upphävandet ska offentliggöras i enlighet med punkt 7.

Den genomförandeakt som avses i första stycket i denna punkt ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 86.3.

10. Vilken som helst av de myndigheter som avses i punkt 1 första stycket får utfärda en begäran till kommissionen om att förlänga det tillfälliga upphävandet av clearingkravet, i tillräckligt god tid före utgången av den inledande upphävandeperiod som avses i punkt 5 eller den förlängningsperiod som avses i punkt 9.

Begäran ska åtföljas av bevis på att villkoren i punkt 1 första stycket a och b är uppfyllda.

Den myndighet som avses i första stycket ska underrätta Esma och ESRB om sin motiverade begäran samtidigt som begäran inges till kommissionen.

Den begäran som avses i första stycket ska inte offentliggöras.

Esma ska utan onödigt dröjsmål efter mottagande av underrättelsen om begäran och, om den anser det nödvändigt, efter samråd med ESRB, till kommissionen avge ett yttrande om huruvida grunderna för det tillfälliga upphävandet fortsätter att vara tillämpliga med hänsyn till nödvändigheten av att undvika eller hantera ett allvarligt hot mot den finansiella stabiliteten eller mot de finansiella marknadernas korrekta funktionssätt i unionen, de resolutionsmål som fastställs i artikel 21 i förordning (EU) 2021/23 samt de kriterier som anges i artikel 5.4 och 5.5 i den här förordningen. Esma ska översända en kopia av detta yttrande till Europaparlamentet och rådet. Det yttrandet ska inte offentliggöras.

Genomförandeakten om förlängning av det tillfälliga upphävandet av clearingkravet får även förlänga perioden för det tillfälliga upphävande av handelsskyldigheten som avses i punkt 6.

Förlängningen av det tillfälliga upphävandet av handelsskyldigheten ska vara giltigt för samma period som förlängningen av det tillfälliga upphävandet av clearingkravet.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 (EUT L 022, 22.1.2021, s. 1).”

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 13a

Ersättning av referensräntor för äldre transaktioner

1. De motparter som avses i artikel 11.3 får fortsätta att tillämpa de riskhanteringsförfaranden som de har inrättade den dag då denna förordning börjar tillämpas för sådana OTC-derivatkontrakt vars clearing inte sker centralt och som har ingåtts eller förnyats före den dag då skyldigheten att ha riskhanteringsförfaranden enligt artikel 11.3 får verkan, om dessa kontrakt, efter den 11 februari 2021, har förnyats i det enda syftet att ersätta de referensräntor som de hänvisar till eller att införa skyddsbestämmelser för den referensräntan.

2. Transaktioner som ingåtts eller förnyats före dagen då clearingkravet får verkan enligt artikel 4 och som, efter den 11 februari 2021, därefter har förnyats i det enda syftet att ersätta de referensräntor som de hänvisar till eller att införa skyddsbestämmelser för den referensräntan, ska av den anledningen inte omfattas av det clearingkrav som avses i artikel 4.”

3. I artikel 24a.7 ska led b ersättas med följande:

”b) Åtminstone årligen ta initiativ till och samordna unionsomfattande utvärderingar av de centrala motparternas motståndskraft mot ogynnsam utveckling på marknaden i enlighet med artikel 32.2 i förordning (EU) nr 1095/2010, om möjligt med beaktande av den aggregerade effekten av centrala motparters återhämtnings- och resolutionsarrangemang på unionens finansiella stabilitet.”

4. Artikel 28.3 ska ersättas med följande:

”3. Riskkommittén ska ge råd till styrelsen om arrangemang som kan påverka den centrala motpartens riskhantering, exempelvis en betydande ändring av dess riskmodell, obeståndsförfarandena, kriterierna för godkännande av clearingmedlemmar, clearing av nya klasser av instrument eller utkontraktering av funktioner. Riskkommittén ska informera styrelsen i god tid om eventuella nya risker som påverkar den centrala motpartens resiliens. Riskkommitténs råd ska inte krävas för den centrala motpartens löpande verksamhet. Rimliga ansträngningar ska göras för att samråda med riskkommittén om utveckling som kan påverka den centrala motpartens riskhantering i krissituationer, inbegripet den utveckling som är relevant för clearingmedlemmars exponeringar mot den centrala motparten och beroendeförhållanden med andra centrala motparter.”

5. Artikel 28.5 ska ersättas med följande:

”5. En central motpart ska skyndsamt underrätta den behöriga myndigheten och riskkommittén om alla beslut där styrelsen beslutar att inte följa riskkommitténs råd och förklara dessa beslut. Riskkommittén eller ledamöter av riskkommittén får informera den behöriga myndigheten om eventuella områden där den anser att riskkommitténs råd inte har följts.”

6. I artikel 37.2 ska följande stycke läggas till:

”Den centrala motparten ska underrätta den behöriga myndigheten om varje betydande negativ utveckling avseende varje clearingmedlems riskprofil som fastställs inom ramen för den centrala motpartens bedömning enligt första stycket eller annan bedömning med liknande slutsats, inbegripet varje ökning av den risk som en clearingmedlem medför för den centrala motparten, och som den centrala motparten anser kan utlösa ett obeståndsförfarande.”

7. I artikel 38 ska följande punkt läggas till:

”8. Den centrala motpartens clearingmedlemmar ska klart och tydligt informera sina befintliga och potentiella kunder om eventuella förluster eller andra kostnader som de kan komma att få bära till följd av tillämpningen av förfaranden för obeståndshantering och arrangemang för fördelning av förluster och positioner enligt den centrala motpartens verksamhetsregler, inbegripet vilken typ av ersättning de kan komma att få, med beaktande av artikel 48.7. Kunderna ska få tillräckligt detaljerad information för att säkerställa att de förstår de sämsta tänkbara förluster eller andra kostnader som de kan komma att få bära om den centrala motparten vidtar återhämtningsåtgärder.”

8. Följande artikel ska införas:

”Artikel 45a

Tillfälliga begränsningar vid en betydande icke-obeståndshändelse

1. Vid en betydande icke-obeståndshändelse enligt definitionen i artikel 2.9 i förordning (EU) 2021/23 får den behöriga myndigheten kräva att den centrala motparten ska avstå från någon av följande åtgärder under en period som fastställs av den behöriga myndigheten, och som inte får överstiga fem år:

- a) Lämna utdelning eller ge en oåterkallelig utfästelse om utdelning, med undantag för rätt till utdelning som särskilt avses i förordning (EU) 2021/23 som en form av kompensation.
- b) Köpa tillbaka stamaktier.
- c) Skapa en skyldighet att betala ut rörlig ersättning enligt vad som fastställs i den centrala motpartens lönepolitik enligt artikel 26.5 i denna förordning, diskretionära pensionsförmåner eller avgångsvederlag till företagsledningen enligt definitionen i artikel 2.29 i denna förordning.

Den behöriga myndigheten ska inte hindra den centrala motparten från att vidta någon av de åtgärder som anges i första stycket om den centrala motparten har en rättslig skyldighet att vidta åtgärden och skyldigheten föregår de händelser som avses i första stycket.

2. Den behöriga myndigheten får besluta att göra undantag från begränsningarna i punkt 1 om den anser att undantag från dessa begränsningar inte skulle minska mängden eller tillgängligheten av den centrala motpartens egna medel, särskilt egna medel som är tillgängliga för användning som en återhämtningsåtgärd.

3. Esma ska senast den 12 februari 2022 utarbeta riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010 som närmare anger under vilka omständigheter den behöriga myndigheten får kräva att den centrala motparten avstår från att vidta någon av de åtgärder som avses i punkt 1 i den här artikeln.”

9. I artikel 81.3 första stycket ska följande led läggas till:

”r) De resolutionsmyndigheter som har utsetts enligt artikel 3 i förordning (EU) 2021/23.”

Artikel 88

Ändring av förordning (EU) 2015/2365

I artikel 12.2 ska följande led läggas till:

”n) De resolutionsmyndigheter som har utsetts enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 *.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 (EUT L 022, 22.1.2021, s. 1).”

Artikel 89

Ändringar av direktiv 2002/47/EG

Direktiv 2002/47/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.6 ska ersättas med följande:

"6. Artiklarna 4–7 i detta direktiv ska inte tillämpas på någon restriktion av verkställigheten av avtal om finansiellt säkerhetsställande eller någon restriktion av verkan av ett avtal om finansiell säkerhet, slutavräknings- eller kvittningsbestämmelse som åläggs med stöd av avdelning IV kapitel V eller VI i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU *, eller av avdelning V kapitel III avsnitt 3 eller kapitel IV i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 **, eller på någon sådan restriktion som åläggs med stöd av liknande befogenheter i en medlemsstats rätt för att underlätta en ordnad resolution av en enhet som avses i punkt 2 c iv eller 2 d i den här artikeln och som är föremål för skyddsåtgärder som åtminstone är likvärdiga med dem som fastställs i avdelning IV kapitel VII i direktiv 2014/59/EU eller i avdelning V kapitel V i förordning (EU) 2021/23.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 (EUT L 022, 22.1.2021, s. 1)."

2. Artikel 9a ska ersättas med följande:

"Artikel 9a

Direktiv 2008/48/EG, direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) 2021/23

Detta direktiv ska inte påverka tillämpningen av direktiv 2008/48/EG, direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) 2021/23."

Artikel 90

Ändring av direktiv 2004/25/EG

I artikel 4.5 ska tredje stycket ersättas med följande:

"Medlemsstaterna ska säkerställa att artikel 5.1 i detta direktiv inte är tillämplig om de resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU * eller i avdelning V i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 ** tillämpas.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 (EUT L 022, 22.1.2021, s. 1)."

Artikel 91

Ändringar av direktiv 2007/36/EG

Direktiv 2007/36/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.4 ska ersättas med följande:

”4. Medlemsstaterna ska säkerställa att detta direktiv inte är tillämpligt om resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU * eller i avdelning V i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 ** tillämpas.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 (EUT L 022, 22.1.2021, s. 1).”

2. Artikel 5.5 ska ersättas med följande:

”5. Medlemsstaterna ska för tillämpningen av direktiv 2014/59/EU och förordning (EU) 2021/23 se till att bolagsstämman, med en majoritet av två tredjedelar av de avlagda giltiga rösterna, får besluta eller ändra bolagsordningen för att föreskriva att en kallelse till bolagsstämma för att fatta beslut om en kapitalökning ska utfärdas med kortare varsel än vad som föreskrivs i punkt 1 i den här artikeln, förutsatt att stämman inte äger rum inom tio kalenderdagar från kallelsen och att villkoren i artikel 27 eller 29 i direktiv 2014/59/EU eller artikel 18 i förordning (EU) 2021/23 uppfylls samt att kapitalökningen är nödvändig för att undvika de villkor för resolution som föreskrivs i artiklarna 32 och 33 i direktiv 2014/59/EU eller i artikel 22 i förordning (EU) 2021/23.”

Artikel 92

Ändring av direktiv (EU) 2017/1132

Direktiv (EU) 2017/1132 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 84.3 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna ska säkerställa att artiklarna 49, 58.1, 68.1, 68.2 och 68.3, artikel 70.2 första stycket, artiklarna 72–75, 79, 80 och 81 i det här direktivet inte tillämpas om de resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU * eller i avdelning V i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 ** tillämpas.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/23 av den 16 december 2020 om en ram för återhämtning och resolution av centrala motparter och om ändring av förordningarna (EU) nr 1095/2010, (EU) nr 648/2012, (EU) nr 600/2014, (EU) nr 806/2014 och (EU) 2015/2365 samt direktiven 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU och (EU) 2017/1132 (EUT L 022, 22.1.2021, s. 1).”

2. Artikel 86a ska ändras på följande sätt:

a) Led b i punkt 3 ska ersättas med följande:

”b) Bolaget är föremål för resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som framgår av avdelning IV i direktiv 2014/59/EU eller avdelning V i förordning (EU) 2021/23.”

b) Led c i punkt 4 ska ersättas med följande:

”c) föremål för krisförebyggande åtgärder enligt definitionen i artikel 2.1.101 i direktiv 2014/59/EU eller i artikel 2.48 i förordning (EU) 2021/23.”

3. Artikel 87.4 ska ersättas med följande:

”4. Medlemsstaterna ska säkerställa att detta kapitel inte är tillämpligt på bolag som är föremål för tillämpning av resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som fastställs i avdelning IV i direktiv 2014/59/EU eller i avdelning V i förordning (EU) 2021/23.”

4. Artikel 120 ska ändras på följande sätt:

a) Led b i punkt 4 ska ersättas med följande:

”b) Bolaget är föremål för resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som framgår av avdelning IV i direktiv 2014/59/EU eller avdelning V i förordning (EU) 2021/23.”

b) Led c i punkt 5 ska ersättas med följande:

”c) föremål för krisförebyggande åtgärder enligt definitionen i artikel 2.1.101 i direktiv 2014/59/EU eller i artikel 2.48 i förordning (EU) 2021/23.”

5. Artikel 160a ska ändras på följande sätt:

a) Led b i punkt 4 ska ersättas med följande:

”b) Bolaget är föremål för resolutionsverktyg, resolutionsbefogenheter och resolutionsmekanismer som framgår av avdelning IV i direktiv 2014/59/EU eller avdelning V i förordning (EU) 2021/23.”

b) Led c i punkt 5 ska ersättas med följande:

”c) föremål för krisförebyggande åtgärder enligt definitionen i artikel 2.1.101 i direktiv 2014/59/EU eller i artikel 2.48 i förordning (EU) 2021/23.”

Artikel 93

Ändring av direktiv 2014/59/EU

I artikel 1 ska följande punkt läggas till:

”3. Detta direktiv ska inte tillämpas på enheter som också är auktoriserade i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012.”

Artikel 94

Ändring av förordning (EU) nr 806/2014

Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Första stycket ska numreras som punkt 1.

b) Följande punkt ska läggas till:

"2. Denna förordning ska inte tillämpas på enheter som också är auktoriserade i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 648/2012."

Artikel 95

Ändring av förordning (EU) nr 600/2014

I artikel 54.2 ska första stycket ersättas med följande:

"Om kommissionen bedömer att inte finns något behov av att utesluta börshandlade derivat från tillämpningsområdet för artiklarna 35 och 36 i enlighet med artikel 52.12 får en central motpart eller en handelsplats, innan den 11 februari 2021, ansöka hos sin behöriga myndighet om tillstånd att använda sig av övergångsarrangemang. Den behöriga myndigheten får, med beaktande av de risker som tillämpningen av rätten till tillträde enligt artikel 35 eller 36 när det gäller börshandlade derivat medför för den centrala motpartens eller handelsplatsens korrekta funktionssätt, besluta att artikel 35 eller 36 under en övergångsperiod till och med den 3 juli 2021 inte ska tillämpas på den berörda centrala motparten respektive handelsplatsen när det gäller börshandlade derivat. När en sådan övergångsperiod har godkänts får den centrala motparten eller handelsplatsen under denna period inte utnyttja rätten till tillträde enligt artikel 35 eller 36 när det gäller börshandlade derivat. Den behöriga myndigheten ska meddela Esmas och – när det gäller centrala motparter – den centrala motpartens kollegium av behöriga myndigheter när en övergångsperiod godkänns."

AVDELNING IX

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 96

Översyn

Senast den 12 februari 2024 ska Esmas bedöma personal- och resursbehoven till följd av Esmas befogenheter och uppgifter i enlighet med denna förordning, och lämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

Senast den 12 februari 2026 ska kommissionen se över genomförandet av denna förordning och lämna en rapport om detta till Europaparlamentet och rådet. Bedömningen ska omfatta åtminstone

- a) huruvida resolutionsmyndigheten har lämpliga och tillräckliga finansiella resurser att tillgå för att täcka förluster som uppstår till följd av en icke-obeståndshändelse,
- b) vilket belopp av den centrala motpartens egna medel som ska användas för återhämtning och resolution och hur det ska användas, och
- c) huruvida de resolutionsverktyg som resolutionsmyndigheten har att tillgå är lämpliga.

Rapporten ska när så är lämpligt åtföljas av förslag till översyn av denna förordning.

Senast den 31 december 2021 ska kommissionen se över tillämpningen av artikel 27.7. Kommissionen ska särskilt bedöma behovet av ytterligare ändringar med avseende på tillämpningen av verktyget för nedskrivning och konvertering vid resolution av centrala motparter i kombination med andra resolutionsverktyg som gör att clearingmedlemmar får bära ekonomiska förluster. Kommissionen ska lämna en rapport om detta till Europaparlamentet och rådet, när så är lämpligt åtföljd av förslag till översyn av denna förordning.

Senast den 12 augusti 2027 ska kommissionen se över denna förordning och dess genomförande och bedöma ändamålsenligheten i styrformerna för återhämtning och resolution av centrala motparter i unionen samt lämna en rapport om detta till Europaparlamentet och rådet, när så är lämpligt åtföljd av förslag till översyn av denna förordning.

Artikel 97

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 12 augusti 2022 med undantag av följande:

Artikel 95, som ska tillämpas från och med den 4 juli 2020.

Artikel 87.2, som ska tillämpas från och med den 11 februari 2021.

Artiklarna 9.1, 9.2, 9.3, 9.4, 9.6, 9.7, 9.9, 9.10, 9.12, 9.13, 9.16, 9.17, 9.18, 9.19, 10.1, 10.2, 10.3, 10.8, 10.9, 10.10, 10.11 och 10.12 och 11, som ska tillämpas från och med den 12 februari 2022.

Artiklarna 9.14 och 20, som ska tillämpas från och med den 12 februari 2023.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 december 2020.

På Europaparlamentets vägnar
D. M. SASSOLI
Ordförande

På rådets vägnar
M. ROTH
Ordförande

BILAGA

AVSNITT A

Krav för återhämtningsplaner

Återhämtningsplanen ska innehålla följande uppgifter:

1. En sammanfattning av huvudinslagen i planen och en sammanfattning av den totala återhämtningskapaciteten.
2. En sammanfattning av de väsentliga förändringarna för den centrala motparten sedan den senast inlämnade återhämtningsplanen.
3. En kommunikations- och informationsplan som beskriver hur den centrala motparten avser att hålla sin behöriga myndighet informerad om återhämtningen och hantera eventuellt negativa marknadsreaktioner med iakttagande av största möjliga transparens.
4. En övergripande samling åtgärder avseende kapital, förlustfördelning, positionsfördelning och likviditet som krävs för att upprätthålla eller återställa den centrala motpartens bärkraft och finansiella sundhet, inbegripet för att återställa dess balanserade derivatportfölj och kapital samt fylla på förfinansierade medel och upprätthålla tillgången till tillräckliga likviditetskällor som är nödvändiga för att den centrala motparten ska kunna upprätthålla sin bärkraft enligt fortlevnadsprincipen och fortsätta att tillhandahålla kritiska tjänster i enlighet med de delegerade akter som antas med stöd av artiklarna 16.3 och 44.2 i förordning (EU) nr 648/2012. Åtgärder för förlustfördelning får omfatta infordran av medel vid återhämtningsplan och en värdeminskning av de vinster som den centrala motparten ska betala ut till clearingmedlemmar som inte är på obestånd, om detta anges i den centrala motpartens verksamhetsregler; de initialsäkerheter som ställts av clearingmedlemmar som inte är på obestånd för att fördela förluster i enlighet med artikel 45.4 i förordning (EU) nr 648/2012 får därvid inte användas.
5. En bedömning av återhämtningsalternativen med avseende på
 - i) de effekter som deras genomförande har på den centrala motpartens solvens, likviditet, finansieringspositioner, lönsamhet och operationer,
 - ii) de externa effekter och systemkonsekvenser som deras genomförande har på den centrala motpartens kritiska funktioner, aktieägare, clearingmedlemmar, borgenärer och andra intressenter samt, i tillämpliga fall, resten av koncernen och, i den mån informationen är tillgänglig, den centrala motpartens kunder och indirekta kunder,
 - iii) möjligheten för deras genomförande efter en detaljerad analys av risker, hinder och lösningar för hindren, och
 - iv) de effekter som deras genomförande har på verksamhetens kontinuitet (särskilt i fråga om it och personal) och tillgången till annan finansiell infrastruktur.
6. Lämpliga villkor och förfaranden för att säkerställa att återhämtningsåtgärder genomförs i god tid, inbegripet en uppskattning av tidsramen för att genomföra varje väsentlig del av planen.
7. En närmare beskrivning av alla väsentliga hinder för ett effektivt och snabbt genomförande av planen, inbegripet beaktande av följderna för clearingmedlemmar och kunder inbegripet i de fall där clearingmedlemmar sannolikt kommer att vidta åtgärder i enlighet med de återhämtningsplaner som avses i artiklarna 5 och 7 i direktiv 2014/59/EU, och när så är lämpligt för resten av koncernen.
8. En bedömning av återhämtningsalternativens lämplighet för att hantera varje relevant scenario enligt återhämtningsplanen på grundval av hur dessa alternativ
 - i) säkerställer transparens och gör det möjligt för dem som skulle kunna exponeras för förluster och likviditetsbrister att mäta, hantera och kontrollera sådana potentiella förluster och brister,
 - ii) ger incitament till aktieägare, clearingmedlemmar och deras kunder samt det finansiella systemet, och
 - iii) minimerar de negativa effekterna på clearingmedlemmar och deras kunder och på det finansiella systemet.
9. Identifiering av kritiska funktioner.
10. En detaljerad beskrivning av förfarandena för att fastställa värdet på och möjligheten att avyttra den centrala motpartens centrala affärsområden, verksamhet och tillgångar.

11. En detaljerad beskrivning av hur återhämtningsplaneringen införlivas i den centrala motpartens ledningsstruktur, hur den ingår i den centrala motpartens verksamhetsregler som clearingmedlemmarna har samtyckt till samt policy och förfaranden som reglerar godkännandet av återhämtningsplanen och fastställande av vilka personer i organisationen som ska ansvara för att utarbeta och genomföra planen.
12. Arrangemang och åtgärder som uppmuntrar clearingmedlemmar som inte är på obestånd att lägga konkurrenskraftiga bud i auktioner på positioner som innehas av medlemmar som är på obestånd.
13. Arrangemang och åtgärder för att säkerställa att den centrala motparten har tillräcklig tillgång till beredskapsfinansieringskällor, däribland potentiella likviditetskällor, så att den kan fortsätta att bedriva sin verksamhet och fullgöra sina åtaganden när de förfaller till betalning.
14. En bedömning av tillgängliga säkerheter och en bedömning av möjligheterna att föra över resurser eller likvida medel mellan affärsområden.
15. Arrangemang och åtgärder
 - i) för riskminskning,
 - ii) för omstrukturering av avtal, rättigheter, tillgångar och åtaganden,
 - iii) för omstrukturering av affärsområden,
 - iv) som är nödvändiga för att upprätthålla kontinuerlig tillgång till finansmarknadsinfrastrukturer och handelsplatser,
 - v) som är nödvändiga för att fortlöpande upprätthålla den centrala motpartens operativa verksamhet, däribland infrastruktur och it-tjänster,
 - vi) för att helt eller delvis säga upp kontrakt,
 - vii) för att minska värdet av eventuella vinster som den centrala motparten ska betala ut till en clearingmedlem som inte är på obestånd, i tillämpliga fall, beroende på vilken typ av instrument den centrala motparten clearar,
 - viii) för att ålägga clearingmedlemmar som inte är på obestånd en skyldighet att lämna kontantbidrag till den centrala motparten som åtminstone motsvarar clearingmedlemmens bidrag till obeståndsfonden. Denna skyldighet i form av infordran av medel vid återhämtning ska också inkluderas i och hänvisas till i den centrala motpartens regler och andra kontraktsarrangemang.
16. Förberedande åtgärder för att underlätta försäljningen av tillgångar eller affärsområden inom en lämplig tidsfrist för återställande av den finansiella sundheten, inbegripet en bedömning av en sådan försäljnings potentiella effekter på den centrala motpartens verksamhet.
17. Om andra förvaltningsåtgärder eller förvaltningsstrategier för att återställa den finansiella sundheten planeras, en beskrivning av dessa åtgärder eller strategier och deras förväntade finansiella effekter.
18. Förberedande åtgärder som den centrala motparten vidtagit eller planerar att vidta för att underlätta genomförandet av återhämtningsplanen – däribland åtgärder som är nödvändiga för att snabbt rekapitalisera den centrala motparten, återställa dess balanserade derivatportfölj och fylla på förbetalda medel – liksom dess verkställbarhet över gränserna.
19. En ram med kvantitativa och kvalitativa indikatorer som identifierar när lämpliga åtgärder i planen får vidtas.
20. I tillämpliga fall, en analys av hur och när en central motpart, i enlighet med de villkor som tas upp i planen, får ansöka om att utnyttja centralbanksfaciliteter och identifiera de tillgångar som kan förväntas godtas som säkerhet enligt centralbanksfacilitetens villkor.
21. Med beaktande av artikel 49.1 i förordning (EU) nr 648/2012, en rad scenarier som allvarligt skulle påverka den centrala motpartens finansiella sundhet eller operativa bärkraft och som är relevanta för den centrala motpartens specifika förhållanden, såsom dess produktmix, affärsmodell och ram för likviditets- och riskhantering, bland annat scenarier som innebär systemomfattande händelser eller händelser som särskilt avser den rättsliga enheten och den koncern som den tillhör och specifik stress för den enskilda centrala motpartens clearingmedlemmar eller, när så är lämpligt, en anknuten finansmarknadsinfrastruktur.
22. Med beaktande av artiklarna 34 och 49.1 i förordning (EU) nr 648/2012, en rad scenarier som allvarligt skulle påverka den centrala motpartens finansiella sundhet eller operativa bärkraft och som uppstår både till följd av stress eller obestånd hos en eller flera av dess medlemmar, däribland scenarier som går utöver stress eller obestånd hos åtminstone de två clearingmedlemmar som den centrala motparten har störst exponering mot under extrema men möjliga marknadsförhållanden, och av andra orsaker, däribland förluster från den centrala motpartens investeringsverksamhet eller från operativa problem, inbegripet allvarliga yttre hot mot den centrala motpartens verksamhet på grund av en extern störning, chock eller it-relaterad incident.

AVSNITT B

Information som resolutionsmyndigheter får begära från centrala motparter i syfte att utarbeta och upprätthålla resolutionsplaner

I syfte att utarbeta och upprätthålla resolutionsplaner får resolutionsmyndigheter begära att centrala motparter tillhandahåller åtminstone följande information:

1. En detaljerad beskrivning av den centrala motpartens organisationsstruktur, däribland en förteckning över samtliga juridiska personer.
2. Uppgifter om varje juridisk persons direkta ägare och andelen med och utan rösträtt.
3. Varje juridisk persons etableringsort, registreringsland, verksamhetstillstånd och ledning.
4. En översikt över den centrala motpartens kritiska funktioner och centrala affärsområden, däribland balansräkningsuppgifter för sådana funktioner och affärsområden, redovisat per juridisk person.
5. En detaljerad beskrivning av komponenterna i den centrala motpartens och samtliga dess juridiska personers verksamhet, uppdelat efter åtminstone typer av tjänster och respektive belopp för clearade volymer, öppen ränta, initialsäkerhet, variationssäkerhetsflöden, obeståndsfonder och alla därmed förbundna bedömningsrättigheter eller andra återhämtningsåtgärder som gäller sådana affärsområden.
6. Uppgifter om kapital- och skuldinstrument som getts ut av den centrala motparten och dess rättsliga enheter.
7. Identifiering av från vem den centrala motparten har erhållit säkerhet och i vilken form (äganderättsöverföring eller säkerhetsrätt), och till vem den ställt säkerheter och i vilken form och den person som innehar säkerheten, och i båda fallen den jurisdiktion där säkerheten är belägen.
8. En redogörelse för den centrala motpartens och dess rättsliga enheters exponeringar utanför balansräkningen, inklusive en översikt över dess kritiska funktioner och centrala affärsområden.
9. Den centrala motpartens väsentliga säkringar, inklusive en översikt över juridiska personer.
10. Identifiering av den centrala motpartens clearingmedlemmars relativa exponeringar och betydelse samt en analys av effekterna av de största clearingmedlemmarnas fallissemang på den centrala motparten.
11. Varje system i vilket den centrala motparten har en siffer- eller värdemässigt betydande handelsvolym, inklusive en översikt över den centrala motpartens juridiska personer, kritisk verksamhet och centrala affärsområden.
12. Varje betalnings-, clearing- eller avvecklingssystem som den centrala motparten direkt eller indirekt ingår i, inklusive en översikt över den centrala motpartens juridiska personer, kritiska verksamhet och centrala affärsområden.
13. En detaljerad uppräknings och beskrivning av de centrala styrinformationssystem, inklusive system för riskhantering, redovisning, finansiell och lagstadgad rapportering som används av den centrala motparten, inklusive en översikt över den centrala motpartens juridiska personer, kritiska verksamhet och centrala affärsområden.
14. Identifiering av ägarna till de system som avses i punkt 13, tillhörande servicenivåavtal och alla datorprogram, system eller verksamhetstillstånd, inklusive en översikt över deras rättsliga enheter, kritiska verksamhet och centrala affärsområden.
15. Identifiering av och översikt över juridiska personer och kopplingar och ömsesidigt beroende mellan de olika juridiska personerna, till exempel
 - i) gemensam eller delad personal, gemensamma eller delade anläggningar och system,
 - ii) kapital-, finansierings- eller likviditetsarrangemang,
 - iii) befintliga eller villkorade kreditexponeringar,
 - iv) korsvisa garantiavtal, korsvisa arrangemang för säkerheter, korsvisa fallissemangsklausuler och korsvisa nettningsavtal,
 - v) risköverföring och back-to-back-handelsavtal,
 - vi) servicenivåavtal.

16. Behörig myndighet och resolutionsmyndighet per juridisk person, om andra än de som utsetts enligt artikel 22 i förordning (EU) nr 648/2012 och enligt artikel 3 i den här förordningen.
17. Den person i styrelsen som har ansvar för att tillhandahålla den information som är nödvändig för att utarbeta den centrala motpartens resolutionsplan samt ansvariga personer, om det rör sig om andra personer, för de olika juridiska personerna, den kritiska verksamheten och centrala affärsområden.
18. Beskrivning av den centrala motpartens befintliga arrangemang för att säkerställa att resolutionsmyndigheten i händelse av resolution kommer att ha tillgång till all nödvändig information, enligt vad som fastställs av resolutionsmyndigheten, för att tillämpa resolutionsverktygen och utöva resolutionsbefogenheterna.
19. Alla avtal som den centrala motparten och dess rättsliga enheter har ingått med tredjeparter och som skulle kunna sägas upp till följd av ett beslut från myndigheterna att använda ett resolutionsverktyg, och huruvida en uppsägning skulle kunna påverka tillämpningen av resolutionsverktyget.
20. En beskrivning av möjliga likviditetskällor medel till stöd för resolution.
21. Information om inteckning av tillgångar, likvida tillgångar, poster utanför balansräkningen, säkringsstrategier och konteringspraxis.

AVSNITT C

Frågor som resolutionsmyndigheten ska beakta vid bedömning av en central motparts möjlighet till resolution

Vid bedömning av en central motparts möjlighet till resolution ska resolutionsmyndigheten beakta följande:

1. I vilken utsträckning den centrala motparten kan hänföra centrala affärsområden och kritisk verksamhet till juridiska personer.
2. I vilken utsträckning juridiska strukturer och företagsstrukturer är anpassade till centrala affärsområden och kritisk verksamhet.
3. I vilken utsträckning den centrala motpartens juridiska struktur förhindrar att resolutionsverktygen tillämpas på grund av antalet juridiska personer, koncernstrukturens komplexitet eller svårigheter att anpassa affärsområden till koncernenheter.
4. I vilken utsträckning det har gjorts arrangemang för att tillhandahålla nödvändig personal, infrastruktur, finansiering, likviditet och kapital för att stödja och upprätthålla centrala affärsområden och kritisk verksamhet.
5. Huruvida det finns servicenivåavtal, och hur stabila de är.
6. I vilken utsträckning serviceavtal som den centrala motparten ingått är fullt ut verkställbara om motparten skulle försättas i resolution.
7. I vilken utsträckning den centrala motpartens styrningsstruktur är lämplig för att hantera och säkerställa efterlevnaden av den centrala motpartens interna riktlinjer för servicenivåavtal.
8. I vilken utsträckning den centrala motparten har ett förfarande för överföring av tjänster som tillhandahålls till tredjeparter inom ramen för servicenivåavtal, om kritiska funktioner eller centrala affärsområden åtskiljs.
9. I vilken utsträckning det finns beredskapsplaner och åtgärder för att säkerställa fortsatt tillgång till betalnings- och avvecklingssystem.
10. Huruvida ledningsinformationssystemen är tillräckliga för att säkerställa att resolutionsmyndigheterna kan inhämta korrekt och fullständig information om de centrala affärsområdena och den kritiska verksamheten i syfte att påskynda beslutsprocesser.
11. Huruvida ledningsinformationssystemen har kapacitet att tillhandahålla information som är väsentlig för att den centrala motparten när som helst på ett verkningsfullt sätt ska kunna försättas i resolution, även under mycket föränderliga förhållanden.
12. I vilken utsträckning den centrala motparten har testat sina ledningsinformationssystem i de stressscenarier som fastställts av resolutionsmyndigheten.
13. I vilken utsträckning den centrala motparten kan säkerställa kontinuiteten hos sina ledningsinformationssystem för både den berörda och den nya centrala motparten, om den kritiska verksamheten och de centrala affärsområdena är åtskilda från övriga verksamheter och affärsområden.

14. I vilken utsträckning koncerninterna säkerheter tillhandahålls på marknadsvillkor, och riskhanteringssystemen för dessa säkerheter är stabila, om den centrala motparten drar fördel av eller är exponerat för sådana säkerheter.
 15. I vilken utsträckning koncerninterna transaktioner görs på marknadsvillkor och riskhanteringssystemen för denna transaktionsverksamhet är stabila, om den centrala motparten ingår sådana transaktioner.
 16. I vilken utsträckning användningen av koncerninterna säkerheter eller transaktioner ökar spridningseffekten inom koncernen.
 17. I vilken utsträckning resolutionen av den centrala motparten, i tillämpliga fall, kan påverka en annan del av koncernen negativt, särskilt om andra finansmarknadsinfrastrukturer ingår i koncernen.
 18. Huruvida myndigheter i tredjeland har de resolutionsverktyg som krävs för att stödja resolutionsåtgärder som unionens resolutionsmyndigheter vidtar, och möjligheterna för samordnade åtgärder mellan myndigheterna i unionen och myndigheterna i tredjeland.
 19. Möjligheten att tillämpa resolutionsverktyg på ett sätt som uppfyller resolutionsmålen med tanke på de tillgängliga verktygen och den centrala motpartens struktur.
 20. Särskilda krav för att ge ut nya äganderättsinstrument som avses i artikel 33.1.
 21. De arrangemang och åtgärder som kan försvåra resolutionen när det gäller centrala motparter med clearingmedlemmar eller säkerhetsarrangemang som är etablerade i olika jurisdiktioner.
 22. Trovärdigheten i att tillämpa resolutionsverktyg på ett sätt som uppfyller resolutionsmålen, med tanke på eventuella följder för clearingmedlemmar och, i tillämpliga fall, deras kunder, andra motparter och anställda samt eventuella åtgärder som myndigheter i tredjeländer kan vidta.
 23. I vilken utsträckning det kan göras en korrekt utvärdering av effekterna av den centrala motpartens resolution på det finansiella systemet och på förtroendet för den finansiella marknaden.
 24. I vilken utsträckning resolutionen av den centrala motparten skulle kunna ha en betydande direkt eller indirekt negativ effekt på det finansiella systemet, marknads förtroende eller ekonomin.
 25. I vilken utsträckning spridning till andra centrala motparter eller till de finansiella marknaderna skulle kunna begränsas genom tillämpning av resolutionsverktygen och utövande av resolutionsbefogenheterna.
 26. I vilken utsträckning resolutionen av den centrala motparten skulle kunna ha en betydande effekt på betalnings- och avvecklingssystem.
-

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV